

Clifton, dnia 1 września 2003 roku

Drogi Czytelniku!

Przed czterema laty rozpocząłem pracę nad współczesną edycją staropolskiego przekładu Słowa Bożego, znanego jako *Biblia Brzeska*. Dzięki wielkiej łasce i błogosławieństwu Boga, dziś mogę podzielić się z Tobą owocem działań nie tylko moich, ale też wielu osób, które w tym czasie Pan dał mi do pomocy. Bez ich wsparcia, rady i zachęty – praca ta nie byłaby uwieńczona sukcesem.

Największą radością jest dla mnie możliwość dzielenia się Słowem Żywego Boga z innymi ludźmi. Jestem szczęśliwy, że teraz nie tylko ja i mała grupka moich „skrybów”, ale i Ty, Drogi Czytelniku, będziesz miał dostęp do tłumaczenia Pisma Świętego z 1563 roku, w 440 rocznicę jego ogłoszenia.

Biblia Brzeska jest niezwykłą polską translacją Słowa Bożego, która z jednej strony była uwielbiana, a z drugiej tępiona i skazana na zagładę. Właśnie ten ostatni fakt skłonił mnie do podjęcia się edytorskiego trudu przywrócenia polskiemu czytelnikowi tej perły polskiej Reformacji. Mam nadzieję, że staropolskie słowo, tak piękne i ujmujące swoim bogactwem, zdobędzie i Twoje serce.

Historia powstawania tej Księgi, którą poznałem podczas żmudnej, lecz jednocześnie fascynującej pracy nad tym szesnastowiecznym tekstem, wywarła na mnie ogromne wrażenie i wzbudziła podziw dla naszych przodków, którzy powołali zespół zdolnych tłumaczy i zapewnili finansowanie druku. Rezultaty ich starań są niezaprzeczalne, a każdy, kto zetknął się z *Biblią Brzeską* pozostaje na zawsze pod jej wrażeniem.

Biblia Brzeska jest cennym drukiem, nie tylko ze względu na walory estetyczne przekładu, znaczenie historyczne, lecz przede wszystkim ze względu na wartości duchowe, które wyraża jej polszczyzna. Jestem świadomy, że podczas przygotowań do tego wydania Bóg dał mi wyjątkową okazję dogłębnego i stopniowego zapoznawania się z tekstem Biblii poprzez wielokrotne jego czytanie, porównywanie i poprawianie. Dziękując Bogu za prowadzenie mnie w tej pracy, zachęcam i Ciebie, Czytelniku, do systematycznego studiowania Pisma Świętego; studiowania koniecznego, aby poprawnie zrozumieć jego tekst i odkryć w nim bezmiar Bożej mądrości.

*Łaska niech będzie ze wszystkimi,
którzy miłują Pana naszego,
Jezu Krysta, ku nieśmiertelności.
(Ef. 6:24 BB)*

Peter Krolkowski

Księgi Psalmów abo pieśni Dawidowych

Argument.

Ty księgi Psalmów podane nam są przez Ducha świętego, jako bogaty a kosztowny skarb, z którego czegokolwiek pożąda ludzka myśl, snadnie sobie wyczerpnąć może, a z którym wszego dobra tak w tym niniejszym żywocie jako i w przyszłym dostąpić może; abowiem bogactwa prawdziwej umiejętności i mądrości niebieskiej, tu nam są obficie i dostatecznie przełożone. Naprzód jesli jest sprawa o Nawyższym Majestacie Boskim, tedy się tu objaśnia jasność jego. Jesliże też zasię kto chce obaczyć nieogarnioną mądrość jego, tedy tu jest ćwiczenie a prawie szkoła otworzona kędy się jej uczą. Jesliże też zasię kto chce uważać dobrotliwość Boską, a będziemy chcieli ściągnąć rękę naszą do takowych skarbów, tedy wszędzie gdzie ich jedno tknąć chcemy, uznamy i uczujemy wdzięczny smak takowej dobrotliwości. Tu się bogacz nauczy jako ma szafować skarby swoimi, a zasię ubodzy i niedostateczni nauczą się na swym przestawać. Ten, który się śmieje i weseli, pozna jako ma słuszną miarę zachowywać w śmiechu i w weselu swoim. Ten też, który jest opuszczony i utrapiony najdzie tu pociechę i wybawienie w każdym nieszczęściu i utrapieniu swoim, a pozna jakie Pan Bóg ma o nim staranie, aż i do namniejszego włosa na głowie jego, podpomagając go we wszystkich potrzebach, tak z strony dusze jako i z strony ciała jego, a k temu jako krewkość jego podpira możliwością ręki swojej, a namniejsze postąpienie jego obraca na prostą drogę, broniąc od każdej rzeczy szkodliwej. Owa krótko mówiąc jako nam z miłości ojcowskiej ony nawyższe dobra gotuje, których ani oko widziało, ani ucho słyszało, ani rozum człowieczy tego ogarnąć może, to jest zupełne dziedzictwo i używanie chwały w królestwie sławnym Pana naszego, Jezu Krysta, Kapłana i Króla wiecznego, o którym wiele nadobnych i zacnych proctw tu jest pisanych; a ty księgi są napisane tym kształtem jako poetowie mają zwyczaj pisania, iż jest godne i prawie własne ku wypisaniu tych rzeczy, które się w nich zamykają, to jest ku wyznaniu a wysławieniu chwały zacnej Pańskiej, która się dzieje w świętym zebraniu jego i ku nabożnem modlitwam, które się dzieją ku czci a ku chwale świętego imienia jego. A ten obyczaj pisania, który jest w tych księgach, jest barzo piękny, wdzięczny i wielkiej mocy, a wszakoż barzo trudny przeto, że się nie zgadza z pospolicym, a zwyczajnym językiem. Żydowie uczynili napis tym księgam, który znamionuje pieśni, ale nie proste, jedno ty, które są o chwale Bożej, Grecy zasię zową je Psalmi, które słowo znamionuje głos harfy, abo jakiego inego instrumentu przeto, iż ty pieśni w zgromadzeniu świętym śpiewano przy jakim instrumentcie, stąd więcej ludzie bywali pobudzani ku pilniejszemu słuchaniu słów pieśni takowych. Ale iż się tu rozliczne najdują napisy, na niektórych miejscach zgoła psalm, niegdzie pieśń, niegdzie też psalm pieśni, a niegdzie pieśń psalmu. Przetoż potrzeba wiedzieć, iż gdzie stoi zgoła psalm, tedy tam rozumie samo tylko granie instrumentu oprócz głosu człowieczego, a gdzie zasię stoi pieśń, tam rozumie głos człowieczy oprócz instrumentu; psalm zasię pieśni, gdy ludzie zaczynali a potym na instrumenciech przygrywano; zasię pieśń psalmu, gdy na instrumentach zaczynano a ludzie śpiewali. Nadto jeszcze dlatego ty psalmy zową Dawidowemi, iż ich jest więcej złożonych od Dawida, chociaż po jego śmierci złożyli ich wiele niektórzy i powiedają, że Ezdrasz zebrał ty wszystkie psalmy w jedny księgi,

które nie swym porządkiem sprawił, ani wedle czasów, w które się ty działy rzeczy co w nich są napisane. A wszakoż on dosyć miał na tym, iż to zebrał ku pożytku kościołowi. Po Ezdraszu niektórzy przyłożyli ich kilka, jako psalm siedmdziesiąty i dziewiąty i po nim ośmdziesiąty, w których przypominają okrucieństwo, które się działo za czasu Antiochowego. A gdy też się trafi napis psalmu „Przedniejszemu nad śpiewaki”, tedy potrzeba wiedzieć, iż ty psalmy osobliwie były obrane, aby je śpiewali wszyscy kantorowie i śpiewacy w zebraniu świętym, nad którymi był przedniejszy mistrz śpiewaków, który sprawował muzyki. Co się też dotyczy słów żydowskich: alamo, neginot i gity i inne, które się znajdują na początku psalmów, znamienia według mniemania niektórych pewną miarę i sposób muzyki, a wedle mniemania niektórych, pewne instrumenta abo naczynia muzyki, a wedle zasię zdania innych, początki wierszów, wedle których miary śpiewano psalmy gdzie takowe słowa bywały przepisane.

Psalm 1.

Szczęśliwy jest ten człowiek, który nie chodził w radzie niepobożnych, a nie stanął na drodze grzesznych, ani siedział na stolicy pośmięwców. 2. Ale w zakonie Pańskim jest chuć jego, a w nim rozmyśla we dnie i w nocy. 3. I będzie jako drzewo wsadzone nad strumieniem wód, które podawa owoc swój czasu swego i nie opada list jego, a wszystko, cokolwiek czynić będzie, szczęśliwie mu przypadnie. 4. Nie tak-ci złościcy będą, ale się staną jako plewy, które rozmiata wiatr. 5. A przetoż się nie ostoją złościcy na sądzie, ani grzesznicy w zgromadzeniu sprawiedliwych. 6. Abowiem Pan zna drogę sprawiedliwych, a droga niepobożnych zginie.

Psalm 2.

1. Przeczże się buntuje pogaństwo, a po próżnicy szemrzą narodowie? 2. Zastawili się królowie ziemscy, a książęta radzą się spolem przeciwko Panu i przeciw pomazańcowi jego mówiąc: 3. Potargajmy związki ich, a odrzucimy powrozy ich. 4. Ale ten, który mieszka w niebie, naśmiej się z nich, a Pan szczydzić z nich będzie. 5. Tedy będzie k nim mówił w popędliwości swojej, a w gniewie swoim przestrasz je. 6. Mówiąc: A jam postanowił Króla mego nad Syjonem, górą świętą moją. 7. Opowiem ten dekret, który mi Pan opowiedział: Syn mój ty

jesteś, któregom ja dziś porodził. 8. Żądaj ode mnie, a podam narody w dziedzictwo twoje, a w osiadłość twą granice ziemie. 9. Potrzesz je laską żelazną, a jako naczynie zdruńskie pokruszysz je. 10. Teraz że zrozumiecie królowie, nauczcie się sędziowie ziemie. 11. Służcie Panu w bojaźni, a rozradujcie się jemu w strachu. 12. Pocałujcie syna, by się snadź nie rozgniewał, a iżbyście nie zginęli z drogi, gdyby z prędką zapaliła się popędliwość jego. Szczęśliwi wszyscy, którzy jedno w nim ufają.

Psalm 3.

1. Psalm Dawidów, gdy uciekał przed Absalomem, synem swoim. 2. Panie jako się wiele namnożyło nieprzyjaciół moich, a jako się ich wiele oborzyło przeciwko mnie. 3. Wiele ich mówią duszy mojej: Nie mać ten wybawienia od Boga. Sela. 4. A wszakoż ty Panie jesteś tarczą moją i owszem chwałą, a ten, który wywyższasz głowę moje. 5. Wołałem głosem swym do Pana, a ozwał mi się z góry swej świętej. Sela. 6. Jam się układł i zasnąłem, a ocuciłem się; abowiem mię Pan podpierał. 7. Nie lękam się i dziesiąci tysięcy ludu, którzy mię zewsząd ogarnęli. 8. Jedno ty Panie powstań, a wybaw mię Boże mój, abowiemes ty dał policzek wszystkim nieprzyjaciółom moim, a pokruszyłeś zęby złościków. 9. Od Panać jest wybawienie,

a błogosławieństwo twoje nad ludem twym. Sela.

Psalm 4.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki na neginot, psalm Dawidów. 2. Boże sprawiedliwości mojej, gdy cię wzywam, ozów mi się, abowiemś ty mnie sprawił przestępstwo w miejscu ciasnym, zmiłuj się nade mną, a wysłuchaj modlitwy moje. 3. Synowie ludzcy i dokądże będziecie żyć chwale mojej? Miłując próżności a szukając kłamstwa? Sela. 4. Wiedzcież, żeć Pan sobie obrał miłosiernego, a wysłucha Pan, gdy zawołam do niego. 5. Lękajcież się, a nie grzeszcie, rozmyślajcie w sercach swych na łożach waszych, a umilknicie. Sela. 6. Sprawujcież ofiary sprawiedliwości, a ufajcie w Panu. 7. Wieleć ich mówią: Któż nam da oglądać dobra? Ale ty Panie oświeć nad nami światłość oblicza twego. 8. Tyś mi więczszą radość sprawił w sercu mym, a niżli ją oni miewają na on czas, gdy zbierają obficie zboża swe i wina swoje. 9. Położę się a społu zasnę w pokoju, abowiem ty sam Panie sprawisz mi mieszkanie bezpieczne.

Psalm 5.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki na nehilot, Dawidowa pieśń. 2. Obróć Panie ucho twoje ku słowam moim, a wyrozumiej powieściami moim. 3. O Królu mój i Boże mój, słuchajże pilnie głosu wołania mego, boć się modłę tobie. 4. Panie wysłuchasz głos mój z poranku, abowiem rano zgotuję k tobie modlitwę moję i będę się przypatrywał. 5. Abowiem ty nie jesteś Bóg, którybyś się kochał w nieprawości, a złośnik nie zmieszka z tobą. 6. Nie ostoja się szaleni przed oczyma twymi, gdyż ty masz w nienawiści wszystkie, którzy broją złości. 7. Wygubisz ty, którzy mówią kłamstwo, bo Pan brzydzi się morderzem i zdrajcą. 8. Ale ja w obfitości miłosierdzia twego wnidę do domu twój, a dam tobie chwałę w kościele twym świętym z bojaźnią twą. 9. Panie wiedźże mię

w sprawiedliwości twojej przed tymi, którzy czyhają na mię, a drogę twą wyprostuj przede mną. 10. Abowiem w uściech ich nie masz nic prawego, wnętrznosci ich są złościwe, a gardło ich jako grób otwarty, a językiem swym pochlebiają. 11. O Boże spustosze je, a niechać upadną w radach swoich, odrzuć je dla wielkości przestępstwa ich, abowiem-ci są odpornymi przeciw tobie. 12. A ci wszyscy, co ufają w tobie, niechać się rozweselą i wiedzcież rozradują, brońże ich, aby się ci weselili w tobie, którzy miłują imię twoje. 13. Abowiem ty Panie sprawiedliwemu będziesz błogosławił, a dobrotliwością twą jako tarczą go zastawisz.

Psalm 6.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki na neginot i seminit, pieśń Dawidowa. 2. Panie, nie karz mię w gniewie twoim, a nie tręść mię w twojej popędliwości. 3. Zmiłuj się nade mną Panie, bociem mdły; uzdrów mię Panie, boć się strwożyły kości moje. 4. Dusza moja barzo jest zatwożona i długoż tak będzie Panie? 5. Nawróć się Panie, a wyrwi duszę moję; wybaw mię dla miłosierdzia twego. 6. Abowiem w śmierci nie masz pamiętki o tobie, a w grobie któż cię wyznawać będzie? 7. Spracowałem się w płaczu moim, na każdą noc opływa pościel moja, a łożę moje mokre jest od łez. 8. Zaćmiło się oko moje od popędliwości, a starzało się przed wszystkimi, którzy mię trapią. 9. Odśwapić wy ode mnie, którzy się paracie złościami, abowiem Pan usłyszał głos płaczu mego. 10. Pan wysłuchał modlitwę moję, a Pan przyjął prośbę moję. 11. Będą zawstyżeni i barzo zatwożeni wszyscy nieprzyjaciele moi i podadzą tył, a będą prędko poharńbieni.

Psalm 7.

1. Sygajon Dawidowe, które śpiewał Panu o sprawach Chusa, syna Jemini Beniamitczyka. 2. Panie, Boże mój, w tobie ufam, wybawże mię od wszystkich prześladowców moich i wyrwi mię. 3. By snadź nie

porwał, jako lew i nie rozdrapał duszę mojej, a nie byłby, ktoby ją wyrwał. 4. Panie, Boże mój, jeśliżem się tego dopuścił, a jeśliż jest złość w ręku moich. 5. Jeśliżem źle czynił temu, który ze mną w pokoju mieszkał, jeśliżem nie wyrwał tego, który jest nieprzyjacielem mym bez przyczyny. 6. Niechajże nieprzyjaciół przesładuje duszę moją, a niechaj pojma i podepcę na ziemi żywot mój, a chwałę moją niechaj zagrzebie w proch. Sela. 7. Powstańże Panie w popędliwości twej, podnieś się przeciw zagniewaniu nieprzyjaciół moich, a ocuć się według sądu, któryś mnie postanowił. 8. Tedy zgromadzenie narodów zbieży się do ciebie, a dla niego usiądź na wysokości. 9. Pan będzie sądził narody. Osądźże mię, mój Panie, wedle sprawiedliwości mojej, a wedle doskonałości, która jest we mnie. 10. Niechajże, proszę ustanie złość ludzi niepobożnych, a umocni sprawiedliwego; o Boże, któryś jest sprawiedliwy, a doświadczasz serc i wnętrzności. 11. Obrona moja jest w Bogu, który wybawia ludzi prawego serca. 12. Bóg jest sędzią sprawiedliwym, a Bóg grozi na każdy dzień. 13. Jeśliż się nie nawróci, naostrzy nań miecz swój, a już nań wyciągnął i nagotował łuk swój. 14. Zgotował nań broń śmiertelną, a strzały posprawował na przesładowce moje. 15. Oto boleję, aby porodził złość, począł trapienie, ale porodzi kłamstwo. 16. Począł kopać dół i wykopał ji i wpadł w dół, który sam uczynił. 17. Praca jego obróci się na głowę jego, a gwałt jego spadnie na wirzch głowy jego. 18. A przetoż ja będę chwalił Pana według sprawiedliwości jego, a będę śpiewał imieniowi Pana nawyższego.

Psalm 8.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki na gity, psalm Dawidów. 2. O Panie, Panie nasz! Jako jest zacne imię twoje po wszytkiej ziemi, któryś postawił chwałę twoją nad niebiososa. 3. Z ust niemowiać i jeszcze ssących dzieciak ugruntowałeś moc twą przed nieprzyjacioły twymi, abyś wy-

niszczył nieprzyjaciela i tego, który się mści. 4. Gdy się przypatruję niebiosom twym, które są sprawą palców twoich, miesiącowi i gwiazdam, któreś ty wystawił. 5. Cóż jest człowiek, iż nań tak pamiętasz? Abo syn człowieczy, iż go nawiedzasz? 6. Abowiem mało mniejszemes go uczynił od boga i ochędożyłes go chwałą i uczciwością. 7. Daleś mu opanować wszytki sprawy rąk twych, a wszytkoś poddał pod nogi jego. 8. Owce i woły wszytki, nadto i zwierzęta polne. 9. Ptaki powietrzne, ryby morskie, które się przechadzają po ścieżkach morskich. 10. O Panie, Panie nasz! Jakoż zacne jest imię twoje po wszytkiej ziemi!

Psalm 9.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki na multabben. Pieśń Dawidowa. 2. Będę chwalił Pana ze wszytkiego serca mego, a wszytki cuda twoje opowiadać będę. 3. Rozwesele się i rozraduję się w tobie, a będę śpiewał imieniu twemu, o Nawyższy. 4. Abowiem nieprzyjaciele moi podali tył, upadli i poginęli od obliczności twojej. 5. Gdyżes ty odprawił sąd mój i sprawę moją; zasiadłes na stolicy twojej, jako sprawiedliwy sędzia. 6. Pogromiłeś pogany, a zatraciłeś złośnika i wygladziliś imię ich na wieki wieczne. 7. O nieprzyjacielu! Skończyły się spustoszenia na wieki i poborzyłeś miasta, których społu z nim i pamiętka zginęła. 8. A Pan na wieki siedzi, zgotowawszy stolicę swą dla sądu. 9. On będzie sądził świat w sprawiedliwości, a uczyni sprawiedliwe skazanie przeciwko narodom. 10. I będzie Pan ucieczką ubogiemu, a owszem ucieczką czasu utrapienia. 11. A ci, którzy mają znajomość imienia twego, będą ufać w tobie, abowiem ty Panie nie opuszczasz tych, którzy szukają ciebie. 12. Śpiewajcież Panu, który mieszka w Syjonie, a opowiadajcie między narody sprawę jego. 13. Abowiem on pyta się krwi i ma ją w pamięci, a nie zapomina wołania utrapionych. 14. Zmiłuj się nade mną Panie, a obacz utrapienie moje od

tych, którzy mię mają w nienawiści, ty co mię sam wyjmujesz z bran śmierci. 15. Abych opowiedał wszystkie chwały twe w branach Córki Syjońskiej, weseląc się w zbawieniu twoim. 16. Zanurzylić się pogani w dole, który uczynili, a w tej sieci, którą skrycie postawili, umotała się noga ich. 17. Oznajmił się Pan, gdy uczynił sąd, a usidlił się złośnik w sprawie rąk swoich. Higajon. Sela. 18. Niepobożnicy wpadną w niskości i wszyscy ludzie, którzy zapominają Boga. 19. Abowiem ubogi nie będzie na wieki zapamiętan, a nadzieja nędznych nie zginie na wieki. 20. Powstańże Panie, niechaj się nie wzmaga człowiek, a niechaj narodowie osądzeni będą przed tobą. 21. Załóż Panie na nie strach, aby narodowie poznali, iż są ludźmi. Sela.

Psalm 10.

1. A przeczże, Panie, stoisz od nas z daleka? A taisz się czasu ucisku naszego? 2. Złośnik z hardości prześladowuje ubożego, niechajże będą podchwyceni w myślach swych, które zmyślają. 3. Abowiem złośnik chlubi się w poządliwościach dusze swojej, a waży sobie łupieżcę, waśniąc Pana. 4. Złośnik dla swej pychy nie pyta się, jeśli jest Bóg, ale to wszystko myśl jego, iż Boga nie masz. 5. Drogi jego fortunnie mu przypadają na każdy czas, a twoje sądy daleko są od niego, a przetoż sapa przeciwko wszystkim swym przeciwnikom. 6. Mówi w sercu swym: Nie będę wzruszon na wieki, bo nie czuję nic przeciwnego. 7. Usta jego pełne są zlorzeczeństwa, chytryści i zdrady, a pod językiem jego uprzykrzenie i złość. 8. Siedzi, czyhając we wsiach, a zabija niewinnego w swych pochronkach; oczy jego upatrują opuszczonego. 9. Kryje się na miejscu tajemnym, jako lew w jamie swojej; czyha jakoby uchwycił ubożego, a ułapiwszy go, ciągnie go do sieci swojej. 10. Ścisła się i pokomym się okazuje, a na ten czas mocą jego upada wiele ubogich. 11. Mówi w sercu swym: Zapomniał-ci tego Bóg i zakrył oblicze swoje, aby tego nie widział na

wieki. 12. A przetoż Panie Boże powstań, a podnieś rękę twoją; nie zapominajże ubogich. 13. Przeczże złośnik bluźni Bóg, a mówiąc w sercu swym: Nie będziec się o tym pytał. 14. Ale go ty widzisz, abowiem patrzysz na krzywdę i na ucisk, abyś je wziął w rękę twą; tobiec się poruczył nędzniczek, a sierotce ty jesteś ratunkiem. 15. Potrzysz ramię niepobożnego i złośnika, dowiedz się o jego złości, a już go nie znajdziesz. 16. Pan jest królem na wieki wieczne, a zginą narodowie z ziemi jego. 17. Panie, ty wysłuchawasz żądności pokornych, a ty sprawujesz serca ich, nachylając ku nim ucha twojego. 18. Abyś się pomścił krzywdy sierotki i uciśnionego, aby człowiek ziemski więcej się nie srozył.

Psalm 11.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki Dawidowemi. 2. Gdyż ja ufam Panu, jakoż tedy mówicie duszy mojej: Uciekaj od góry naszej jako ptak. 3. Otoć złośnicy naciągnęli luk swój, założyli strzałę swą na cięciwę, aby potajemnie strzelali na ty, którzy są prawego serca. 4. Abowiem poborzone są grunty a sprawiedliwy i cóż uczynił? 5. Pan jest w pałacu swoim świętym, a stolica Pańska jest na niebie; oczy jego upatrują, a powieki jego doświadczają synów ludzkich. 6. Pan doświadcz sprawiedliwego, ale niepobożnego i tego, który się kocha w gwałcie, ma w nienawiści dusza jego. 7. Spuszcza na złośniki jako deszcz, sidła, ogień i siarkę, a wiatr gwałtowny będzie częścią kielicha ich. 8. Abowiem Pan jest sprawiedliwy i miłuje sprawiedliwość, a oblicze jego patrzy na sprawiedliwego.

Psalm 12.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki seminit. Pieśń Dawidowa. 2. Ratuj Panie, boć zgiął miłosierny, a prawdziwych nie stawa między syny ludzkimi. 3. Jeden z drugim mówi kłamliwie: A mówią usta pochlebnyymi z dwojakim sercem. 4. Niechajże Pan wytnie wszystkie wargi pochlebne i język

mówiący rzeczy wyniosłe. 5. Którzy mówili: Przewedziemy języki naszymi, a wolniczymy są w wargach naszych i któż jest panem nad nami? 6. Dla ucisku utrapionych i dla płaczu niedostatecznych teraz wstanę, mówi Pan; wybawię onego, na którego zarzucono sidło. 7. Słowa Pańskie są czyste jako srebro wyplawione w piecu glinianym, a siedmkróć przeczyszcione. 8. Tedy Panie zachowaj, a strzeż od tego narodu aż na wieki. 9. Bowiem złościny biegają i tam i sam, a gdy się wywyższą, pohanbieniem bywają synom ludzkim.

Psalm 13.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki. Dawidowa Pieśń. 2. I pokążeś będziesz Panie mnie tak przepominał zawdy? I pókiż będziesz zakrywał oblicze twoje przede mną? 3. I dokążeś się będę radził w duszy swej, a trapienie będzie w sercu moim przez cały dzień? A pokążeś będzie się wywyższał nieprzyjacieli mój nade mną? 4. O Panie, Boże mój! Wejrzysz a ozów mi się, a oświeć oczy me bych snadź nie zasnął w śmierci. 5. Aby snadź nie rzekł nieprzyjacieli mój: Pohołdowałem go, a iżby się nie kochali nieprzyjacieli moi jeślibych upadł. 6. Ale ja ufam w dobrotności twojej; serce moje rozraduje się w zbawieniu twoim, a będę śpiewał Panu za dobrodziejstwa, które mi okazał.

Psalm 14.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki Dawidowi. 2. Mówił szalony w sercu swem: Niemasz-ci Boga. Popsowalić się, a obrzydłą sprawę rozczęli i nie masz żadnego, coby dobrze czynił. 3. Wejzrał Pan z niebios na syny ludzkie, chcąc widzieć, jesliby był kto, coby zrozumiał a szukał Boga. 4. Wszyscy odstąpili, spolem się popsowali; nie masz żadnego coby dobrze czynił, aż do jednego. 5. Wszyscy, którzy jedno broją złości izali nie znają, że pożerają lud mój jakoby chleb jedli? A nie wzywają Pana. 6. Pana się ulękną z drzeniem, abowiem Bóg jest przy narodzie sprawiedli-

wych. 7. Wy się naśmiewacie z rady ubo-giego, iż jest Pan nadzieją jego. 8. Któż da z Syjonu wybawienie Izraelowi? Gdy Pan wybawi z więzienia lud swój, rozraduje się Jakub, a rozweseli się Izrael.

Psalm 15.

1. Dawidowa pieśń. 2. I któż, Panie, w przybytku twoim przebywać będzie, a kto będzie mieszkał na górze twej świętej? 3. Ten, który chodzi w doskonałości, a obchodzi się sprawiedliwie, mówiąc prawdę w sercu swoim. 4. Który nie obmawia językiem swoim, a nic złego nie czyni przeciw bliźniemu swemu i żadnego pohanbienia nie przyjmuje przeciw sąsiadowi swemu. 5. Który uniza i wzgardza samego siebie, ale ma w uczciwości ty, którzy się boją Pana, który chociaż przy sięże z swą szkodą, a wszakoż nie odmieni. 6. Pieniądzy swoich nie da na lichwę, ani weźmie daru żadnego przeciw niewinnemu. Który tak czyni, nie będzie poruszony na wieki.

Psalm 16.

1. Michtam Dawidowe. Strzeż mię, o Boże! Bowiem w tobie ufam. 2. O duszo moja rzeczcie Panu: Pan mój jesteś ty, a dobrodziejstw moich nie potrzebujesz. 3. Ku świętym, którzy są na ziemi i ku zacnem mam wszystkie chuć swoje. 4. Rozmnożą się boleści tych, którzy się za innym bogiem kwapią; nie ukuszę ze krwi ofiar ich, ani wezmę w usta imion ich. 5. Pan jest częścią dziedzictwa mojego i kielicha mego, a ty sam trzymasz los mój. 6. Sznury mi przypadły na mieścach wesółych, przypadło mi też i dziedzictwo wdzięczne. 7. Będę błogosławił Panu, który mi dawa radę, gdyż i na każdą noc trapią mnie wewnętrznosci moje. 8. Zawżdy Pana przed oblicznością moją pokładał, a gdy on jest po prawej mej stronie, nie będę wzruszon. 9. A przetoż się uweseliło serce moje, a rozradowała się chwala moja, a k temu i ciało moje mieszka przepiecznie. 10. Abowiem nie opuścisz dusze mojej w grobie, a nie

dopuszczisz miłosiernemu twemu oglądać nakażenia. 11. Oznajmiż mi drogę żywota, a obfitość wesela jest z obliczem twoim, po prawicy twej są rozkoszy aż na wieki.

Psalm 17.

1. Modlitwa Dawidowa. Wysłuchaj Panie sprawiedliwości mojej, a bądź pilen wolań mego i nachyl ucho ku modlitwie mojej, którą czynię niezdradliwymi usty. 2. Prawo moje niechaj wynidzie od obliczności twojej, a oczy twoje niechaj patrzą na sprawiedliwość. 3. Gdy doświadczysz serca mego i nawiedzisz je w nocy, a spróbujesz i nie najdziesz abych ja miał co inego myśleć, a co inego mieć w uściech. 4. Co się tyczy spraw ludzkich, według słowa ust twoich chronilem się zawsze drogi okrutników. 5. Postąpienia moje były mocne na drogach twoich, a podeszwy nóg moich nie pośliznęły się. 6. Wzywałem cię, o Boże! Abowiemś mi się ozwał. Nakłoniż tedy ucha twojego ku mnie, a wysłuchaj słów moich. 7. Okaż dziwne dobroćliwości twe ty, który zachowywawsz ufające w tobie, przeciw tym, którzy powstają przeciwko prawicy twojej. 8. Strzeż mię jako żrzenice w oku; pod cieniem skrzydeł twoich zakryj mię. 9. Przed złościami, którzy mię borzą i przed nieprzyjaciółmi, którzy mię ogarnęli chcąc wziąć zdrowie moje. 10. Zatkali usta swe tłustością, a mówią hardzie gębą swą. 11. Otoć nas ogarnęli na ścieżkach naszych, upatrują oczyma swymi gdzieby na ziemi sidła rozstawić. 12. Podobien-ci jest lwowi, który jest chutliwy ku porwaniu i lwięciu, które się tai w jamie. 13. Powstańże Panie, a uprzedź go, strąć go, a wybaw duszę moją od złościka mieczem twoim. 14. I od mężów ręką twą wyrwi mię, o Panie, a od ludzi tego świata, których cząstka jest w tym żywocie, a których żywot napelniasz z twego skarbu tak, iż mają dosyć i synowie ich i pozostanie ostatek po nich potomstwu ich. 15. Ale ja oglądam oblicze twoje w sprawiedliwości, a nasycę się obliczności twej, gdy się ocucę.

Psalm 18.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki sługi Pańskiego, Dawida, który śpiewał Panu piosnkę tę na on czas, gdy go Pan wyrwał z rąk wszystkich nieprzyjaciół jego i z rąk Saulowych, tak mówiąc: 2. Rozmiłuję się ciebie Panie, któryś jest mocą moją! 3. Pan jest opoka moja i obrona moja i wybawiciel mój. Bóg mój i skała moja, w którym ja ufać będę. On-ci jest tarcz moja i róg zbawienia mego i twirdza moja. 4. Będę wzywał Pana chwając go, a będę wybawion od nieprzyjaciół moich. 5. Ogarnęłyć mię były boleści śmierci, a potoki niepobożnych ludzi straszyli mię. 6. Boleści grobu ogarnęły mię były, a potykały mię sidła śmierci. 7. A wszakożem wzywał Pana w utrapieniu moim, a wołałem do Boga mego i wysłuchał głosu mego z kościoła swego, a wołanie, którem czynił k niemu, przyszło aż do uszu jego. 8. Tedy się wzruszyła i zadrżała ziemia, a zatrzęsły się fundamenty gór i wzruszyły się od gniewu jego. 9. Zakurzył się dym z nozdrzy jego, a ogień wychodzący z ust jego pożerał, a węgle się od niego rozpalało. 10. Nakłonił niebo i zstąpił, a ciemność była pod nogami jego. 11. I jeździł na cherubie, a latał będąc noszon na skrzydłach wiatru. 12. Uczynił sobie pochronką ciemności, a przybytek około siebie ciemności wód i obłoki geste. 13. Przed jasnością, która szła przed nim, rozbiegły się obłoki ony, grady i węgle ogniste. 14. I zagrział Pan na niebie, a Nawyzszy dał się słyszeć z gradem i z węglem ognistym. 15. Puścił strzały swe i rozproszył je, rzucił wiele błyskawic i rozgromił je. 16. I okazały się głębokości wód, a odkryte są grunty świata na fukanie twe, o Panie! I na tchnienie wiatru gniewu twego. 17. Ściągnął rękę z wysokości i zachwycił mię, a wyrwał mię z wód wielkich. 18. Wydarł mię od mocnego nieprzyjaciela mego i od tych, którzy mię mieli w nienawiści, przeto, iż byli mocniejszy niżli ja. 19. Potkali się ze mną w dzień uciśnienia mego, ale Pan był podporciem mojem. 20. Wywiódł mię na miej-

scę przestronę, a wybawił mię przeto, że mię umiłował. 21. Pan mnie płacił wedle sprawiedliwości mojej, a nagrodził mi wedle czystości rąk moich. 22. Abowiemem strzegł dróg Pańskich, anim odstawał złościwie od Boga mego. 23. Gdyżem zawsze przed sobą miał wszystkie sądy jego, a ustaw jego nie odmiatowałem od siebie. 24. Całem zawsze przestawałem przy nim, a strzegłem się nieprawości. 25. A przetoż mi Pan zapłacił wedle sprawiedliwości mej i wedle czystości rąk moich, która była przed oczyma jego. 26. Okażesz się miłosiernym miłosiernemu, a będziesz szczyrym człowiekowi szczyremu. 27. Będziesz czyst z czystym, a z przewrotnym przewrotnie obchodzić się będziesz. 28. Abowiem lud znędzony wybawisz, a oczy podniosłe unizysz. 29. Oświecisz też sam pochodnią moje, a Pan, Bóg mój oświeci ciemności moje. 30. Gdyżem ja w mocy twej przebił się przez wojska, a w Bogu moim przeskoczyłem mur. 31. On-ci jest Bogiem, którego są drogi doskonałe, a słowo Pańskie jest wypolerowane i jest tarczą wszystkim, którzy w nim ufają. 32. I któryż jest Bóg nad Pana? A kto jest mocniejszy nad Boga naszego? 33. On-ci jest Bóg, który mię opasał mocą, a uczynił doskonałą drogę moją. 34. Sprawiwszy nogi moje jako jelenie, a postawił mię na miejscach moich wysokich. 35. Który sprawił ręce me do walki, tak, iżem skruszył ramiony swemi łuk stalowy. 36. I dałeś mi tarcz zbawienia twego, a prawica twa podpierała mię i dobroć twoja rozmnożyła mię. 37. Rozprzestrzeniłeś postąpienia moje pode mną, a nie chwiała się goleni moje. 38. Gonilem nieprzyjaciół moje i pojąłem je, a nie wróciłem się ażem je wytracił. 39. Poraziłem je tak, iż powstać nie mogli, upadając pod nogi moje. 40. Opasałeś mię mocą ku walce, a powaliłeś nieprzyjaciół moje pod mię. 41. I tyś sprawił, iż nieprzyjaciele moi podali tył przede mną, a wykorzeniłem ty, którzy mię mieli w nienawiści. 42. Wołali, ale nie był, toby je ratował, a k temu i do

Pana, ale się im nie ozwał. 43. Potłukłem je jako proch przed wiatrem pierzchający, a podeptałem je jako błoto na ulicach. 44. Wyrwałeś mię od zwad ludzkich, a postawiłeś mię głową narodom, a lud, który mię nie znał, służył mi. 45. Jako który posłyszał o mnie, byli mi posłuszni, a ludzie postronni poddawali mi się. 46. Narodowie postronni stracili dobrą myśl, a drżeli w zamknięciu swoim. 47. Niechaj żywie Pan, a niech będzie błogosławiony obrońca mój i niech będzie wywyższon Bóg zbawienia mego. 48. Bóg-ci jest, który się mnie mścić dawa a narody daje mi w posłuszeństwo. 49. On-ci jest wybawicielem mym od nieprzyjaciół moich i tyś mię sam wywyższył od tych, którzy powstają przeciw mnie, a od człowieka okrutnego wyrwałeś mię. 50. A przetoż będę cię chwalił między narody, o Panie, a będę śpiewał imieniowi twemu. 51. Gdyż uczynił zacne wybawienia królowi swemu, a sprawił miłosierdzie pomazańcowi swojemu Dawidowi i potomstwu jego aż na wieki.

Psalm 19.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki. Psalm Dawidów. 2. Nieba opowiadają chwałę Bożą, a sprawę rąk jego wyznawa rozpostnienie. 3. Jeden dzień uczy drugi dzień, a noc oznajmuje umiejętność drugiej nocy. 4. Nie masz w nich ani powieści, ani słów, ani słuchać głosu ich. 5. A wszakoż pomiar ich wyszedł na wszystkie ziemię, a słowa ich aż do kończyn świata, a w nich założył przybytek słońcu. 6. A on wychodzi jako oblubieniec z łożnice swojej, radując się jako mocarz, aby mógł co rychlej przybieżyć do kresu swego. 7. Od końca niebios jest wyjście jego, a wejście jego aż na drugim końcu ich, a nie jest nikt coby się miał zakryć od gorącości jego. 8. Zakon Pański jest doskonały, nawracający duszę; świadectwo Pańskie wierne jest, dawające mądrość nieumiejętnemu. 9. Rozkazania Pańskie są proste, rozweselające serce; a przykazanie Pańskie czyste, oświecające

oczy. 10. Bojaźń Pańska jest czysta, trwająca na wieki; sądy Pańskie są prawdziwe, a spolu sprawiedliwe. 11. Wdzięczniejsze są niżli złoto, a niżli złoto z Ofir; a słodsze niżli miód w plastrzech. 12. Też i sluga twój jest oświecon przez nie, a strzegąc ich ma wielką zapłatę za to. 13. I któż jest coby znalazł błędy swe? A tak mię oczyścić od moich tajemnych występków. 14. Zachowaj mię też, sługę twego, od swawoleństw upornych, aby nade mną nie panowały; a tedy będę doskonałym i czystym od wielkiego przestępstwa. 15. Niechaj będą wdzięcznie przyjęte słowa ust moich i rozmyślanie serca mego przed tobą, Panie, któryś jest skałą mą i odkupicielem moim.

Psalm 20.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki. Pieśń Dawidowa. 2. Niechajże cię wysłucha Pan w dzień utrapienia, a imię Boga Jakubowego niechaj cię broni. 3. Niech ci ześle ratunek z miejsca świętego, a niechaj cię podeprze z Syjonu. 4. Niechaj wspomni na wszystkie ofiary twoje, a niechaj w popiół obróci palone ofiary twoje. Sela. 5. Niechaj cię tym obdarzy, coby było po myśli twojej, a wszystkie radę twą napelni. 6. Rozwесelimy się w wybawieniu towarzyszom, a w imię Boga naszego podniesiemy chorągiew; niechajże wypełni Pan wszystkie prośby twoje. 7. Terazciem poznał, iż Pan wybawił pomazańca swego, wysłucha go z nieba swojego świętego przez zbawienną moc prawicy swojej. 8. Jedni ufał w woziech, a drudzy w koniach, ale my będziemy pamiętać na imię Pana Boga naszego. 9. Oniś poległi i upadli, alechmy my powstałi i ostali się. 10. Pan wybawi króla, a wysłucha nas w dzień, w który go zwyciężymy.

Psalm 21.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki. Pieśń Dawidowa. 2. Panie, w mocy twojej raduje się król, a w zbawieniu towarzyszom barzo się weseli. 3. Uczyniłeś dosyć żądności serca jego, a nie odmówiłeś mu tego, o co cię

prosił. Sela. 4. Abowiemeś go ty potkał błogosławienstwy przenałepszymi; włożyłeś na głowę jego koronę złotą. 5. Prosił cię o zdrowie, a przedłużyłeś dni jego aż na wieki. 6. Wielka jest chwala jego dla wybawienia twego, a położyłeś na nim chwałę i zacność. 7. Abowiemeś go postanowił, aby był błogosławieniem na wieki, a rozweseliłeś go w radości oblaczem twoim. 8. Gdyż król ufa w Panu, a dla miłosierdzia Nawyższego nie upadnie. 9. Ręka twa najdzie wszystkie nieprzyjacioly twoje, a prawica twa dosięże wszystkich, co cię w nienawiści mają. 10. Ty je czynisz jako piec rozpalony czasu gniewu twego, a wytraci je Pan w popędliwości swej i pozrze je ogień. 11. Owoc ich wygubisz z ziemi, a nasienie ich z pośród synów ludzkich. 12. Abowiem czyhają na twe zło, a zmyślają radę, której dowieść nie mogą. 13. Gdyż je składziesz na kupe, a cięciwę twą wyciągniesz prawie na ich twarz. 14. Podnieśże się, Panie, w twej mocy, a tedy z śpiewaniem będziemy wysławiać moc twoję.

Psalm 22.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki o laniej jutrzennej. Pieśń Dawidowa. 2. Boże mój! Boże mój! Przecześ mię opuścił, a oddaliłeś się precz od mego wybawienia i od słów ryku mego? 3. Boże mój! Wołam przez dzień, a nie ozywasz mi się; także i w nocy, nie przestawając. 4. Aleś ty jest święty mieszcząc w chwałach izraelskich. 5. W tobie ufali ojcowie naszy, ufali a wybawiliś je. 6. Do ciebie wołali i wybawieni są; w tobie nadzieję mieli, a nie byli pohańbieni. 7. Alem ja jest robaczek, a nie mąż; pohańbienie u ludzi i wzgardzony od współstwa. 8. Wszyscy widząc mię, śmieją się ze mnie; rozdziewiają wargi, a chwieją głową mówiąc: 9. Porucza się Panu, niechajże go wyrwie; niech go wybawi, wszak się w nim kocha. 10. Aleś ty jest, coć mię wyjął z żywota, a dałeś mi dobrą otuchę jeszcze od piersi matki mojej. 11. Jestem tobie poruczony wnet po narodzeniu; a sko-

ro z żywota matki mej tyś jest Bogiem moim. 12. Nie oddalajże się ode mnie, abowiem-ci tuż jest utrapienie, a nie masz, ktoby ratował. 13. Ogarnęło mię mnóstwo cielców, a bycy z Basan oblegli mię. 14. Otworzyli na mię paszczyki swe, jako lew chwytający i ryczący. 15. Wylanem jest jako woda, a rozstąpiły się wszystkie kości me; serce me rozplynęło się jako wosk w pośród wnętrzości moich. 16. Moc moja wyschła jako skorupa, a język mój przyszechł do podniebienia mego i obróciłeś mię w proch śmierci. 17. Abowiem ogarnęli mię psi, a zebranie złośników obległo mię i sprzebijali ręce moje i nogi moje. 18. Rozliczyłbych wszystkie kości moje, a onić na mię patrzą i przypatrują się. 19. Rozdzielili sobie odzienie moje, a o szaty moje miotali losy. 20. Ale ty, Panie, nie stój z daleka, o mocy ma! Pospieżże na ratunek mój. 21. Wyrwi od miecza duszę moją, a z ręki psa jedynaczkę moją. 22. A wybaw mię z paszczyki lwiej, a od rogów jednorożcowych wybaw mię. 23. Opowiem imię twoje braciej mojej, a w pośród kościoła chwalić cię będę. 24. Którzy się boicie Pana, chwalcież go, a wysławiajcie go wszystko potomstwo Jakubowe; niech się go boi wszytek naród izraelski. 25. Abowiem nie wzgardził, ani lekce poważił utrapienia nędznikowego, ani zakrył od niego oblicza swego; owszem go wysłuchał, kiedy wołał k niemu. 26. Z ciebieć chwała moja w zebraniu wielkim, a śluby moje przed tymi oddam, którzy się ciebie boją. 27. Będą jeść ubodzy i będą nasyceni, a będą chwalić Pana ci, którzy go szukają; serce ich będzie żyć na wieki. 28. Rozpomiń się i nawróć się do Pana wszystkie granice ziemie, a upadną przed oblicznością jego wszystkie pokolenia ludzkie. 29. Abowiem Pańskie jest królestwo, a on jest panujący nad narody. 30. Wszyscy bogacze ziemie będą jeść i upadać przed nim i wszyscy, którzy leżą w prochu, a ledwo żywi zostali, kłaniać się przed nim będą. 31. Potomstwo ich służyć mu będzie, a będą się ozywać narodem Pańskim.

32. Zbieżą się, a będą opowiadać sprawiedliwość jego (którą mnie uczynił) narodowi, co po nich nastanie.

Psalm 23.

1. Psalm Dawidów. Pan jest pasterzem moim, a przetoż żadnego niedostatku nie uznaję. 2. Dał mi odpoczywać na pastwiskach obfitych, a prowadzi mię nad wodami cichemi. 3. Prawie mi zdrowie przywrócił, wiodąc mię drogami sprawiedliwości, dla imienia swego. 4. Choćbych też chodził w dolinie cienia śmierci, tedy się jednak nie będę bał nic złego, bowiem ty jesteś ze mną, a laska twa i kij twój, cieszą mię. 5. Gotujesz przede mną stół przeciwko tym, którzy mię trapią; natłuściłeś głowę moją olejki, a kubek mój jest opływający. 6. Nadto dobrodziejstwo i miłosierdzie twe pójda z mną po wszystkie dni żywota mego, a będę mieszkał w domu Pańskim na długie czasy.

Psalm 24.

1. Psalm Dawidów. Pańska jest ziemia i wszystko, cokolwiek jest na niej; okrąg świata i mieszkający na nim. 2. Abowiem on nad morzem ugruntował ją, a nad rzekami utwierdził ją. 3. I któż jest, coby miał wnidz na górę Pańską? A kto stanie na miejscu świętem jego? 4. Ten który jest niewinnych rąk i serca czystego, który nie skłonił ku kłamstwu serca swojego, a nie przysiągł zdradliwie. 5. Abowiem takowy weźmie błogosławieństwo od Pana i sprawiedliwość jego od Boga, zbawiciela swego. 6. Ten-ci jest naród tych, którzy go szukają, a którzy szukają oblicza twego, Boże w Jakubie. Sela. 7. Wy brany podnieścież wierzchy wasze, a podnieście się wy brany wieczne i wnidzie Król chwały. 8. I któryż to jest Król chwały? Jest Pan mocny i możny, a Pan mocny walecznik. 9. Podnieścież o brany wierzchy wasze, a podnieście się wy brany wieczne i wnidzie Król chwały. 10. I któryż to jest Król chwały? Pan zastępów, ten-ci jest Król chwały. Sela.

Psalm 25.

1. Psalm Dawidów. Ku tobie Panie podnoszę duszę moją. 2. Boże mój, w tobie ufam; niechże nie będę zawstydzony, aby się nie weselili ze mnie nieprzyjaciele moi. 3. Też ci wszyscy, którzy oczekują cię, nie zawstydzają się, ale ci, którzy bez przyczyny przestępstwa się dopuszczają, będą pohańbieni. 4. Drogi twe, Panie, dajże mi poznać, a ścieżek twoich naucz mnie. 5. Prowadź mnie przez prawdę twoją i naucz mnie, abowiem ty jest Bóg zbawienia mego, a w tobie ufam na każdy czas. 6. Wspomni Panie na miłosierdzie twoje i na dobroć twoją, abowiem są od wieka. 7. Grzechów młodości mojej i przestępstwa mego nie przywódcz sobie na pamięć, ale według miłosierdzia twego wspomni na mnie dla twej dobroć twoją Panie. 8. Pan-ci jest dobry i sprawiedliwy, a przetoż grzeszników naucz drogi. 9. Poprowadzi pokorne w sprawiedliwości, a pokornych naucz drogi swojej. 10. Wszystkie ścieżki Pańskie są miłosierdzie i prawda tym, którzy strzegą przymierza i świadectw jego. 11. Dla imienia twego, Panie, odpuść nieprawości mojej, abowiem-ci jest wielka. 12. Któryż jest człowiek, coby się bał Pana? A naucz go drogi, którą ma obrać. 13. Dusza jego w dobrach przemęszkawać będzie, a potomstwo jego otrzyma w dziedzictwo ziemię. 14. Tajemnica Pańska wiadoma jest wszystkim bojącym się jego, a przymierze swoje oznajmuje im. 15. Oczy moje zawsze podnoszę ku Panu, abowiem on z sieci wywiedzie nogi moje. 16. Wejrzyś na mnie, a zmiłuj się nade mną, abowiemciem ja jest opuszczony i utrapiony. 17. Trapienia serca mego rozmnożyły się, przeto od ucisku mego wywiedź mnie. 18. Obacz udrczenie moje i pracę moją, a odpuść wszystkie grzechy moje. 19. Obacz też nieprzyjacioly moje, boć ich barzo wiele, a mają mię w okrutnej nienawiści. 20. Strzeż dusze mojej, a wyrwi mię, bych nie był pohańbion, gdyż w tobie ufam. 21. Szczyrość moja i wierność moja zachowują mię,

abowiem cię oczekawam. 22. Wybawże ty, o Boże, lud izraelski ze wszystkich ucisków jego.

Psalm 26.

1. Dawidów. Rozsądzże mię Panie, abowiemciem chodził w doskonałości mej, a gdyżem ufał Panu, nie zachwieję się. 2. Doświadczaj mię Panie i pokuszaj, wywiedź się wnętrzności moich i serca mego. 3. Abowiem miłosierdzie twoje jest przed oczyma moimi, a chodząc w prawdzie twojej. 4. Nie zasiadałem z ludźmi kłamliwymi, a z ludźmi obłudnymi nie miałem towarzystwa. 5. Nienawidziałem zgromadzenia złośników, a nie siedziałem z niepobożnymi. 6. Umyłem w niewinności ręce moje, a obchodziłem wokoło ołtarz twój, Panie. 7. Abych tobie czynił chwałę głosem wielkim, a opowiadał wszystkie cuda twoje. 8. Umiłowałem Panie mieszkanie domu twego i miejsce przybytku chwały twojej. 9. Nie przyłączajże między grzeszniki dusze mojej, ani między morderze żywota mego. 10. W których rękę jest przewrotność, a prawica ich pełna jest darów. 11. Aleć ja chodzę w doskonałości mojej, a dlategoż odkup mię, a zmiłuj się nade mną. 12. Noga moja stanęła w prostości, a przetoż w zbiorzech będę błogosławił Pana.

Psalm 27.

1. Dawidów. Pan jest światłością moją i wybawieniem moim i kogóż się bać będę? Pan-ci jest mocą żywota mego i kogóż się ja mam lękać? 2. Gdy się przeciwko mnie zbiją złośnicy chcąc pożreć ciało moje, tedy ci sprzeciwnicy i nieprzyjaciele moi potkną się i upadną. 3. A chociaż się też około mnie zatoczą obozem, przedsię się ich nie ulęknie serce moje. I chociaż walka powstanie przeciwko mnie, przedsię ja w tym ufam. 4. O jednym rzecz prosił Pana, o którą jeszcze prosić będę, abych mieszkał w domu Pańskim po wszystkie dni żywota mego, a iżbych oglądał wdzięczność Pańską i z pilnością wypatrył

kościół jego. 5. Abowiemby mię skrył w przybytku swoim czasu nieszczęścia, a zachowałby mię na skryte miejsce przybytku swego i wysadziłby mię na skałę. 6. A teraz będzie wywyższona głowa moja nad nieprzyjacioły moimi okolicznymi i będę w przybytku jego sprawował ofiary z weselem, a będę śpiewał i wykrzykał Panu. 7. Usłyszże Panie głos mój, którym na cie wołał, a zmiłuj się nade mną i wysłuchaj mię. 8. Serce moje rozmyślało to coś ty rozkazał, to jest: Szukajcie obliczności mojej. A przetoż ja, Panie, będę szukał oblicza twego. 9. Nie zakrywajże ode mnie twarzy twej, a nie odmiatuj w gniewie służebnika twego. Tyś był ratunkiem moim, nie opuszczajże mię ani mię odstępaj, Boże zbawienia mego. 10. Abowiem ociec mój i matka moja opuścili mię, ale mię Pan przyjął. 11. Naucz mię Panie drogi twojej, a prowadź mię prostą ścieżką dla nieprzyjaciół moich. 12. Nie podawajże mię na wołą nieprzyjaciołom moim, abowiem-ci powstali przeciwko mnie świadkowie fałszywi i ci, którzy zmyślają potwarzy. 13. Bych był nie wierzył, że mam oglądać dobroć Pańską w ziemi żywiących, źle by o mnie było. 14. Mieję tedy oczekawanie w Panu, a zmocni się i utwirdzi serce twoje, a także oczekawaj Pana.

Psalm 28.

1. Dawidów. Do ciebie, Panie, wołam moccy moja, nie zatulażże uszu twych przede mną, bo snadź jeśli mi się nie ozowiesz, będę równym tym, co zstępują do grobu. 2. Usłyszże głos próśb mych, gdy wołam ku tobie i gdy podnoszę ręce moje do przybytku twego świętego. 3. Nie porywaj mię ze złoŃniki i z tymi, którzy broją złoŃci, ani z tymi, którzy mówią cudnie z bliźnimi swymi, a myślą źle w sercach swoich. 4. Oddajże im wedle spraw ich i wedle złoŃciwych uczynków ich, oddajże im wedle uczynków rąk ich, a daj im zapłatę ich. 5. Abowiem nie obaczywają spraw Pańskich, ani spraw rąk jego, a przetoż je

popsuje, a nie pobuduje ich. 6. Błogosławionyc jest Pan, abowiem wysłuchał głosu próśb mych. 7. Pan-ci jest mocą moją i tarczą moją, a w nim ufało serce moje i ratował mię; a przetoż rozweseliło się serce moje, a w pieśni mej chwalić go będę. 8. Pan-ci jest mocą ich i mocą wybawienia pomazańca swojego. 9. Zachowajże Panie lud twój, a błogosław dziedzictwu twojemu; sprawujże je, a wywyższaj aże na wieki.

Psalm 29.

1. Psalm Dawidów. Synowie możnych ludzi, oddawajcie Panu, a oddawajcie mu chwałę i moc. 2. Oddajcie Panu cześć powinna imieniowi jego, a chwalcie Pana na zacnem a świętym miejscu jego. 3. Głos Pański jest nad wodami, a Bóg chwalebny czyni gromy, Pan-ci jest nad wodami wielkimi. 4. Głos Pański jest mocny, a głos Pański wielmożny. 5. Głos Pański tucze cedry, a Pan kruszy cedry libańskie. 6. A czyni to, iż skakać muszą jako cielcy, a Liban i Syriion jako jednorożczęta. 7. Głos Pański wypuszcza płomień ognisty. 8. Głos Pański zatrząsa pustyniami, a przed głosem Pańskim drży puszcza Kades. 9. Przed głosem Pańskim porzucają łanie i odkrywają się lasy, a wszyscy w kościele jego wysławiają jego chwały. 10. Pan władnie nawałnościami dżdżów i będzie siedział Pan, aby królował na wieki. 11. Pan da moc ludowi swojemu, a Pan będzie w pokoju błogosławił ludowi swojemu.

Psalm 30.

1. Psalm, który jest pieśnią poświęcenia Dawidowego domu. 2. Wywyższać cię Panie będę, abowiemes mnie też ty wywyższył, a nie dałeś pociechy nieprzyjaciołom moim nade mną. 3. Panie, Boże mój, wołałem do ciebie i uzdrowiłeś mię. 4. Panie wywiodłeś duszę moją z grobu, a przywróciłeś mi żywot między tymi, który do grobu zstępują. 5. Śpiewajcież Panu miłosierni jego, a obchodźcie świętą pamiątkę jego. 6. Abowiem popędliwość

jego przemija w oka mgnieniu, ale łaska jego długo trwa, iż choć w wieczór będzie płacz, wszakże rano wesele. 7. A gdym ja był w szczęściu moim mówiłem: Nie będę wzruszon na wieki. 8. Abowiem, Panie, według twjej dobrej wolej umocniłeś górę moję, ale jakoś skoro zakrył oblicze swoje, zatwożonem jest. 9. Tedy ku tobie, Panie, wołałem, a modliłem się Panu, tak mówiąc: 10. Cóż jest za pożytek we krwi mojej, chociażbych zstąpił i do grobu? Izali cię proch chwalić będzie? A izali on prawdę twą opowiedać może? 11. Wysłuchajże Panie, a zmiłuj się nade mną, bądźże Panie ratunkiem moim. 12. Natychmiastę ty odmienił płacz moim w taniec; odpasałeś ze mnie wór, a oblokłeś mię w radość. 13. A przetoż tobie będzie śpiewał język mój, ani umilknie. Panie, Boże mój, będę cię chwalił aż na wieki.

Psalm 31.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki. Psalm Dawidów. 2. W tobie ufam, Panie, niechże nie będę zawstydzon na wieki, a wybaw mię w sprawiedliwości twojej. 3. Nakłoń ku mnie ucha twego, a wybaw mię co narychlej. Bądźże mi jako mocna skała i domem obronnym, abyś mię zachował. 4. Abowiemes ty jest skałą i obroną moją, a przetoż wiedz mię i prowadź dla imienia twego. 5. Wybaw mię z sieci, którą przede mną zakryto, abowiem ty jesteś mocą moją. 6. W ręce twoje poruczam ducha mego, odkupże mię Panie, Boże prawdziwy. 7. Miałem w nienawiści ty, którzy się parali próżnościami, alem w tobie ufam Panie. 8. Będę się radował i weselił w miłosierdziu twoim, abowiemes ty obaczył utrapienie moje a poznałeś duszę moję w jakowym jest uciśnieniu. 9. I nie zamknąłeś mię w rękę nieprzyjaciela, aleś wywiódł na przestrzeństwo nogi moje. 10. Zmiłujże się nade mną, Panie, abowiemem jest w utrapieniu, tak iż oko moje, dusza moja i żywot mój zwiotszał od żalości. 11. Ustało od boleści zdrowie moje, a lata moje od wzdychania; siły moje usta-

ły dla grzechu mego, a kości moje popróchniały. 12. Byłem w pohańbieniu u wszech nieprzyjaciół moich, a tym więcej u sąsiad moich i na postrach znajomym moim, którzy ujzrawszy mię, uciekali ode mnie. 13. Wypadłem z pamięci w sercach ludzkich jako umarły; stałem się jako naczynie zgniłe. 14. Abowiemem słyszał sromocenie od wielu ich, a strach około mnie zewsząd, gdy się radzili spolu przeciwko mnie, myśląc jakoby mi odjęli zdrowie moje. 15. Alem ja, Panie, w tobie ufam, a mówiłem, iżes ty jest Bóg mój. 16. W rękę twoich są czasy moje, wyrwiesz mię tedy z rąk nieprzyjaciół moich, od tych, którzy mię prześladowają. 17. Objasniże oblicze twoje nad słuzebnikiem twoim, a wybaw mię dla miłosierdzia twego. 18. Panie niechajżeć pohańbion nie będę, abowiemem cię wzywał, ale niepobożni niechaj się zawstydują, niechaj będą pohamowani w grobie. 19. Niechajże zamilkną wargi kłamliwe, które mówią przeciwko sprawiedliwemu rzeczy haniebne z hardością i z wzgardzeniem. 20. O jako są wielkie dobra twoje, któreś ty zachował bojącym się ciebie, a któreś sprawił przed syny ludzkimi tym, którzy ufają w tobie. 21. Zakryłeś je na miejscu tajemnym oblicza twego od urągania ludzkiego, zachowywasz je jako w przybytku przed swarliwemi języki. 22. Błogosławionyć jest Pan, abowiem on mnie sprawił dziwne miłosierdzie swoje, nie inak jako w mieście obronem. 23. Ale gdym prędko uciekał mówiłem: Odrzuconem jest od oczu twych, wszakożeś ty wysłuchał głosu modlitwy mojej, gdym wołał ku tobie. 24. Rozmiłujcie się wszyscy miłosierni jego, abowiem Pan strzeże wiernych, a oddawa sowito hardzie się sprawującemu. 25. Zmocnicie się wszyscy, którzy ufacie w Panu, a on umocni serce wasze.

Psalm 32.

1. Dawidowe maskil. Szczęśliwy ten jest, któremu jest odpuszczone przestępstwo, a którego grzech jest zakryty. 2. Błogosła-

wiony jest człowiek, któremu Pan nie poczyta złości, a nie masz zdrady w duchu jego. 3. Gdym przez cały dzień, abo milczał, abo wołał z wzdychaniem, zwiotrzały kości moje. 4. Gdyż we dnie i w nocy ociężona jest nade mną ręka twoja, a czerstwość moja obróciła się w suszą letnią. Sela. 5. A przetoż grzech mój oznajmiałem tobie, a złości mojej nie kryłem. Mówiłem: Wyznam przeciwko sobie złości moje Panu, a tyś odpuścił winę grzechu mego. Sela. 6. A dlategoż każdy miłosierny będzie się modlił ku tobie na ten czas, gdy cię naleźć może. A chociaż zbiorą powodzi wód wielkich, przedsię nie przyjdą do niego. 7. Tyś jest pochronką moją, a będziesz mię strzegł od uciśnienia i ogarniesz mię piosnkami wybawienia. Sela. 8. Dam ci zrozumieć i nauczę cię drogi, po której chodzić będziesz, a okiem swym poprowadzę cię. 9. Nie bądźcież jako koń, abo muł, którzy nie mają rozumu, a których gęby uzdą i wędzidłem hamują, aby się na cię nie porwali. 10. Na złośnika przypadną wielkie boleści, ale ufającego w Panu ogarnie miłosierdzie. 11. Weselcie się w Panu, a radujcie się sprawiedliwi, a radujcie się wszyscy, którzy jesteście serca szczyrego.

Psalm 33.

1. Śpiewajcie sprawiedliwi z weselem Panu, abowiem godna rzecz jest chwalić go ludziom szczyrym. 2. Chwalcież Pana na harfie, śpiewajcież mu przy skrzypticach i przy instrumencie o dziesięci strunach. 3. Śpiewajcież mu piosnkę nową, a krzyczcie głosem wysokim śpiewając. 4. Abowiem słowo Pańskie jest prawdziwe, a każda sprawa jego jest wierna. 5. Kocha się w sprawiedliwości i w sądzie, a miłosierdzia Pańskiego pełna jest ziemia. 6. Na słowo Pańskie stały się niebiosa, a wszystkie zastępy ich na tchnienie ust jego. 7. Zbierając wody morskie jakoby na jedną gromadę, a kładąc przepaści jakoby do skarbu. 8. Niechajże się Pana boi wszystka ziemia, a niechaj się go lękają wszyscy

mieszkający na świecie. 9. Abowiem on rzekł i stało się; on rozkazał, a wnet tak było. 10. Pan rozprasza rady narodów, a w niwecz obraca myśli ludzkie. 11. Ale rada Pańska trwa na wieki, a myśli serca jego trwają po wszystkie czasy. 12. O jako jest szczęśliwy ten naród, któremu Pan jest Bogiem jego, a naród, który on sobie w dziedzictwo obrał. 13. Patrzy Pan z nieba i widzi wszystkie syny ludzkie. 14. Pogląda z miejsca mieszkania swego na wszystkie mieszkające na ziemi. 15. Abowiem-ci on jest, który społu sprawił serce ich, obaczając wszystkie sprawy ich. 16. Król nie będzie wyzwolon wielkością wojska, a mocarz nie ujdzie w wielkiej mocy swojej. 17. Omylkać jest koń ku ratunkowi, a zadnego nie wyrwie w wielkości mocy swojej. 18. Ale oko Pańskie jest nad tymi, którzy się go boją i nad ufającymi w miłosierdziu jego. 19. Aby wyrwał od śmierci dusze ich, a pożywił je czasu głodu. 20. A przetoż dusza nasza oczekawa Pana, abowiem on jest ratunek nasz i tarcz nasza. 21. Zaisteć w nim rozweseli się serce nasze, abowiem ufamy w świętym imieniu jego. 22. Niechajże miłosierdzie twoje, Panie, będzie nad nami, tak jako my ufamy w tobie.

Psalm 34.

1. Dawidów, gdy sobie odmienił postawę przed Abimelechem, a on go od siebie wygnał, iż odszedł precz. 2. Będę chwalił Pana na każdy czas, a chwała jego zawždy będzie w uściech moich. 3. Dusza moja w Panu się chlubić będzie, co usłyszawszy pokorni rozweselą się. 4. Wysławiajcież zanie Pana ze mną, a wywyższajmy imię jego społecznie. 5. Szukałem Pana, a wysłuchał mię i wyrwał mię od wszystkich strachów moich. 6. Ci którzy ku niemu poglądną, będą oświeceni, a oblicza ich nie będą zawstydzone. 7. Ten ubogi wołał, a Pan go wysłuchał i zachował go od wszystkiego utrapienia jego. 8. Anioł Pański zatacza obóz około tych, którzy się go boją i wyrывa je. 9. Skosztujcież a obaczcie, jako jest dobry Pan; a szczęśliwy to

człowiek, który w nim ufa. 10. Bójcież się Pana święci jego, abowiem-ci żadnego niedostatku nie czują, którzy się go boją. 11. Lwiała będą w niedostatku cierpieć głód, ale ci, którzy szukają Pana, w żadnej rzeczy nie ucierpią niedostatku. 12. Zejdźcież się synowie a słuchajcie mię, nauczę was bojaźni Pańskiej. 13. Któryż jest mąż takowy, co chce długo żyć, a który się kocha w długim zdrowiu, aby widział dobra? 14. Strzeż języka twego od złości, a warg twoich od mowy zdradliwej. 15. Odchyl się od złego, a czyń dobrze; szukaj pokoja, a idź za nim. 16. Czy Pańskie są nad sprawiedliwymi, a uszy jego ku wołaniu ich. 17. Ale oblicze Pańskie przeciwko tym, którzy broją złości, aby wykorzenił pamiętkę ich z ziemi. 18. Sprawiedliwi wołają, a wysłuchawa ich Pan; wyjmuje je ze wszystkich trudności. 19. Pan jest bliskim, którzy są serca skruszonego, a zafrasowane w duchu zachowywa. 20. Wielec ma nieszczęścia sprawiedliwy, a wszakoż od wszystkiego wyrывa go Pan. 21. Strzegąc wszystkich kości jego tak, iż się by jedna z nich nie skruszy. 22. Ale złośnika zatraci złość, a ci, którzy mają sprawiedliwego w nienawiści, będą spustoszeni. 23. Odkupi Pan zdrowie sług swoich, a wszyscy którzy w nim ufają, nie będą poborzeni.

Psalm 35.

1. Dawidów. Panie krzywdę moję weźmi na się przeciwko tym, którzy się wadzą ze mną, a walcz przeciwko tym, którzy walczą przeciwko mnie. 2. Porwi tarcz i rodelę, a powstań na ratunek mój. 3. Dobądź szefelina twego, a zastaw się na drodze przeciwko tym, którzy mię przesładują; rzeczące duszy mojej: Jaciem jest wybawieniem twojem. 4. Niechaj będą poharbieni, a niechaj się zasromają, którzy szukają dusze mojej; a ci którzy mi źle myślą, niechaj tył podadzą, a zostaną bezczynni. 5. Niechaj będą jako plewy pirzchające przed wiatrem, a anioł Pański niechaj je rozproszy. 6. Droga ich niech

będzie ciemna i śliska, a niechaj je goni anioł Pański. 7. Abowiem bez mej niewinności zakryli przede mną na dół sieci swoich, a bez przyczyny wykopali dół na duszę moję. 8. Niechaj nań przyjdzie upadek, o którym nie wie, a sieć, którą zakrył niechaj go samego pojma i niechaj wpadnie w tenże dół. 9. Ale dusza moja niechaj się rozraduje w Panu, a niechaj się rozweseli w wybawieniu jego. 10. Tedy rzeką wszystkie kości moje: I któż jest Panie takowym jako ty? Który wyrывa utrapionego od mocniejszego nadeń, a ubogiego i niedostatecznego od drapieżce. 11. Powstali świadkowie faleszni, a pytali mię o tym, o czymem ja nie wiedział. 12. Oddawali mi złem za dobre, a starali się jakoby mię zbawili zdrowia mego. 13. Alem się ja, gdy oni chorowali, obłóczył w wór, a trapiłem postem duszę swoję i modliłem się za nimi jako sam za się. 14. Sprawowałem się jako z przyjacielem i z bratem moim, a chodziłem schyliwszy się jako ten, który chodzi w żalobie po matce. 15. Ale oni z choroby mojej weselili się i zebrali się na mię tak, iż i napodlejszy między nimi zgromadził się przeciwko mnie, a jam nie wiedział; szarpali mię, a nie przestawali. 16. Z pochlebcami i z szyderzmi, którzy brzuchowi folgują zgrzytali zębami przeciwko mnie. 17. I długoż Panie na to patrzeć będziesz? Wyrwisz duszę moję od upadku ich, a ode lwów opuszczony żywot mój. 18. Będę cię sławił w wielkim zgromadzeniu, a między ludem możnym chwalić cię będę. 19. Niechajże się nie radują nieprzyjaciele moi niesłusznie, a ci, którzy mię mają w nienawiści bez przyczyny, niechaj nie mrugają okiem. 20. Abowiem nie mówią przyjacielskie, owszem przeciwko pokornym na ziemi zdradliwe słowa zmyślają. 21. Rozdarli przeciwko mnie gębę swą mówiąc: Ehej ! Widziałoć oko nasze. 22. O Panie, widziałeś to; nie milczże tego, a nie oddalaj się Panie ode mnie. 23. Obudźże się, a ocuń na sąd mój o Boże i Panie mój, a obacz moję rzecz. 24. Osądźże mię wedle sprawiedliwości twojej Pa-

nie, Boże mój, aby się nie weselili ze mnie. 25. Aby nie mówili w sercu swoim: Tegociecchny pragnęli; a iżby nie rzekli: Iżechmy go pożarli. 26. Niechajże będą pohańbieni i zawstyżeni spolu się weselący z nieszczęścia mego, a ci którzy się chlubią przeciwko mnie, niechaj będą wstydem i sromotą ogarnieni. 27. Ale ci, którzy się kochają w sprawiedliwości mojej, niechaj się rozweselą i rozradują, a niechaj ustawnie mówią: Niech Pan będzie wywyższon, który życzy pokoju służebnikowi swemu. 28. Tedy język mój będzie rozślawiał sprawiedliwość twoję i chwałę twoję na każdy dzień.

Psalm 36.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki. Dawida, sługi Pańskiego. 2. Tak mi powieda serce moje o złości niepobożnego, iż nie masz bojaźni Bożej przed oczyma jego. 3. Abowiem sobie poblaża sam przed sobą, aż znajdzie złość swoję, która jest godna nienawiści. 4. Słowa ust jego są fałsz i zdrada, a przestał rozumieć i dobrze czynić. 5. Rozmyśla złość na łożu, a stoi podłe drogi niedobrej i nie brzydzi się złością. 6. O Panie, toć miłosierdzie twoje jest aż do nieba, a prawda twoja aż pod obłoki. 7. Sprawiedliwość twoja jest jako góry wysokie, a sądy twoje jako przepaści wielkie, a ty Panie zachowywasz tak ludzi jako i zwierzęta. 8. O Boże, jakoż jest zacne miłosierdzie twoje, a synowie ludzcy ufają pod cieniem skrzydeł twoich. 9. Będą nasyceni z obfitości domu twego, a z rzeki rozkoszy twojej dasz im pić. 10. Abowiem u ciebie jest źródło żywota, a w światłości twojej oglądamy oświecenie. 11. Przedłuż że miłosierdzia twego tym, którzy cię poznawają, a sprawiedliwości twojej nad tymi, którzy są serca prawego. 12. Strzeż że, aby dalej hardzi nie przystępowali ku mnie, a ręka złošników niechaj mię nie spycha z miejsca mego. 13. Tam-ci upadli oni, którzy broili złości, iż zepchnieni powstać nie mogli.

Psalm 37.

1. Dawidów. Nie wruszaj się dla złošników, a nie bądź zawisny tym, którzy broją złości. 2. Abowiem prędko uwiędną jako siano, a natychmiast uschną jako zielona trawa. 3. Ale ufaj w Panu, a czyń dobrze; mieszkajże na ziemi, a będziesz żywion w prawdzie. 4. Kochaj się w Panu, a dać to, czego pożąda serce twoje. 5. Spuś na Pana twe sprawy i ufaj w nim, a on-ci to sprawi. 6. I wywiedzie sprawiedliwość twą jako światłość, a prawo twe jako południe. 7. Oczekawaj Pana cierpliwie i ufaj w nim, a nie wruszaj się przeciwko temu, któremu się szczęście w jego sprawach i przeciwko człowiekowi, który czyni obrzydłości. 8. Przestań od gniewu, a opuś popędliwość, a nie towarzysz się z tymi, z któremibyś co źle czynić miał. 9. Abowiem złošnicy będą wykorzeni, ale ci, którzy oczekawają Pana, otrzymają w dziedzictwo ziemię. 10. Jeszcze w krótkim czasie aż-ci nie masz złošnika, a pojrzysz na miejsce jego, ano go nie masz. 11. Ale pokorni będą dziedziczyć na ziemi i rozkochają się w wielkim pokoju. 12. Zmyśla złošnik przeciwko sprawiedliwemu, a zgrzyta nań zębami swemi. 13. Ale Pan śmieje się z niego, abowiem widzi, że przychodzi dzień jego. 14. Dobyli złošnicy miecza, a naciągnęli luk swój na upadek ubożego i niedostatecznego, a iżby mordowali tych, co idą prostą drogą. 15. Ale miecz ich przeniknie serce ich, a luk ich będzie złaman. 16. Lepsza jest trocha sprawiedliwego, a niż bogactwa wiela niepobożnych. 17. Abowiem ramiona złošników będą pokruszone, ale sprawiedliwe Pan podpoma. 18. Pan świadom czasu wszystkich tych, którzy są niewinni, a dziedzictwo ich zostanie na wieki. 19. Nie będą zawstyżeni czasu nieszczęścia i owszem będą nasyceni czasu głodu. 20. Ale złošnicy poginą i nieprzyjaciele Boży będą zniszczeni jako tłuśtość barania, a wniwec się z dymem obróć. 21. Pożycz złošnik i nie wraca, ale sprawiedliwy rozdawa i daruje. 22. Abowiem którzy są błogo-

slawieni od niego, otrzymają dziedzictwo ziemi, a przekłci od niego będą wykorzeni. 23. Postąpienia człowieka bywają sprawowane od Pana, a upodoba mu się droga jego. 24. Gdy się powali, nie stłucze się, abowiem Pan podpira rękę jego. 25. Młodzieniaszkciem był i zstarzałem się, a nie widziałem sprawiedliwego, aby miał być opuszczon, ani potomstwo jego, aby nabywało chleba. 26. Na każdy dzień rozdawa i pożyczca, a potomstwo jego jest w błogosławieństwie. 27. Przestańże od złości, a czyni dobrze, a będziesz mieszkał na wieki. 28. Abowiem Pan miłuje sąd, a nie opuści miłosiernych swoich, ale na wieki będzie ich strzegł, a potomstwo złośników wykorzeni. 29. Sprawiedliwi otrzymają dziedzictwo ziemi i będą w niej mieszkać na wieki. 30. Usta sprawiedliwego będą opowiadać mądrość, a język jego będzie rozprawował sąd. 31. Zakon Boga jego jest w sercu jego, a dlategoż nie zachwieją się nogi jego. 32. Upatruje niepobożny sprawiedliwego i szuka jakoby go zabił. 33. Ale Pan nie poda go w ręce jego, a gdy go sędzić będą, nie poda na skazanie. 34. Oczekawajże Pana i strzeż drogi jego, a on cię wywyższy i otrzymasz w dziedzictwo ziemię, a będziesz patrzył na niepobożne, gdy wytraceni będą. 35. Widziałem złośnika możnego, a zieleniejącego się jako drzewo bobkowe. 36. Ale zginął, a nie ostał się i szukałem go, alem go nie mógł naleźć. 37. Obacz człowieka niewinnego, a przypatrz się człowiekowi uprzejmemu, abowiem dokończenie takowego człowieka jest pokój. 38. Ale przestępcy będą społu rozproszeni, a ostatki złośników będą wykorzenione. 39. Wszakoz wybawienie sprawiedliwych będzie od Pana, który jest mocą ich czasu uciśnienia. 40. A podpomaga je Pan i wyrwywa je, wybawia je od niepobożnych i zachowywa, przetoż iże w nim ufali.

Psalm 38.

1. Psalm Dawidów ku przypominaniu.
2. Nie karz mię Panie w gniewie twym,

a nie sroź się nade mną w popędliwości twojej. 3. Abowiem strzały twoje utknęły we mnie, a ręka twoja jest położona na mnie. 4. Nie masz nic całego w ciele moim dla rozgniewania twego, a nie masz odpoczynku kościom moim dla grzechu mego. 5. Abowiem nieprawości moje przyszyły na głowę moją, a jako brzemie ciężkie obciążły mię. 6. Wrzody me zasiniały zbutwiały i popsowały się dla głupstwa mego. 7. Skurczyłem się i skrzywił barzo, a przez cały dzień chodzę smętny będąc. 8. Abowiem biodra moje pełne są zapalenia, a nie masz nic zdrowia w ciele moim. 9. Zemdlałem i skazyłem się barzo, a ryczałem przed strwożeniem serca mego. 10. Panie, wszytka chuć moja jest przed tobą, a wzdychanie moje nie jest tajemne tobie. 11. Serce moje drży i moc moja opuściła mię, a owszem jasności oczu moich nie masz przy mnie. 12. Przyjaciele moi i towarzysze moi z daleka stanęli widząc chorobę moją, a powinowaci moi stali z daleka. 13. Rozciągnęli sidła ci, którzy czyhali na duszę moją, a którzy szukali nieszcześcia mego, złoście mówili zmyślając zdrady ustawicznie. 14. Alem ja jako głuch nie słyszał, a jako niemy nie otworzyłem ust moich. 15. I zstałem się jako człowiek, który nic nie słyszy, a jako ten, który rozprawy żadnej nie ma w uszciech swoich. 16. Abowiem w tobie ufam Panie; a ty się mnie ozowiesz, o Panie, Boże mój. 17. Gdyżem mówił, by się snadź nie cieszyli zemnie, bo jak skoro by się posliznęła noga moja, oborzyliby się przeciwko mnie. 18. Abowiemem jest bliskim ku chramaniu, a boleść moja zawždy jest przede mną. 19. I oznajmuję złość moją, a lękam się dla grzechu mego. 20. A na ten czas żywą nieprzyjaciele moi i znacniają się, a ci się zbierają, którzy mię nienawidzą niesprawiedliwie. 21. Ci też którzy złem za dobre oddawają, przeciwiają się mnie, iż nasładują tego, co jest dobre. 22. Panie, nie opuszczajże mię! O Boże mój, nie oddalajże się ode mnie! 23. Pospiesz się na ratunek mój Panie, który jesteś zbawieniem moim.

Psalm 39.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki Jedutunowi. Pieśń Dawidowa. 2. Rzekłem sam w sobie: Będę strzegł dróg moich, abych nie zgrzeszył językiem swoim i włożył munsztuk w usta swe, pokąd jedno niepożożny będzie przede mną. 3. Oniemiałem w milczeniu i zamilczałem rzeczy dobrej, a boleść moja tym się więcej mnoży. 4. Rozpalilo się serce moje we mnie, a w rozmyślaniu rozzarzył się ogień ażem tak jał mówić językiem moim: 5. Dajże mi Panie wiedzieć dokończenie moje i jakoś zamierzyl kres dni moich, abych wiedział jako długo żyć mam na tym świecie. 6. Otoś jedno na piędzi zamierzyl dni moje, a czas żywota mojego przed tobą jest jako nic. A zaisteć wszelki człek nic inego nie jest, jedno wszytka próżność. Sela. 7. Zaprawdęć człowiek jakoby jakie wyobrażenie chodzi, a iście się próżno burzy; zgromadza, a nie wie, kto po nim będzie zbierał. 8. A teraz czegoż oczekawam Panie? W tobieć jest nadzieja moja. 9. Wybawże mię tedy od wszytkich złości moich, a nie podaj mię na pohańbienie szalonym. 10. Zmilknę, a nie otworzę ust moich, boś ty to uczynił. 11. Oddalże ode mnie karanie twoje, abowiemciem ustal przed srogością ręki twojej. 12. Gdy ty karzesz człowieka dla złości jego, tedy niszczyś wszytkę zacność jego jako mol, a zaisteć wszelki człowiek jest próżność. Sela. 13. Wysłuchajże Panie modlitwy mojej, a przyjmi w uszy twoje wołanie moje, nie zamilczawajże łez moich, abowiem-ci jestem gościem u ciebie, a do czasu mieszkający, jako i wszyscy ojcowie moi. 14. Zaniechajże mię, abych się posilił, pierwej niżli pójdę, a nie stanie mię.

Psalm 40.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki. Pieśń samego Dawida. 2. W cierpliwości oczekawałem Pana, a on mi naklonił ucha swego i wysłuchał wołanie moje. 3. I dal mi wynidź z dołu kędy jest wielki szum i z błota gęstego, a postawił na opoce nogi

moje i wyprostował chody moje. 4. Położył nową piosnkę w ustach mych ku chwale Boga naszego, wiele ich to oglądają i ulekną się, a będą ufać w Panu. 5. Błogosławionyż to człowiek, który pokłada nadzieję swą w Panu, a nie ogląda się na harde, ani na ty, którzy się uchylają za kłamstwem. 6. O Panie, Boże mój, wieleżes ty sprawił cudów, a z rad twoich przeciwko nam żaden nie jest, któryby się mógł wyprawić, a jeslibych chciał opowiedzieć i wysławić, tedy ich więcej jest, niżbych je wypowiedzieć mógł. 7. Nie chciales ofiary zarznoonej, ani śniednych ofiar, aleś mi przekłul ucha, palonych i inych ofiar nie żądałes za grzech. 8. Tedym rzekł: Otom przyszedł, a napisano jest o mnie na przodku ksiąg. 9. O mój Boże, chcę abym dosyć czynił wolej twojej, a zakon twój jest w pośród wnątrznosci moich. 10. Opowiadałem sprawiedliwość twoję w zgromadzeniu wielkim, a zaiste nie zawściagnąłem warg moich, jako ty sam znasz Panie. 11. Nie zakryłem sprawiedliwości twojej w pośród serca mego, oznajmowałem prawdę twą i zbawienie twe, a nie tailem miłosierdzia twego i wierności twej w zgromadzeniu wielkim. 12. A przetoż ty Panie nie odejmuj ode mnie miłosierdzia twego, abowiem prawda twa i miłosierdzie twe zawždy mię strzegą. 13. Ogarnęły mię niezliczone nieszczęścia, a pojmały mię złości moje, tak iżem ich przejrzeć nie mógł, a jest ich więcej niżli włosów na głowie mej, a przetoż ustalo we mnie serce moje. 14. Racźże mię Panie wyrwać, a pospiesz o Panie na ratunek mój. 15. Niechaj się zawstydadą, a niechaj będą pohańbieni wszyscy społu, którzy czyhają na duszę moję, aby ją zatracili, niechajże się obróćą nazad, a niechaj się zawstydadą, którzy pragną nieszczęścia mego. 16. Niechajże będą zborzeni, którzy mię pohańbić chcieli, a którzy mnie mówią: Ehej! Ehej! 17. Wszyscy też, którzy szukają ciebie niechaj się rozweselą i rozradują w tobie, a ci którzy miłują zbawienie twoje, niechaj zawždy mówią: Pan niech będzie zacnie

wysławion. 18. Ubogić jestem i niedostateczny, ale Pan myśli o mnie będąc ratunkiem moim i wybawicielem moim; o Boże mój, nie omieszkawajże.

Psalm 41.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki. Pieśń Dawidowa. 2. Szczęśliwy ten jest, który ma baczność na niedostatecznego; czasu nieszczęścia wybawi go Pan. 3. Pan go będzie strzegł i zachowa go żywo, aby był szczęśliwym na ziemi i nie poda go na wolą nieprzyjaciół jego. 4. Pan go będzie cieszył w niemocy łóżnej, a odmienni pościel jego w niemocy jego. 5. Tedy ja rzekł: Panie zmiłuj się nade mną, ulecz duszę moją, abowiemem zgrzeszył tobie. 6. Nieprzyjaciele moi mówią źle o mnie: I kiedyż wždy umrze a zginie imię jego? 7. Jesli też który z nich przychodził nawiedzając mię, tedy ku mnie kłamliwie mówił, a w sercu swem zbierał złość, którą wyszedzszy precz opowiadał. 8. Wszyscy którzy mię mieli w nienawiści, szemrali popołu przeciw mnie, a myśleli źle o mnie. 9. Mówiąc: Jakaś ciężka złość dzierży się go, a jako leży, już więcej nie wstanie. 10. I ten też, z którymem mieszkał w pokoju, a któremum ufał i który ze mną chleb mój jadał, wierzał przeciwko mnie. 11. Ale ty, Panie, zmiłuj się nade mną, podnieś mię, a oddam to im. 12. W tym ja znam, iżże ty mnie miłujesz, gdyż nade mną nie wykrzyka nieprzyjacieli mój. 13. Aleś ty mnie podparł w uprzejmości mej, a postawiłeś mię zawždy przed sobą. 14. Błogosławiony jest Pan, Bóg izraelski na wieki wieczne. Amen, amen.

Psalm 42.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki. Maskil synów Korego. 2. Jako łani krzyczy do strumieniów wód, tak krzyczy dusza moja ku tobie o Boże. 3. Pragnie dusza moja do Boga żywego mówiąc: I kiedyż przyjdę i okażę się przed Bogiem? 4. Łzy moje były mnie miasto chleba we dnie i w nocy, gdy mi mówiono każdy dzień: I kiedyż jest Bóg

twój? 5. Przywozilem to sobie na pamięć, skąd się rozplywała dusza moja we mnie, iżżem chodził z poczem, a prowadziłem je do domu Bożego z wesołym głosem i z chwałą, ze wszystkim zgromadzeniem weselących się, tak mówiąc: 6. O duszo moja, przeczeż tak w sobie wątpisz i frasujesz się we mnie? Ufajże Bogu, abowiem jeszcze będę mu dziękował za wybawienie przed oblicznością jego. 7. O Boże mój, toć dusza moja trwoży sobą we mnie, gdy na cię wspominam z ziemie Jordanu i Hermon i z góry Mizar. 8. Przepaść drugiej przepaści wzywa na głos przetchlin twoich, wszystkie powodzi i nawalności twoje przyszły na mię. 9. Pan sprawował we dnie dobroćliwość swoją, a w nocy piosnka jego była ze mną i modlitwa do Boga żywota mego. 10. A tak będę mówił do Boga, opoki mojej: I przeczeż mię zapomniał? Iż chodzę żalonym przed uciśnieniem nieprzyjaciela mego. 11. Sprzeciwnicy moi przebijają kości moje, gdy mię hańbią mówiąc ku mnie na każdy dzień: I gdzież wždy jest Bóg twój? 12. I przeczeż tak w sobie wątpisz, o duszo moja, a przecz się frasujesz we mnie? Ufajże w Bogu, abowiem jeszcze chwalić go będę, iżż on mnie okazał wiele wybawienia przed oczyma moimi i jest Bogiem moim.

Psalm 43.

1. Rozsądź mię, o Boże, a weźmi na się krzywdę moją, od narodu niemilosiernego i złościwego. 2. Abowiemes ty jest Boże moc moja i przeczeżes mię odegnal od siebie? A przecz chodzę żalonym dla uciśnienia nieprzyjaciela mego? 3. Wypuść światłość twą i prawdę twoją, a ony mię poprowadzą i wywiodą na świętą górę twoją i do przybytków twoich. 4. Tedy przyjdę do ołtarza Bożego, do Boga radości i kochania mego i będę cię chwalił przy harfie, o Boże, Boże mój. 5. I przeczeż tak w sobie wątpisz o duszo moja? A przeczeż się tak frasujesz we mnie? Ufajże w Bogu, abowiem go jeszcze chwalić będę, gdyż on jest jawnym wybawicielem moim i Bogiem moim.

Psalm 44.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki synów Korego maskil. 2. O Boże, słyszelichmy w uszy nasze, a ojcowie naszy opowiedali nam sprawy, któreś z dawna czynił za czasów ich. 3. Jakoś ręką twą wypędził pogany, a jakoś je samey wszczepił; utrapił narody a rozproszył je. 4. Abowiem nie przez miecz swój posiadli ziemię, ani ich wybawiło ramię ich, ale prawica twoja i ramię twoje, a światłość oblicza twego, gdyżęś się w nich był rozkochał. 5. Tyś jest sam Król mój, o Boże, sprawe wybawienie Jakubowi. 6. Przez cię oborzmy się przeciwko nieprzyjaciolom naszym, a w imię twe podepcemy nieprzyjacioły swe. 7. Abowiem nie będę ufal w luku moim, a miecz mój nie wybawi mię. 8. Ale ty wybawisz od nieprzyjaciół naszych, a pohańbisz mające nas w nienawiści. 9. A dlategoż będziemy się chlubić po wszystkie dni w Bogu, a na wieki będziemy czynić dzięki imieniowi twemu. Sela. 10. I teraześ też odegnał i zasromal nas, a nie wychodzisz więcej z wojski naszemi. 11. Sprawileś, iż musimy tyl podawać przed nieprzyjacielem, a rozrywają nas między się ci, którzy nas mają w nienawiści. 12. Daleś nas im jako na rzeź owce, a rozproszył nas między pogany. 13. Zapredaleś lud twój nie za żadne pieniądze, a nie podwyżyleś kupna ich. 14. Daleś nas na pohańbienie sąsiadom naszym, a na szyderstwo i na pośmiech tym, którzy mieszkają około nas. 15. Uczynileś nas przypowieścią między pogany, iż na nas kiwają głowami między narody. 16. Na każdy dzień posromocenie moje jest przed oczyma mojemu, a wstyd zakrywa oblicze moje. 17. Dla głosu tego, który mię sromoci i potwarza, a dla nieprzyjaciela, który się mści. 18. Toć wszystko przyszło na nas, a wszakożeśmy nie zapomnieli ciebie, anichmy sfalszowali przymierza twego. 19. Nie obróciło się od ciebie na zad serce nasze, ani się uchylily stopy nasze z ścieżki twojej. 20. Gdyś nas potarł na miejscu smokowym, a przykrył nas cieniem

śmierci. 21. Bychmyć byli zapamiętali imienia Boga naszego, a podnosili ręce nasze ku bogu cudzemu. 22. Izaliby się tego Bóg nie dowiedział? Gdyż on wie skrytości serca. 23. Ale my na każdy dzień bywamy dla ciebie zabijani, a mają nas jako owce na rzeź zgotowane. 24. Wstańże! I przeczże śpisz Panie? Ocuć się, a nie odmiataj nas na wieki. 25. Przeczże zakrywasz oblicze twoje, a zapominasz trapienia i ucisku naszego. 26. Abowiem dusza nasza złożona jest równo z prochem, a żywot nasz przysechl ku ziemi. 27. Powstańże na ratunek nasz, a odkup nas dla miłosierdzia twojego.

Psalm 45.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki na sosanin synów Korego maskil, pieśń miłości. 2. Rzecz zacną wydawa z siebie serce moje, a sprawa moja będzie powieść o królu; język mój będzie jako pióro pisarza prędkiego. 3. Barzoś jest pięknym nad syny ludzkie, a rozplynęła się łaska w wargach twoich, a dlategoż powiedam, iż cię błogosławił Bóg aż na wieki. 4. Przypaszże miecz twój na biodra twoje, o namocniejszy, który jest chwałą i zacnością twoją. 5. Ku zacności twej wsiądź fortunnie jako na wóz na słowo prawdy, cichości i sprawiedliwości, a tedy dokażesz rzeczy straszliwych prawicą twoją. 6. Strzały twoje są ostre, a przelnikną serca nieprzyjaciół królewskich, a narodowie upadną pod cię. 7. O Boże, stolica twoja jest na wieki wieczne, a łaska sprawiedliwości jest sceptrum królestwa twego. 8. Umiłowałaś sprawiedliwość, a nienawidziales nieprawości dlategoż cię pomazał Bóg, Bóg twój olekiem wesela nad towarzysze twoje. 9. Szaty twe wszystkie pachną mirrą, aloe i kasją, gdy wychadzasz z gmachów urobionych z kości słoniowych, w których się ty kochasz. 10. Córki królewskie są między inimi panienkami twemi, a królowa stoi po prawej ręce twojej przyobleczona w złoto z Ofir. 11. Słuchajże córko, a obacz

i nakłoń ucha twego, zapomni narodu twego i domu ojca twego. 12. I upodoba sobie król piękność twoją, abowiem on jest pan twój, a ty mu masz poczcliwość czynić. 13. Miasto też Tyr z dary swojemi i co nabogatszy z ludu będą się kłaniać przed tobą. 14. Córka królewska wszytką jest zacna wewnątrz, a szaty jej są złotem haftowane. 15. Przywiodą ją do króla w odzieniu haftowanym, a przywiodą z nią do ciebie panienki towarzyszki jej. 16. Przywiodą je ku tobie z weselem i z radością, a wnidą aż na pałac królewski. 17. Na miejsce ojców twych narodzi się tobie synów, a postanowisz je książęty po wszytkiej ziemi. 18. Będzie wspominate imię twoje po wszytki czasy, a dlategoż narodowie będą cię chwalić na wieki wieczne.

Psalm 46.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki synów Korego na alamoto pieśń. 2. Jest Bóg nam ucieczką i mocą, a ratunkiem doświadczonym w utrapieniu. 3. A dlategoż nie będziem się bać, chociażby się zachwiała ziemia, a choćby były góry obalone w pośródmorza. 4. I choćby zaszumiały a zburzyły się wody jego i zadrżały góry przed wzburzeniem jego. Sela. 5. Strumienie rzeki jego rozweselą miasto Boże, które jest naświętszem mieszkaniem Nawyższego. 6. Bóg jest w pośrodku jego, a przeto nie będzie wzruszone; ratuje go Bóg jeszcze z zaranku. 7. Burza się narodowie, a zatrząsnęły się królestwa, ale jako się dal słyszeć, rozplynęła się ziemia. 8. Pan zastępów jest z nami, a Bóg Jakubów jest twierdzą naszą. Sela. 9. Póďtecież, a oglądajcie sprawę Pańskie, który popustoszył ziemię. 10. Uśmierza wojny aż do kończyni ziemie, łamie łuk, kruszy drzewa, a wozy pali ogniem. 11. Przestańcież, a wiedźcie, żećim ja jest Bóg, którym jest wywyższon między narody i wielmożnym po wszytkiej ziemi. 12. Pan zastępów jest z nami, a twierdzą naszą jest Bóg Jakubów. Sela.

Psalm 47.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki synów Korego pieśń. 2. Wszyscy narodowie kłaskajcie rękami wykrzykując Bogu z wesolym głosem. 3. Abowiem jest nawyższy Pan, straszliwy i król wielki nad wszytką ziemią. 4. Podbija narody pod nas, a ludzi pod nogi nasze. 5. Obrął nam dziedzictwo nasze, chwałę Jakubową, w którym się kocha. Sela. 6. Wystąpił Pan z krzykiem, a Pan z głosem trąby. 7. Śpiewajcież Panu, śpiewajcie; śpiewajcież królowi naszemu, śpiewajcie. 8. Abowiem królem wszej ziemie jest Bóg; śpiewajcież ile was jest rozumnych. 9. Króluje Bóg nad narody, a Bóg siedzi na stolicy swej świętej. 10. Książęta narodów zebrali się, aby byli ludem Boga Abrahamowego; abowiem Boże są tarcze ziemskie, a on jest zacnie wywyższonym.

Psalm 48.

1. Pieśń psalmu synów Korego. 2. Wielki jest Pan i barzo chwalebny w mieście Boga naszego i na górze jego świętej. 3. Góra Syjon, która jest w stronach północnych, a jest miasto króla wielkiego, jest nadobna kraina i kochanie wszytkiej ziemie. 4. Znacny jest Bóg w pałacach jego, iż on sam jest mu obroną. 5. Abowiem oto się królowie ziemie zgomadzili i zesli się społu. 6. A ujrawszy zadziwili się, a zatrwożywszy się z traskiem uciekali. 7. Ogarnął je strach i boleść, jako niewiasty rodzącej. 8. Rozproszyli się jako od wiatru zewschodniego, który rozbija okręty z Tarsis. 9. Jakochmy słyszeli, takechmy i widzieli w mieście Pana zastępów, w mieście Boga naszego, gdyż je Bóg umocni aż na wieki. Sela. 10. Oczekawalichmy Boże, miłosierdzia twego w pośródm kościoła twego. 11. Jakie jest imię twoje o Boże, takaż jest chwała twoja aż do granic ziemie, a prawica twoja pełna jest sprawiedliwości. 12. Rozweseli się góra Syjon, a córki judzkie rozradują się dla sądów ich. 13. Obtoczcie Syjon i obejdźcie ją, a obliczcie wieże jej. 14. Mieście bacność na przygródek jego, a oglądajcie pałace

jego, abyście to opowiedzieli potomstwu. 15. Abowiem ten Bóg jest Bogiem naszym na wieki wieczne, a on nas poprowadzi pókichmy żywi.

Psalm 49.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki synów Korego psalm. 2. Słuchajcie tego wszyscy narodowie, a weźmiecie to w uszy swoje wszyscy, którzy mieszkacie na świecie. 3. Tak wy z pospólstwa, jako i wy zacniejszy; tak bogaty, jako i ubogi. 4. Usta moje będą opowiadać mądrości, a serce moje umiejętność rozmyślać będzie. 5. Naklonię ucha mego ku przypowieści, a gadkę moje będą wykladał przy harfie. 6. I przeczę się mam bać czasu nieszczęścia, gdy mi obstaپی złość pięty mojej. 7. Ci którzy ufają bogactwam swoim, a którzy się chlubią w wielkich dostatkach swoich. 8. Żaden brata nie okupi, ani może dać Bogu okupu zań. 9. Abowiem jest drogi odkup dusze ich i nigdy być nie może. 10. Aby miał żyć na wieki, a nie oglądać grobu. 11. Abowiem każdy baczy jako umierają mądrzy, a jako spolu głupi i szaleni giną, zostawiając innym bogactwa swoje. 12. O tym jest myśl ich, aby domy ich trwały na wieki, a mieszkanie ich na potomne czasy i dlategoż nazywają ziemie imiony swemi. 13. Ale człowiek nie będzie trwał we czci, a owszem będzie podobien bydłom, które giną. 14. Takowa droga tych jest-ci szaleństwo, a potomstwo ich naśladować będzie ustaw ich. Sela. 15. Jako owce będą zagnani w niskości, a pożrze je śmierć i będą sprawiedliwi nad nimi pannaować rano, a kształt ich ustanie, gdy oni z mieszkania swojego wstąpią do grobu. 16. A wszakoż Bóg duszę moję wykupi z mocy grobu, gdy mię przyjmie. Sela. 17. Nie bójże się, gdy się z bogaci człowiek, a gdy się rozmnoży chwała domu jego. 18. Abowiem, gdy umrze, nie weźmie nic z sobą, ani za nim pójdzie chwała jego. 19. Gdyż póki żyw jest, zda się sobie być szczęśliwym, a chwałą go, gdy wczasów swych używa. 20. Aleć on pójdzie za po-

tomstwem ojców swych, a aż na wieki nie ogląda światłości. 21. Człowiek gdy jest we ści nie rozumie, a podobien jest bydłom, które giną.

Psalm 50.

1. Pieśń Asafowa. Bóg nad bogi, Pan mówił i wezwał wszytkiej ziemie, od wschodu słońca aż do zachodu jej. 2. Bóg który jest doskonałej światłości, objaśnił się z Syjonu. 3. Przyjdzie Bóg nasz a nie zamilczy; ogień przed nim będzie pożerać, a około niego wzruszy się wielki wicher. 4. Przyzowie nieba z góry i ziemię, aby sądził lud swój. 5. Zgromadźcież ku mnie święte moje, którzy ze mną uczynili niebiosa sprawiedliwość jego, abowiem Bóg jest sędzią. Sela. 7. Słuchajże ludu mój, cóć powiem; zrozumieje Izraelu, gdy się przeciw tobie oświadczać będę, abowiem ja jest Bóg, a Bóg twój. 8. Nie będę cię karał z ofiar twoich, ani z ofiar palonych, iż ich przede mną zawżdy nie sprawowano. 9. Nie będę brał z domu twego cielca, ani z obory twojej kozła. 10. Abowiem wszytki zwierzęta leśne moje są i tysiące zwierząt pasących się po górach. 11. Znam wszytki ptaki po górach i wszytki zwierzęta polne są moje. 12. Jesli będę łaknął, nie rzekęć nic o to, abowiem jest mój świat i wszytko, co na nim jest. 13. Izali będę jadł mięso bykowe? Abo pił krew kozłową? 14. Ofiaruj Bogu chwałę, a oddaj Nawyższemu śluby twoje. 15. Wzywajże mię czasu utrapienia, a wyrwę cię i tak mię ućcisz. 16. Ale złośnikowi Bóg rzekł: Cóż tobie do tego, że ty opowiedzasz ustawy moje, a bierzesz w usta twe przymierze moje? 17. A ty masz w nienawiści karność, a słowa moje zarzuciłeś w tyl za się. 18. Widziszli złodzieja, natychmiast z nim bieżysz, a bierzesz dział z cudzołóżniki. 19. Usta twe rozpuszczasz za złością, a język twój plecie zdrady. 20. Zasiadasz, a mówisz przeciw bratu twemu, a uwłaczasz ści synowi matki twojej. 21. Toś czynił, a jam milczał i dlategoż mniamał,

żebym ja był takowy, jakoś ty, ale cię będę karał, a przelożę to przed oczy twoje. 22. Zrozumiećcież to, proszę was, wy którzy zapominacie Boga, bych was snadź nie porwał, a nie będzie, ktoby was wydarł. 23. Który mi ofiaruje chwałę, ućci mię; a temu, który się trzyma tej drogi, okaże zbawienie Boże.

Psalm 51.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki. Psalm Dawidów. 2. Gdy do niego przyszedł Natan prorok, po onym jako się był zszedł z Betsabee. 3. Zmiłuj się nade mną, Boże, według miłosierdzia twego, a według wielkiej litości twojej zgładź nieprawości moje. 4. Omyjże mię co nawięcej od złości mojej, a od grzechu mojego oczyść mię. 5. (Abowiem ja znam nieprawość moją, a grzech mój jest zawsze przede mną 6. Tobieciem ja samemu zgrzeszył i dopuściłem się złości przed tobą), abyś się usprawiedliwił w powieściach twoich, a oczyścił w sędziach twoich. 7. Otociem jest zaczął w złości, a w grzechu poczęła mię matka moja. 8. Oto się kochasz w prawdzie wewnętrznej, a w skrytości oznajmiłeś mi mądrość. 9. Oczyść mię izopem i będę ochędożon; omyjesz mię, a nad śnieg będę wybielon. 10. Oznajmi mi radość i wesele, a pociesz się kości me, któreś pokruszył. 11. Odwróć oblicze twe od grzechów moich, a zgładź wszystkie nieprawości moje. 12. Serce czyste stwórz we mnie, o Boże; a ducha prawego odnów we wnętrzościach moich. 13. Nie odrzucaj mię od oblicza twojego, a Ducha twego świętego nie odejmuj ode mnie. 14. Przywróć mi radość zbawienia twojego, a duchem wolnym podeprzyj mię. 15. Nauczę przestępców dróg twoich, aby się grzesznicy k tobie nawrócili. 16. Uczyni mię wolnym z tego morderstwa, o Boże, Boże zbawienia mojego, a tedy język mój będzie wysławiał sprawiedliwość twoją. 17. Panie, otwórz wargi me, a usta moje opowiadać będą chwałę twą. 18. Abowiem nie żądasz ofiar, którebych ja tobie dał, ani

się kochasz w palonych ofiarach. 19. Ofiary Boże są duch skruszonego, a serca uniozonego i pokornego nie wzgardzisz, o Boże! 20. Obchodź że się łaskawie z Syjonem wedle twojej dobroci, a pobuduj mury jerozolimskie. 21. Tedy przyjmiesz ofiary sprawiedliwości, palone i dobrowolne, a naniósą na ołtarz twój cielców.

Psalm 52.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki maskil Dawidowe. 2. Gdy Doeg Edomczyk przyszedł do Saula oznajmując mu i mówiąc, iż Dawid wszedł w dom Achimelechów. 3. Przeczeź się chlubisz z złością mocarzu? Bożeć miłosierdzie trwa zawždy. 4. Język twój broi złości, a jest jako ostra brzytwa obchodząc się na zdradzie. 5. Więcej się kochasz w złem niż w dobrem, więcej w kłamstwie niż mówić prawdę. Sela. 6. Miłujesz wszystkie słowa szkodliwe i powieści zdrażliwe. 7. A też cię Bóg zniszczy, do szcędu porwie cię, a wydrze z przybytku twojego i wykorzeni cię z ziemi żywiących. Sela. 8. Co widząc sprawiedliwi, będą się bać i będą się naśmiewać z niego. 9. Onóż masz człowieka, który mocy swej nie pokładał w Bogu, ale ufając w wielkich swych bogactwach znacnia się w złości swojej. 10. Aleć ja jestem jako oliwa zielona w domu Bożym, abowiemem położył ufanie swoje w miłosierdziu Bożym na wieki wieczne. 11. Będę cię chwalił na wieki za to, coś uczynił, a będę miał nadzieję w imieniu twym, gdyż jest dobre przed oblicznością wiernych twoich.

Psalm 53.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki na mahalot. Maskil Dawidowe. 2. Mówi szalony w sercu swym, iż nie masz Boga, zepsowani są, a dopuszczali się obrzydłych złości, ani jest który by dobrze czynił. 3. Pojrzał Bóg z nieba na syny ludzkie, aby ujrzal jeśli jest który rozumny, a coby chciał szukać Boga. 4. Aleć wszyscy odstąpili, a społu się pokazili, tak iż nie masz, któryby dobrze czynił aż i do jednego. 5. Izali

nie wiedzą wszyscy, którzy broją złości, iż lud mój pożerają jakoby chleb jedli, a nie wzywają Boga? 6. A przetoż będą się lękać z strachem tam, kędy się bać nie trzeba, abowiem Bóg rozproszył kości tego, który cię obległ; tyś je pohanbił, abowiem je Bóg wzgardził. 7. I któż da z Syjonu wybawienie Izraelowi? Abowiem gdy Bóg przywróci lud swój z więzienia, rozraduje się Jakub, a rozweseli się Izrael.

Psalm 54.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki na Neginot. Maskil Dawidowe. 2. Gdy przyszli Zyfejczy, a oznajmili Saulowi mówiąc: Aż się Dawid nie u nas kryje? 3. Boże, przez imię twoje wybaw mię, a przez moc twoją uczyni mi sprawiedliwość. 4. Boże, wysłuchaj modlitwę moją, a uważ słowa ust moich. 5. Abowiem obcy powstali przeciwko mnie, a okrutnicy czyhają na zdrowie me nie mając Boga przed sobą. Sela. 6. Oto mię Bóg podpomaga, a Pan jest z tymi, którzy podpierają zdrowia mojego. 7. On odda złość nieprzyjaciółom moim; zatraćże je według prawdy twojej. 8. Tedy dobrowolnie będę ofiarował tobie, a będę chwalił Panie imię twoje, abowiem dobre jest. 9. Gdyż z każdego utrapienia wyrwał mię, a oko moje oglądało pomstę nad nieprzyjaciółmi memi.

Psalm 55.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki na neginot. Maskil Dawidowe. 2. Przyjmi w uszy swe, o Boże, modlitwę moją, a nie kryj się od prośby mej. 3. Wejrzyś na mię, a wysłuchaj mię, gdy się uskarżam w modlitwach, a jestem strwożon. 4. Przed wołaniem nieprzyjaciela i przed uciśnieniem złoźnika, abowiem mię zarzucają kłamstwem, a w popędliwości swej przeciwiają mi się. 5. A dlategoż serce me bolesne jest we mnie, a strachy śmierci przypadły mi. 6. Bojaźń z drżeniem przysła na mię, a twoga mię ogarnęła. 7. I mówilem: Któż mi przyprawi skrzydła jako gołębic, żebych gdzie uleciał, a odpocznął? 8. Oto-

bych daleko gdzie uciekł, a mieszkalbych na puszczy. Sela. 9. Pospieszylbych, abych się wyrwał od wiatru gwałtownego i od nawalności. 10. Zatraćże Panie, a rozdziel język ich, abowiemciem widział gwałt a niesnaski w mieście. 11. Które je ogarnają we dnie i w nocy po murzech; a złość i przewrotność jest pośród jego. 12. Dostyc w nim nieprawości, a z ulic jego nie ustawa chytróść i zdrada. 13. Abowiem nie mój nieprzyjaciel zelżywość mi uczynił, bo bych wždy był wycierpiał, ani ten, który mię miał w nienawiści oburzył się na mię, bobych się wždy był skrył przed nim. 14. Ale ty, któregom ja tak ważył, jako samego siebie, wódz mój i znajomy mój. 15. Któremu się ja społu wdzięcznie zwierzał tajemnic moich, a do domu Bożego chodziliśmy w towarzystwie. 16. Niechaj śmierć oburzy się przeciwko nim, a niechaj żywo zstąpią do grobu! Abowiem pełno złości w towarzystwie ich i w pośród ich. 17. Ja tedy zawolałam do Boga, a Pan mię wybawi. 18. Z wieczora, z poranku i w południe modliłem się i uskarżał, a wysłuchał głosu mojego. 19. Odkupił w pokoju duszę moją od walki, która była przeciwko mnie, abowiem ich wiele przestawało zemną. 20. Wysłucha Pan i utraپی je, abowiem on siedzi od początku. Sela. Przetoż, iż w nich żadnej odmiany nie masz, ani się boją Boga. 21. Puścił rękę swą na ty, którzy z nim żyli w pokoju i zgwałcił przymierze swoje. 22. Lżejsze są słowa jego niż masło, ale walka jest w sercu jego; słowa jego wdzięczniejsze są niż oliwa, ale są jako miecze ostre. 23. Wlóżże brzemie twoje na Pana, a on cię podeprze a nie da się na wieki zachwiać sprawiedliwemu. 24. Ale ty Panie wepchniesz je w dół zginięcia, abowiem morderze i zdrajcy nie dojdą w pośród wieku swego, ale ja w tobie ufać będę.

Psalm 56.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki na jonat elem rechokim. Dawidowe michtam, gdy go Filistynowie pojмали w Get. 2. Zmiluj

się nade mną, Boże, abowiem-ci mię chciał pochłonać człowiek; walcząc ustawicznie, zatlumia mię. 3. Chcieli mię połknąć nieprzyjaciele moi na każdy dzień, abowiem wiele jest walczących przeciwko mnie, o Nawyższy. 4. Na ten czas, gdy się obawać będę, w tobie będę ufał. 5. Będę chwalił Boga dla słowa jego; będę ufał Bogu, ani się bać będę by mi co uczyniło ciało. 6. Na każdy czas słowa moje boleści mi przydawają, a wszystkie myśli ich są przeciwko mnie na me złe. 7. Zbierają się i tają się i czyhają na mój ślad, czekając jakoby mogli wziąć zdrowie moje. 8. Mniemają, aby mieli ujdź złością swoją, o Boże, potłumże narody w popędliwości. 9. Rozliczyłeś tułanie moje, zbierze łzy moje w twe wiadro. Jakoż nie są spisane w księgach twoich? 10. Ilekroć cię wzywam podają tył nieprzyjaciele moi, a w tym znam, iż jest Bóg za mną. 11. Ufając Bogu będę chwalił obietnicę jego, a Panu będę się chlubił ze słowa jego. 12. Ufając Bogu nic się nie boję, aby mi co człowiek uczynić miał. 13. Na mię to należy, abych oddał śluby swe Bogu, a przetoż oddam tobie chwały. 14. Abowiemes wyrwał duszę moję od śmierci, także nogi moje od upadku, abych chodził przed Bogiem w światłości żywiących.

Psalm 57.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki. Nie tracaj. Michtam Dawidowe, kiedy uciekał przed Saulem do jaskinie. 2. Zmiluj się nade mną Boże, zmiluj się nade mną, abowiem dusza moja ufa w tobie, a uciekam się pod cień skrzydeł twych, aż przeminie złość. 3. Będę wołał do Boga nawyższego, do Boga, który się ze mną obchodzi doskonale. 4. Posłał z nieba i wybawił mię, a dał w poharnienie ty, którzy mię pochłanąć chcieli. Sela. Zesłał mi Bóg miłosierdzie i prawdę swoję. 5. Dusza moja jest w pośrodku lwów, a mieszkam między ludźmi zapalczywemi, których zęby są jako oszczepy i strzały, a język ich jako miecz ostry. 6. O Boże wywyższe się nad

niebiosa, a chwała twoja niechaj będzie nad wszystkie ziemie. 7. Postawilić sieci swe na ścieżkach moich, na upadek zdrowia mego; wykopali dół przede mną a sami weń wpadli. Sela. 8. Gotowe jest serce moje, o Boże, gotowe jest serce moje; a dlategoż będę śpiewał i będę cię piosnkami sławił. 9. Powstańże chwała moja, powstańże skrzypice i harfo moja, bowiem ja wstanę na świtanie. 10. Będę cię Panie wysławiał między ludem, a będąc śpiewał między narody. 11. Abowiem miłosierdzie twoje wywyższone jest aż pod niebiosa, a prawda twa aż pod obłoki. 12. Wywyższe się, o Boże, nad niebiosa, a niechaj będzie chwała twoja nad wszystkie ziemie.

Psalm 58.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki. Nie tracaj. Michtam Dawidowe. 2. I prawdziwież wy, którzy zasiadacie w radach, skazujecie sprawiedliwość? A wy o synowie ludzcy dobrze-li sądzicie? 3. Lecz wy zmyślacie nieprawości w sercu swem, a ręce wasze ważą niesprawiedliwość na ziemi. 4. Złościny wnet skoro z żywota występują, tedy błądzą, a wnet od narodzenia swego powiedają kłamstwo. 5. Mają w sobie jad podobny jadowi węzowemu, albo jako aspida głuchego, który sobie zatula uszy. 6. Który nie chce słuchać głosu zaklinającego, abo czarnoksiężnika, który jest biegłym w swoich czarach. 7. Pokruszże, o Boże, zęby w uściech ich, a połam Panie czeluści lwiat. 8. Niechajże się rozplyną jako wody ciekące, a gdy wystrzelają strzały swe, niechaj się wnet połamią. 9. Niech zniszczają jako ślimak rozptywający się, a jako martwy płód niechaj nie oglądają słońca. 10. Jako mięso surowe, gdy bywa wymowane z garnców pierwej niżli ich ogień dojdzie z ciernia, także i oni niech będą porwani w popędliwości jakoby z jakim wichrem. 11. A sprawiedliwy rozweseli się, gdy ujrzy pomstę; a nogi swe omyje we krwi niepobożnego. 12. A rzecze każdy: Zaprawdę ma pożytek sprawiedliwy; a iściec jest Bóg, który sądzi ziemie.

Psalm 59.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki. Nie rozprasza. Dawidowe michtam, gdy posłał Saul, aby strzeżono domu jego, a zabito ji.
 2. Wyrwi mię, o Boże mój, od nieprzyjaciół moich; a wybaw mię od tych, którzy powstają przeciwko mnie. 3. Wyrwi mię od tych, którzy broją nieprawości; a od ludzi krew wylewających zachowaj mię.
 4. Abowiem oto czyhają na duszę moją, a zebrali się przeciwko mnie mocarze; oprócz przestępstwa mego i oprócz winności mojej, Panie. 5. Oprócz złości mojej zbieżeli się i są gotowi; powstańże tedy, a zajdź przeciwko mnie i obacz. 6. Ty tedy, Panie, Boże zastępów, Boże izraelski, ocuś się, a nawiedz wszystkie narody, ani się zmiłuj nad wszystkimi przestępcy złościami. Sela. 7. Wracając się pod wieczór, a warczą jako psi, chodząc około miasta.
 8. Oto mówią usty swemi, a wargi ich są jako miecz, abowiem mówią: I któż jest, co by nas słyszał? 9. Ale ty, Panie, naśmiesz się z nich, naszydzisz się ze wszystkich narodów. 10. Tobie moc moją poruczę, abowiem ty jest Boże obrona moja.
 11. Bóg miłosierdzia mego uprzedzi mię; a Bóg da mi oglądać to, czego żądam nad nieprzyjaciół memi. 12. Nie zabijajże ich, by snadź tego nie zapomniał lud mój, dopuść się im tulać przez moc twoją, a złóż je, gdyżżeś jest tarczą naszą Panie. 13. Dla grzechu ust ich i dla słowa warg ich będą pojmani z hardością swoją dla zlorzeczeństwa i dla kłamstwa, które opowiadają.
 14. Wytraćże je w popedliwości, a w niewec obróć; niechajże wiedzą, iż Bóg panuje w Jakubie i po kończynach ziemi. Sela. 15. I wrócą się ku wieczorowi i będą warczeć jako psi, chodząc około miasta.
 16. Będą się tulać, aby się najedli, a nie najadszy się pójdą spać. 17. A ja będę wysławiał moc twoją i będę rano wychwalał miłosierdzie twoje, gdyżżeś był obroną moją i ucieczką czasu ucisku mego.
 18. Tobie będę śpiewał, o mocy moja; abowiem ty jest Boże obrona moja, a Bóg miłosierdzia mego.

Psalm 60.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki na susanedut. Michtam Dawidowe ku nauce.
 2. Gdy walczył przeciw Mezopotamiej, przeciw Syrianom z Soby, gdy się Joab wróciwszy poraził Edomczyków dwaście tysięcy w Dolinie Solnej. 3. O Boże, odrzuciłeś nas i rozproszyłeś nas; rozgniewałeś się, a przetoż się nawróć do nas.
 4. Zatrząsnąłeś ziemią i rozczepiłeś ją; naprawże rozpadliny jej, boć się chwieje. 5. Srodzisz utrafił lud twój, a opileś nas winem jadowitem. 6. Aleś dał tym, którzy się ciebie boją, chorągiew ku wywyższeniu dla prawdy twej. Sela. 7. Aby byli wybawieni miłośnicy twoi; wybawże mię prawicą twoją, a wysłuchaj mię. 8. Bóg-ci mówił na świętym miejscu swoim; skąd się ja rozweseli, że będę dzielił Sychem, a rozmierzę dolinę Sokot. 9. Mojeć jest Galaad i mojeć jest Manasse; Efraim jest moc głowy mojej, a Juda jest ustawcą praw moich. 10. Moab będzie garncem umywania mego, a na Edom porzucę buty moje, a ty Palestyno wykrzykaj nade mną.
 11. Któż mię przywiedzie do miasta obronnego? A kto mię przyprowadzi aż do Edom? 12. Izali nie ty Boże, któryś nas był odrzucił; a nie chodziłeś, Boże, przed wojski naszymi. 13. Dajże nam ratunek w utrapieniu naszym, abowiem-ci jest omylny ratunek ludzki. 14. Za pomocą Bożą zwiedziemy bitwę, a on podepce nieprzyjaciół nasze.

Psalm 61.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki na neginat. Dawidów. 2. Wysłuchaj Boże wołania mego, a obacz pilnie modlitwę moją. 3. Od końca ziemi będę wołał ku tobie, gdy jest w żalości serce moje; wywiedźże mię na skałę, która jest wyższa niż ja. 4. Abowiem ty był nadzieją moją i basztą mocną przed nieprzyjacielem. 5. Będę mieszkał w przybytku twoim na wieki, ufając pod cieniem skrzydeł twoich. Sela. 6. Abowiem ty, Boże, wysłuchałeś o com żądał, a dałeś dziedzictwo bojącym się imienia twego.

7. Przyczynisz sownie dni królewskich, a lata jego będą jako potomne czasy. 8. Będzie mieszkał na wieki przed Bogiem; zgotujże miłosierdzie i prawdę, któreby go zachowały. 9. A tak-ci będę śpiewał imieniowi twemu na wieki, oddawając śluby swe na każdy dzień.

Psalm 62.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki Jeduntunowi. Pieśń Dawidów. 2. Na samym tylko Bogu przestawa dusza moja, abowiem tylko od niego samego jest wybawienie moje. 3. On-ci jest sam skałą moją i wybawieniem mojem; twierdzą moją, iż barzo upaść nie mogę. 4. I dokądże będziecie zmyślać złość przeciw każdemu; będziecie wszyscy pozabijani, a będziecie jako ściana pochyla i jako mur walący się. 5. Aleć się społu radzą, jakoby mię zepchnęli z stanu mego; kochają się w kłamstwie, a chociaż usta błogosławią, ale w sercu swym złorzeczą. Sela. 6. Przystańże ty na samym Bogu, o duszo moja, abowiem od niegoć to jest, czego ja oczekawam. 7. On-ci jest skałą moją i wybawieniem mojem; twierdzą moją, a nie zachwieję się. 8. W Bogu jest wybawienie i chwała moja; moc moja i nadzieja moja jest w Bogu. 9. Ufajcież w nim, o narodowie, na każdy czas; serca wasze poruczajcie jemu, gdyż Bóg jest nadzieją naszą. Sela. 10. Zaisteć synowie ludzcy omylni są, a mocarze tak kłamliwi, iż jesliby je po społu włożono na wagę, tedy będą lżejszemi niż sama próżność. 11. Nie ufajcież w krzywdzie ani w drapiestwie; a nie podajcie się w próżność! Jesliżę przybędzie majętności, nie przykładajcież serca. 12. Raz-ci Bóg rzekł, to com ja po dwa kroć słyshał, iż Bóg jest mocny. 13. A twojeć jest Panie miłosierdzie, abowiem ty oddawasz każdemu według sprawy jego.

Psalm 63.

1. Psalm Dawidów, gdy był na puszczy judzkiej. 2. O Boże, który jesteś Bóg mój; szukam cię z poranku, a dusza moja pra-

gnie ku tobie; ciało moje pożąda ciebie w tej ziemi spustoszałej i suchej, która w sobie wody nie ma. 3. Jakom cię widział na miejscu świętym, abych oglądał moc twoją i chwałę twoją. 4. Abowiem dobrotność twoja, lepsza jest niż zdrowie; a dlategoż wargi moje chwalić cię będą. 5. Tak-ci będę błogosławił przez wszytek żywot mój, a w imię twoje będę podnosił ręce moje. 6. Dusza moja nasycona jest jako tłustością i smalcem, a usta moje będą śpiewać pieśni wesołe. 7. Gdy na cię wspomnam na łożu moim, a gdy o tobie rozmyślam czując w nocy. 8. Abowiem ty był ratunkiem moim, a jam się rozradował pod cieniem skrzydeł twoich. 9. Dusza moja przystała ku tobie, a prawica twa podpierała mię. 10. Ale ci, którzy czyhają na upadek dusze mojej, wnidą w niskości ziemi. 11. Zamordują go mieczem, a przyjdzie w dział liszkom. 12. Ale król rozraduje się w Bogu, a będzie się chlubił w nim, który jedno przezeń przysięga, abowiem będą zatkane usta tym, którzy powiedają kłamstwo.

Psalm 64.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki. Psalm Dawidów. 2. Wysłuchajże, o Boże, głosu mego w modlitwie mojej, a od strachu nieprzyjacielskiego strzeż żywota mego. 3. Przekryjże mię od skrytej rady złoślików i od zbuntowania ludzi przy nieprawości stojących. 4. Którzy jako miecz zostrzyli język swój, wypuszczając jako strzały swe słowa jadowite. 5. Aby z pociemka postrzelili niewinnego, strzelając nań z prędką a nic się nie bojąc. 6. Utwirdzili się w swej złej rzeczy, rozmawiają jakoby zakryć sidła! I mówią: Któż je obaczy? 7. O rzeczach przewrotnych nazbyt się badają i chcą wiedzieć doskonale, coby jedno kto rozumem wymyślić mógł. 8. Ale Bóg wypuścił na nie prędko strzałę, a natychmiast przyszło karanie ich. 9. I obrócił się na niez samy język ich, a wszyscy z strachem zuciekają widząc je. 10. I ułęką się wszyscy ludzie, a będą opowiadać

sprawę Bożą i uczynki jego rozumieją. 11. Ale sprawiedliwy rozweseli się w Panu i będzie w nim ufal, a będą się chlubić wszyscy, którzy są prawego serca.

Psalm 65.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki. Psalm Dawidów na kształt pieśni. 2. Tobieć służy chwała, o Boże w Syjonie, a tobie oddadzą ślub. 3. Dlatego, iż wysłuchawasz modlitw wszelkiego stworzenia przychodzącego do ciebie. 4. Rzeczy złościwe wzięły moc nade mną, a ty będziesz miłościw przewrotnościom naszym. 5. Szczęśliwy jest ten, którego ty wybierzesz a przyjmiesz ku sobie, aby mieszkał w pałacach twoich i będziemy nasyćeni dobrami domu twego, na miejscu świętem kościoła twego. 6. O Boże zbawienia naszego, ty się nam ozowiesz w straszliwych cudach twoich z sprawiedliwością, który jesteś nadzieją wszech granic ziemi i tych, którzy daleko mieszkają na morzu. 7. Który zatrzyma góry mocą swoją, a który jest przepasan mocą. 8. Który zawściąga szum morski i szum nawałności ich i wzruszenia narodów. 9. I lękają się mieszkający na granicach ziemi cudów twoich, które rozweselasz, gdy nastawa zaranie i wieczór. 10. Nawiedzasz ziemię, a gdyś ją wysuszył, zasię obficie bogacisz ją, strumień Boży pełen-ci jest wody, a ty sam gotujesz zboża ich, bo ją tak sprawujesz. 11. Bruzdy jej pokrapiasz, a odwilżasz zagony jej; dżdżami ją odmiękczasz, a błogosławisz urodzajom jej. 12. Dobrami twemi przyochędażasz lata, a ścieżka twa opływa tustością. 13. I płynie na pastwiska puszczej, a pagórki okrywają się weselem. 14. Przykryją się pola stady owiec, a pagórki okryją się zbożem; a przetoż będą wykrzykać i śpiewać.

Psalm 66.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki. Pieśń psalmu. Niechajże Bogu wykrzyka wszytka ziemia. 2. Śpiewajcież chwałę imieniowi jego, a uczyńcie mu cześć chwale-

bną. 3. Rzeczcież Bogu: O jako są straszne sprawy twoje, a dla wielkości mocy twojej poddadząc się w niewolą nieprzyjaciele twoi. 4. Wszyscy mieszkający na ziemi upadną przed tobą, a będą śpiewać i będą śpiewać imieniowi twemu. Sela. 5. Pódcieć a oglądajcie sprawy Boże, boć jest straszny w swej sprawie nad syny ludzkimi. 6. Obrócił morze w ziemię suchą, a przez rzekę przeszli po suszy i tam żeśmy się weselili w nim. 7. W mocy swej panuje na wieki, oczy jego upatrują narody, a odporni nie wywyższają się. Sela. 8. Błogosławcież narodowie Bogu naszemu, a niechaj będzie między wami głośna chwała jego. 9. On-ci jest sam, który zachował przy zdrowiu żywot nasz, a nie dopuścił się pośliznąć nodze naszej. 10. Abowiemś ty Boże doświadczył nas, a wypławiłeś nas jako pławią śrebrowo. 11. Wwiodłeś nas był w sieć, a ścisnąłeś biodra nasze. 12. Przepuściłeś człowieka na naszą głowę; weszlichmy byli w ogień i w wodę, aleś ty nas wywiódł na miejsce rozkoszne. 13. Wniądę do domu twego z palonemi ofiarami, a oddam ci śluby moje. 14. To co jedno ślubowały wargi moje, a to cokolwiek powiedziały usta moje, gdy na mię przychodziło utrapienie. 15. Będęc ofiarował ofiary z tłustych baranów, a z kadzeniem skopy i nasprawując wołów i kozłów. Sela. 16. Zejdźcież się wy wszyscy, którzy się boicie Boga; słuchajcież, a opowiem wam, co czynił Pan duszy mojej. 17. Wołałem k niemu usty swemi, a on był wywyższan językiem moim. 18. Bych był myślił co złego w sercu mym, nie wysłuchałby mię był Pan. 19. Ale mnie wysłuchał Bóg prawdziwie, a był pilen głosu modlitwy mojej. 20. Niechajże będzie błogosławiony Bóg, który nie odrzucił od siebie modlitwy mojej, a nie odjął miłości swego ode mnie.

Psalm 67.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki, na neginot. Psalm na kształt pieśni. 2. Zmituj się o Boże nad nami i błogosław nam; obja-

śnie oblicze twe nad nami. Sela. 3. Aby była poznana na ziemi droga twoja, a po wszech narodziech zbawienie twoje. 4. Tedy cię będą wysławiać narodowie, o Boże, a będą cię wysławiać wszyscy ludzie. 5. Rozwesela i rozradują się ludzie, abowiem będziesz sądził ludzi w sprawie sprawiedliwości, a narody będziesz rządził na ziemi. Sela. 6. O Boże, będą cię wysławiali narodowie, a będą cię wysławiać ludzie wszyscy. 7. Tedy ziemia wyda owoc swój, a będzie nam błogosławił Bóg, a Bóg nasz. 8. Będzie nam błogosławił Bóg nasz, a będą się go bać wszystkie granice ziemi.

Psalm 68.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki psalm Dawidów na kształt pieśni. 2. Niechajże powstanie Bóg, a rozproszeni będą nieprzyjaciele jego, a zuciekają przed nim ci, którzy go mają w nienawiści. 3. Ty je rozpędzasz jako dym, który się wniwecz obraca; a jako się wosk rozplywa przed ogniem, tak złońnicy poginą przed oblicznością Bożą. 4. Ale się sprawiedliwi rozwesela i rozradują przed Bogiem skacząc od radości. 5. Śpiewajcież Bogu, a śpiewajcie imieniowi jego; wywyższajcie onego, który jeździ na obłokach, a rozradujcie się przed onym, którego imię jest Pan. 6. On-ci jest ojcem sierotek i sędzią wdów, on-ci jest Bóg, który mieszka w przybytku swym świętym. 7. Bóg sprawuje mieszkanie w domu tym, którzy sami byli i wywodzi więźnie z oków, ale odporni mieszkają na miejscu spustoszałem. 8. O Boże, gdyś ty wychodził przed ludem twoim, a gdyś chodził po puszczy. Sela. 9. Ziemia zdrząła, a z niebios też płynęło przed oblicznością Bożą; ta góra Synaj drżała przed Bogiem, który jest Bóg izraelski. 10. O Boże, tociś obfity deszcz spuszczał na dziedzictwo twoje, a gdy było w utrapieniu, tedyś ją ty ochładzał. 11. Zgromadzenie twoje mieszka w nim, a obfitością dóbr obdarzasz je, Boże, dla ubogich. 12. Pan też podał słowo tym, które oznajmowały o wielkich zastępiech jego. 13. Kró-

lowie z wojski zuciekali i odbieźali a ta, która mieszkała w domu, dzieliła łupy. 14. Byście też byli i między kotły okopcialymi, tedy się staniecie jako gołębicę mającą barwę srebrną, a u których skrzydła lśnią się jako złoto. 15. Gdy Wszchemocny w niej rozproszył króle, tedy się bielala jako śnieg w Salmon. 16. Góra Boża jest jako Basan, a góra podniosła jako góra Basan. 17. Przeczzę wyskakujecie góry wysokie? Abowiem-ci Bóg kocha się w tej górze, aby tam mieszkał; a zaiste Pan będzie tam mieszkał aż na wieki. 18. Obozu Bożego jest dwadzieścia tysięcy i miliony aniołów, a Pan jest między nimi na miejscu naświętszem jako na Synaj. 19. Wstąpiłeś na wysokość, a wiodłeś z sobą więźnie pojmane, nabrałeś upominków między ludźmi, aby też i uporni mieszkali na miejscu Pana Boga. 20. Błogosławiony jest Pan, który ustawicznie opatruje nas dobrami; a Bóg, który jest zbawieniem naszym. Sela. 21. Bóg-ci jest Bogiem naszym ku zbawieniu, a dokończenie każdego śmierci jest od Pana Boga. 22. A wszakoż Bóg przebiję głowę nieprzyjaciół swoich, a wierzch czupryny tego, który chodzi w grzechoch swych. 23. Pan powiedział: Wywiodę ty, którzy są moi z Basan, a wyprowadzę je z głębokości morskich. 24. Aby się omoczyła noga twoja we krwi; a język psów twoich, aby też leptał krew nieprzyjacielską. 25. Widzianoć ślad twój, o Boże, ślad Boga mego i króla mego na świętym miejscu. 26. Szli w przód śpiewacy, a za nimi gracze z instrumenty; a w pośrodku szły panienki bijąc na bębnach. 27. Chwalcież Boga w zebraniu, a Pana wy, którzy jesteście z narodu izraelskiego. 28. Tam-ci był Benjamin maluczki, który je opanował, a książęta judzkie były mocą ich; książęta zabulońskie i książęta neftalimskie. 29. Dodał ci Pan mocy takowej. O Boże, umocniże to coś sprawił z nami. 30. Dla kościoła twego, który jest w Jeruzalem, kędy tobie królowie dary oddawać będą. 31. Porażże poczet kopienników i mnóstwo możnych

byków i cielców w narodziech, aby się poddali w hold sztukami srebra; rozprosz-
 że narody, które się kochają w walkach.
 32. Zaczne książęta przyjdą z Egiptu, a z
 Etiopiję pośpieszą się podnosić rąk swych
 ku Bogu. 33. Królestwa ziemi śpiewajcież
 Bogu, śpiewajcie Panu. Sela. 34. Temu
 który z dawna jeździ na obłokach nie-
 bieskich, boć oto głośno podawa głos
 mocy swojej. 35. Podajcież moc Bogu! Boć
 nad Izraelem jest zacność jego, a nad obło-
 ki moc jego. 36. O Boże, jakożeś ty jest
 straszliwy od świętych przybytków two-
 ich, Bóg ci izraelski jest, który dawa moc
 i siły ludowi. Niechajże będzie Bóg bło-
 gosławiony.

Psalm 69.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki, na sofan-
 nim. Psalm Dawidów. 2. O Boże zachowaj
 mię abowiem-ci przyszły wody aż ku
 duszy. 3. Zanurzyłem się w przepaści
 głębokiej, a nie mam się gdzie ostać; przy-
 szedłem w głębokości wód, a porwały mię
 ich nawałności. 4. Spracowałem się wo-
 lając aż mi gardło ochrapiało; ustały oczy
 moje, gdym oczekiwał Boga mojego.
 5. Więcej jest tych, którzy mię mają w ni-
 enawiści bez mej przyczyny, niż włosów na
 głowie mojej; zmocnili się nieprzyjaciele
 moi, którzy mię gubią oprócz winności
 mojej, tak iż muszę to wracać, czegom nie
 wydzierał. 6. O Boże, ty znasz głupstwo
 moje a występki moje nie są tajne przed
 tobą. 7. Niechajże nie będą zawstydzani we
 mnie ci, którzy ciebie oczekawają, o Panie,
 Panie zastępów; a niechaj nie będą zasro-
 mani we mnie ci, którzy ciebie szukają,
 o Boże izraelski. 8. Abowiemem dla ciebie
 podejmował pohańbienie, a zelżywość
 okrywała oblicze moje. 9. Stałem się jako
 obcy u braciej mojej, a jako nieznamy
 u synów matki mojej. 10. Abowiem chutli-
 wa miłość domu twego zgryzła mię, a zel-
 żywości tych, którzy ciebie hańbią, przy-
 padły na mię. 11. Płakałem i trapiłem
 w poście duszę moją, a tyś mnie był na po-
 hańbienie. 12. I oblokłem miasto szaty,

wór; a byłem u nich przypowieścią. 13. Mó-
 wili przeciwko mnie ci, którzy siedzieli
 w branie, a byłem piosnką u tych, którzy
 się popili. 14. Ale ja obracam ku tobie
 modlitwę moją, o Panie! Czasu twej dobrej
 wolej, o Boże, wysłuchajże mię według
 wielkiego miłosierdzia twego, dla prawdy
 zbawienia twego. 15. Wyrwi mię z błota,
 abych w nim nie zagrzeźnął; wyrwi mię od
 tych, którzy mię mają w nienawiści i z głę-
 bokości wód. 16. Niechże mię nie zatapia
 wezbranie wód, a niechaj mię nie pożera
 głębokość i niechaj studnia okolo mnie nie
 zamyka wierzchu swego. 17. Wysłuchajże
 mię Panie, abowiem-ci jest dobre miło-
 sierdzie twoje; wejrzyś na mię według
 wielkich litości twoich. 18. Nie zakrywajże
 oblicza swego od słuzębnika twego, abo-
 wiemciem jest w utrapieniu, pospieszże
 się a wysłuchaj mię. 19. Przybliź się ku
 duszy mojej, a wykup ją; a dla nieprzy-
 jaciół twoich wybaw mię. 20. Ty sam znasz
 pohańbienie moje, zelżywość i posro-
 mocenie moje; a przed tobą są wszyscy
 nieprzyjaciele moi. 21. Pohańbienie po-
 kruszyło serce moje, z czegom był ża-
 łościw i oczekiwałem, ktoby się mnie
 rozżalił, ale takiego nie było; anim nalazł,
 ktoby mię był pocieszył. 22. I podali mi
 miasto pokarmu żółć, a w pragnieniu
 moim napawali mię octem. 23. Niechajże
 będzie stół ich sidłem przed nimi, a szczę-
 ście ich niech się im w upadek obróci.
 24. Niechajże się zaćmią oczy ich, aby nie
 widzieli; a biodra ich niechaj się zawżdy
 roztrzęsą. 25. Wypuśćże na nie gniew twój,
 a niechaj je ogarnie popędliwość rozgni-
 ewania twego. 26. Mieszkanie ich niechaj
 spustoszeje, a w przybytkoch ich niechaj
 nikt nie mieszka. 27. Abowiem tego, któ-
 regoś ty poraził, prześladowaj; a o twoich
 rannych rozmawiają. 28. Przydajże złość
 ku złości ich, a niech nie wchodzi ku
 sprawiedliwości twojej. 29. Niechaj będą
 wygładzeni z ksiąg żywota, a niechaj
 nie będą napisani między sprawiedliwe.
 30. Aleciem ja jest utrapiony i żaloszny, lecz
 ratunek twój, o Boże, podniesie mię ku

górze. 31. Tedy będę chwalił imię Boże w piosnkach, a zacnie go wysławiać będę. 32. Co daleko wdzięczniej Panu będzie niżli wół, albo cieliec, któremu rogi i kopyta odrastają. 33. Toć oglądają pokorni i rozradują się, a wam, którzy szukacie Boga, ożywie serce wasze. 34. Abowiem Pan wysłuchawa ubogich, a więźni mi swemi nie gardzi. 35. Niechajże go chwałą niebios a ziemia; morze i wszystko co się na nich rusza. 36. Abowiem Bóg zachowa Syjon i pobuduje miasta judzkie i będą mieszkać, a wezmą ziemię w dziedzictwo. 37. I potomstwo sług jego otrzymają ją dziedzicznie, a którzy miłują imię jego, będą w niej mieszkać.

Psalm 70.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki. Dawidów, na wspomnianie. 2. O Boże! Pospiesz, abys mię wyrwał, a pokwap się na ratunek mój. 3. Ci którzy czyhają na duszę moją, niechajże będą zawstydzeni i posromoceni; niechaj podadzą tył i niechaj będą poharńbieni, którzy mi pragną czego złego. 4. Niechajże się wrócą na zad dla poharńbienia swojego, którzy mówią: Ehej! Ehej! 5. Niechajże się rozwesela i rozradują w tobie wszyscy, którzy cię szukają; a niechaj mówią zawždy ci, którzy miłują ratunek twój. Niechaj będzie zacnie wywyższon Bóg! 6. Aleciem ja jest nędzny i utrapiony, a przetoż, o Boże, pokwap się na ratunek mój; bowiemeś ty jest wspomnienie moje i wybawiciel mój, a dlategoż Panie nie omieszkawaj.

Psalm 71.

1. Panie, ufałem w tobie, niechajże nie będę zawstydzon na wieki. 2. W sprawiedliwości twej wybaw mię i wyrwi mię, a nakłoń ku mnie ucha twego i zachowaj mię. 3. Raczże mi być jako mocna skała, do którejbych się zawsze uciekał, boś ty rozkazał, aby mię strzeżono, gdyżżeś jest jako skałą moją i mocą moją. 4. O Boże mój! Wyrwisz mię z ręki niepobożnemu, a z ręki przewrotnego i gwałtownika. 5. Abo-

wiemeś ty jest oczekawanie moje Panie, tyś sam, Panie, ufanie moje jeszcze od młodości mojej. 6. Tobieciem jest poruczon wnet z żywota, a tyś jest sam, któryś mię wytargnął z wnętrzości matki mojej i w tobie się chlubię ustawicznie. 7. Byłem u wielu jako w podziw, a wszakożeś ty sam jest mocnym ufaniem mojem. 8. Usta moje niechaj będą napełnione chwałą twą i sławą twą na każdy dzień. 9. Nie odmia-tujże mię czasu starości i gdyby ustała moc moja, nie opuszczaj mię. 10. Abowiem nieprzyjaciele moi mówili przeciwko mnie, a ci, którzy czyhali na duszę moją, zesłi się społu w radę. 11. Mówiąc: Opuścił ci go Bóg, gońcież go a pojmacie, boć nie masz, ktoby go odjął. 12. O Boże, nie oddalajże się ode mnie, a pospiesz się, o Boże mój, ku ratunkowi memu. 13. Niechajże będą zawstydzeni, a niechaj pogina przeciwnicy dusze mojej, a ci, którzy czyhają na moje złe, przykryj je poharńbieniem i sromotą. 14. Aleć ja zawždy będę oczekiwał na cię, a tym więcej będę rozmażał wszystkę chwałę twoją. 15. Usta moje opowiedać będą sprawiedliwości twoje i wybawienia twoje ustawicznie, aczkolwiek ich liczby nie wiem. 16. Będę opowiedał mozne sprawy Pańskie. Panie, będę wspominał sprawiedliwość twoją własną. 17. Boże, tyś mię ćwiczył od młodości mojej i aż dotąd oznajmowałem cuda twoje. 18. Nie opuszczaj mię aż do starości i do sędziwości, o Boże, aże opowiem możność twą temu narodowi, a moc twoją wszystkiemu potomstwu przyszlemu. 19. K temu sprawiedliwość twoją, o Boże, która się zacnie wywyższyła, gdyżżeś czynił rzeczy wielkie, o Boże! I któż jest takowym jako ty? 20. Któryś na mię przepuścił wiele złych trudności, aleś mię zaś ożywił i wyjął z przepaści ziemskich. 21. Rozmnożyłeś zacność moją, a zlitowawszy się, pocieszyleś mię. 22. A ja też ciebie wysławiać będę, o Boże mój, przy skrzypicach dla prawdy twojej, a będąc śpiewał przy harfie, o Święty izraelski. 23. Rozradując się wargi moje, gdyć będę śpiewał i dusza

moja, którąś wykupił. **24.** Nad to język mój rozprawować będzie przez cały dzień o twej sprawiedliwości, abowiem są zawstydzeni a sromotnie pohańbieni ci, którzy czychali na moje nieszczęście.

Psalm 72.

1. Salomonów. Dajże, o Boże, królowi rozsądek twój; a twoje sprawiedliwość synowi królewskiemu. **2.** Aby sądził lud twój w sprawiedliwości, a ubóstwo twoje z rozsądkiem. **3.** Góry przyniosą pokój ludowi, a pagórki sprawiedliwość. **4.** Będzie czynił sprawiedliwość ubogim z ludu, a wybawi ubóstwo i pokruszy potwarce. **5.** A póki jedno słońce i miesiąc będzie trwać, będą się bać ciebie po wszystkiej wieki. **6.** Zstąpi jako deszcz na posieczonej trawę, a jako deszcz pogodny odwilżający ziemię. **7.** Za jego czasu zakwitnie sprawiedliwy, a będzie wielki pokój póki zstawa miesiąca. **8.** Będzie panował od morza do morza, a od rzeki aż do kończyn ziemi. **9.** Upadną przed nim mieszkający na puszczach, a nieprzyjaciele jego będą lizać ziemię. **10.** Królowie Tarsis z wyspów przyniosą mu dary, a królowie arabscy i Seba przyniosą dań. **11.** I będą się kłaniać przed nim wszyscy królowie, a wszyscy narodowie będą służyć jemu. **12.** Abowiem wyrwie ubogiego wołającego i utrapionego, który nie ma ratunku. **13.** Zmiłuje się nad ubogim i nad niedostatecznym, a duszę nędzników wybawi. **14.** Od chytryści i od gwałtu wyzwoli dusze ich, a krew ich będzie droga przed oczyma jego. **15.** I będzie każdy żył, a da mu król złota arabskiego i będzie się modlił za nim ustawicznie, a na każdy czas będzie mu błogosławił. **16.** Z jednej garści pszenice, którą wsieją w ziemię i na wierzchu gór, zaszumi urodzaj jako Liban, a mieszczenie rozkwitną się jako zioła polne. **17.** Sława jego będzie trwała na wieki, a imię jego będzie póki słońca stawa i będą w nim sobie błogosławić wszyscy narodowie, opowiadając go szczęśliwym. **18.** Błogosławionyc jest Pan, Bóg izraelski,

który sam czyni cuda. **19.** I niech będzie błogosławiono imię sławne jego na wieki, a wszystkiej ziemia jego niechaj będzie napelniona chwałą jego. Amen, amen. **20.** A tuć jest koniec modlitwam Dawida, syna Izajego.

Psalm 73.

1. Psalm Asafów. Zaisteć dobry jest Bóg Izraelczykom tym, którzy są czystego serca. **2.** A co się mnie tknie, nogi moje mało się nie pochylily; a blisko tego było, że się miał zachwiać chód mój. **3.** Abowiem byłem ruszon zawzięcia przeciwko szalonym, gdy widział szczęście niepobożnych. **4.** Gdyż prze niedostatki nie przychodzą w śmierć i owszem są czystwi w mocy swej. **5.** Ludzkiemi pracami nie są obciążeni, ani bywają utrapieni jakoby ini ludzie. **6.** A przetoż je pycha obtoczyła jako łańcuch, a obłóczyła się w szaty gwałtu. **7.** Wypukły im oczy od tustości, a więcej mają niż serce ich pomyślić może. **8.** Psują myśl innym rozprawując o srogiem okrucieństwie, a górnice mówią. **9.** Usta swe podnoszą aż ku niebu, a język ich wszędy zbiega po ziemi. **10.** A dlategoż lud jego obraca się tam, a wody im pełno wyzymają. **11.** I powiedają: Jakoż to wzdzy Bóg zna? A jako o tym wie Nawyzszy? **12.** Oto ci niepobożni szczęśliwi za wieku swego zbierają bogactwa. **13.** Zaisteciem ja próżno zachował czyste serce swe, a próżnom omył w niewinności ręce moje. **14.** Będąc ubit na każdy dzień, a cierpiąc karanie na każdy poranek. **15.** A gdy tak sobie rozmyślał, otom był ku krzywdzie synom twoim. **16.** A przetoż myślałem, jakoby się tego wywieździeć, ale to było barzo trudno na mię. **17.** Ażem wszedł na miejsce święte Boże, a obaczyłem dokończenie ich. **18.** Zaprawdęś je postawił na miejscach śliskich, a spychasz je na zginienie. **19.** O jakoż prętdko przyszli w spustoszenie, ustali a zniszczeni są od strachów. **20.** Jako sen, gdy się kto ocuci, a ty, Panie, obraz ich pohańbisz w mieście. **21.** Ale serce moje

było zakwaszone, a gryzły mię wewnątrzności moje. 22. A jam był głupiem i nicem nie rozumiał, a byłem jako bydle przed tobą. 23. A wszakożem ja zawždy był z tobą, a tyś dzierżał prawą rękę moję. 24. Radą twą prowadziłeś mię, a potymes mię przyjął uczciwie. 25. I kogóż ja mam nad cię na niebie? A nie chcę nad cię inego mieć na ziemi. 26. Ustalo ciało i serce moje, ale jest Bóg mocą serca mego i częstką moją aż na wieki. 27. Abowiem oto ci, którzy się oddalają od ciebie, zgina, a ty wytracisz każdego odstępującego ciebie. 28. Ale mnie jest lepiej zostać przy Bogu moim, a przetożem położył w Panu Bogu nadzieję moję, abych opowiedział wszystkie sprawy twoje.

Psalm 74.

1. Maskil Asafowe. I przecześ, o Boże, od siebie nas odegnał na wieki? A popędliwość twoja rozpalila się przeciwko owieczkam pastwiska twego. 2. Wspomni na zgromadzenie, któregoś sobie z dawna nabył i na różczkę dziedzictwa twego, któreś odkupił i na oto tę górę Syjon, na której mieszkasz. 3. Pospieszże się ku spustoszeniu na wieki każdego nieprzyjaciela twego, który poborzył miejsce święte. 4. Ryczeli nieprzyjaciele twoi pośród kościołów twoich, a na znak tego zostawili chorągwie swoje. 5. Ten który podnosił siekiere swą na gęste drzewa, był zacnym, wyprawując robotę znamienitą. 6. Ale teraz siekierami i młoty pospołu potłukli misterne roboty jego. 7. Złożyli ogień na świętych miejscach twoich, a obaliwszy aż na ziemię, zgwałcili przybytek imienia twego. 8. Mówili w sercu swoim: Poborzymy je pospołu; i popalili wszystkie przybytki Boże w ziemi. 9. Nie widzimy cudów naszych; już dalej nie masz proroaka, ani jest przy nas, któryby wiedział póki to ma trwać. 10. I dokądże, o Boże, będzie cię lzył przeciwnik? A nieprzyjaciel będzie bluźnił imię twoje aż na wieki? 11. Przeczże odwodzisz rękę twoję i prawicę twoję? Nie chowajże jej do zanadru twoich.

12. Ale Bóg, który jest królem moim z dawna, ten sprawuje wybawienie w pośród ziemi. 13. Tyś w mocy twojej rozdzielił morze, a potarłeś głowy wielorybów w wodach. 14. Tyś skruszył głowy lewiatanowe, a dałeś go za pokarm ludowi na puszczy mieszkajacemu. 15. Tyś otworzył źródło i potoki, a tyś osuszył rzeki bystre. 16. Twój-ci jest dzień i twoja też jest noc, a tyś sprawił światłość i słońce. 17. Tyś postawił wszystkie granice ziemi, a tyś sprawił lato i zimę. 18. Wspomniesz na to, żeć nieprzyjaciel bluźnił Pana, a iż lud szalony lekce poważyl imię twoje. 19. Nie podajże zwierzętom duszę sinogarlce twojej, a zgromadzenia ubogich twoich nie zapominaj na wieki. 20. Wspomni na przy mierze twoje, abowiem-ci wszystkie mieszkania ciemne na ziemi napełnione są okrucieństwa. 21. Niechajże się nędzniczek od ciebie nie wraca z poharbieniem, ale ubogi i żebraczek niechaj chwałą imię twoje. 22. Powstańże, o Boże, a rozsądz sprawę twą; wspomni na poharbienie twoje, które się dzieje od szalonego na każdy czas. 23. Nie przepominajże głosu nieprzyjaciół twoich, a niechaj zawždy będzie przed tobą krzyk tych, którzy powstają przeciwko tobie.

Psalm 75.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki. Nie tracaj. Psalm i pieśń Azafowa. 2. Wysławiać cię będziem, o Boże, wysławiać cię będziem; abowiem blisko jest imię twoje a ci, któreś wybawił, będą opowiadać cuda twoje. 3. Gdy obaczę czas zamierzony, tedy ja będę sądził sprawiedliwie. 4. Rozstąpiła się ziemia i wszyscy mieszkający na niej, a jam postanowił słupy jej. Sela. 5. Mówilem szalonym: Nie szalejcie, a niepo bożnym: Nie wywyższajcie roku swego. 6. Nie podnoścież się ku górze strząsając porożem waszym, a nie mówcie zatyła szyją. 7. Abowiem ani od wschodu słońca, ani od zachodu, ani od puszczej przychodzi wywyższenie. 8. Abowiem Bóg jest sędzią, który jednego poniża, a drugiego

wywyższa. 9. I dzierży Pan w rękę kubek, w którym się czerwieni wino, a jest pelen zamącenia; z tegoż nalewa, a wszakoż drożdże jego wyssa i wypiją wszyscy niepobożni na ziemi. 10. Ale ja będę wysławiał na wieki, śpiewając Bogu Jakubowemu. 11. A pokruszę wszystkie poroża niepobożnych i będą wywyższone mocy sprawiedliwych.

Psalm 76.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki na neginot. Psalm i pieśń Azafów. 2. Bóg jest zacny w Judzie, a sławne imię jego w Izraelu. 3. Przybytek jego jest w Salem, a mieszkanie jego Syjonie. 4. Tam-ci połamał strzały i łuk, tarcz i miecz i walkę. Sela. 5. Ochędźniejszy jesteś i straszniejszy niż góry łupów. 6. Ci którzy byli mężnemi podani są na łup; posnęli twardym snem, a wszyscy ludzie rycerscy stracili moc w rękach swych. 7. O Boże Jakubów, wozy i jezdni posnęli na fukanie twoje. 8. Tyś jest straszliwym sam i któż się ostoi przed tobą, gdy się zapali gniew twój? 9. Daleś się słyszeć sądem twem z nieba, a ułękła się ziemia i umilknęła. 10. Gdyś powstał o Boże na sąd, abyś wybawił wszystkie pokorne na ziemi. Sela. 11. Zaisteć gniew człowieczy obróci się ku twjej chwale, a ty zawściągniesz ostatek gniewów. 12. Słubujcież, a oddawajcie śluby Panu, Bogu waszemu, wszyscy, którzy jesteście około niego, przynosić dary Straszliwemu. 13. Który odejmuje ducha książętom, a jest na postrach królom na ziemi.

Psalm 77.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki na jedutun. Psalm Azafów. 2. Głosem swym wołam ku Bogu; głosem swym wołam ku Bogu, a wysłuchał mię. 3. W dzień utrapienia mego szukałem Pana; rana moja płynie bez przestanku w nocy; ani się chce ucieszyć dusza moja. 4. Wspomniałem na Boga i trwożyłem sobą. Mówilem, a duch mój był uciśnieniem utrapion. Sela. 5. Zatrzymałeś w czujności oczy moje. Potłu-

mionem jest, a nie mogłem mówić. 6. Tedy rachował dni od początku i lata od wieku. 7. Przypominałem sobie pieśń moją, a w nocy rozmyślałem w sercu swem i wywiadywałem się w duchu moim. 8. Izali mię Pan już odpedzi na wieki, a nie będzie mi już chciał więcej dobrze czynić? 9. Izali już na wieki ustanie miłosierdzie jego? A słowo jego weźmie koniec na wieki? 10. Izali Bóg już zapomniał, aby się zmiłować nie miał? Izali zamknął w gniewie zmiłowania swoje. Sela. 11. I pomyślałem: Już-ci to śmierć moja; a wszakożem wspomniał na lata prawice Najwyższego. 12. Wspomniałem na sprawy Pańskie, a wspomniałem od początku cuda twoje. 13. I rozmyślałem o wszystkich sprawach twoich, a rozmawiałem o uczynkach twoich. 14. O Boże, toć są święte drogi twoje, a któryż jest tak wielki Bóg jako ty Boże? 15. Tyś jest Bóg, który czynisz cuda, a oznajmiłeś między narody moc twoją. 16. Mozniesz wyswobodził lud twój, syny Jakubowe i Józefowe. Sela. 17. Oglądały cię wody, o Boże! Oglądały cię wody i ułękły się, a wrzrzyły się też i przepaści. 18. Wzbrały wody z obłoków, a na powietrzu były gromy i strzały też twoje biegały. 19. Głos gromu twego na okręgu, a błyskało się po świecie; wrzrzyła się i zadrdzała ziemia. 20. Na morzu drogi twoje, a ścieżki twoje na wodach wielkich, a nieznaczne ścieżki twe. 21. Wiodłeś jako owce lud twój przez Mojżesza i Aarona.

Psalm 78.

1. Maskil Azafowe. Słuchaj ludu mój zakonu mego, nakłońcież uszu waszych ku słowam ust moich. 2. Otwórzże usta swe ku przypowieści, a będę wyprawował gadki czasów przeszłych. 3. Którechmy słyszeli i doznali ich, a które nam opowiedali ojcowie naszy. 4. Nie zataimy też tego przed syny ich, którzy potomstwu będą opowiadać chwały Pańskie, moc jego i cuda, które czynił. 5. I wzbudził świadectwo w Jakubie, a postanowił zakon w Izraelu i co rozkazał

ojcom naszym, aby to oznajmowali synom swoim. 6. Aby to wiedzieli potomkowie ich, a ci synowie, którzy się narodzili, podrószyszy, będą opowiadać synom swoim. 7. Aby pokładali nadzieję swoją w Bogu, a nie zapamiętywali spraw Bożych, strzegąc rozkazania jego. 8. Aby się też nie stali jako ojcowie ich narodem niewiernym i odpornym; narodem serca nieprawego, a którego duch nie był wiernym Bogu. 9. Synowie Efraimowi zbrojni, strzelający z łuku, podali tył czasu walki. 10. Nie strzegli przymierza Bożego, ani chcieli chodzić w zakonie jego. 11. Ale zapomnieli spraw jego i cudów jego, które im okazał. 12. Czynił cuda przed ojcy ich w ziemi egipskiej na polu Zoan. 13. Rozdzielił morze i przeprowadził je przez nie, a kazał stanąć wodam na kupie. 14. I prowadził je w obłoku przez dzień, a przez wszystkie noc w jasnym ogniu. 15. Rozczepił skałę na puszczy, a dał im picie z przepaści wielkich. 16. I wywiódł strumienie z opoki, a puścił wody jako rzeki. 17. A wszakoż oni zasię zgrzeszyli przeciwko jemu, wzruszając ku gniewu Nawyższego na puszczy. 18. I kusili Boga w sercu swym prosząc o pokarm ku swej chciwości. 19. A mówili przeciwko Bogu tymi słowy: Izali Bóg może nam zgotować stół na puszczy? 20. Oto roztrącił opoki i wypłynęły wody, a strumienie wzbierały. Izali też może dać chleb, a nagotować mięsa ludowi swemu? 21. A przetoż Pan słysząc to rozgniewał się, a ogień jego zapalił się przeciw Jakubowi i wzruszyła się popędlivość jego przeciwko Izraelowi. 22. Iż nie wierzyli Bogu, a nie ufali w wybawieniu jego. 23. Abowiem rozkazał z wierzchu obłokom, a otworzył forty niebieskie. 24. I puścił im jako deszcz mannę ku pokarmowi, a pszenicę niebieską oddał im. 25. Chleb mocarzów jadł człowiek, a posłał im pokarm obfity. 26. Abowiem wzbudził wiatr zewschodni na niebie, a przywiódł w mocy swej wiatr z południa. 27. I puścił na nie jako proch mięso, a jako piasek morski ptastwo skrzy-

dlate. 28. I dał im upaść w pośród namiotów ich i około obozu ich. 29. Tedy się najedli i nasyчени są barzo, a dosyć się stało chciwości ich. 30. A jeszcze nie mieli dosyć w chuci swej i jeszcze mieli pokarm w uściech swych. 31. Gdy gniew Boży zstąpił na nie, a pomordował co natlusze z nich, a przedniejsze z Izraela złożył. 32. W tym wszystkim jeszcze zgrzeszyli i nie wierzyli cudam jego. 33. A przetoż czasy ich i lata ich prędko w niwecz obrócił. 34. Jesli je kiedy mordował, wzywali go i nawracali się, a raniuczko szukali Boga. 35. Przypominając sobie, iż Bóg jest skałą ich, a Bóg nawyższy odkupicielem ich. 36. I nadobnie mówili do niego usty swoimi, ale językiem swym kłamałi. 37. Serce ich nie było prawe przed nim, a nie byli wiernymi w przymierzu jego. 38. A wszakoż on jako miłosierny odpuszczał im złości, a nie zatracił ich i częstokroć od nich odwracał gniew swój, a nie pobudzał wszystkiego rozgniewania swego. 39. Rozpominając na to, że są ciałem, a wiatr idący przed się, a nie wracający się. 40. Ile kroć wzruszali go ku gniewu na puszczy, a przykrzyli mu się ma miejscach pustych. 41. A częstokroć się odwracając, kusili Boga, zamierzając kres świętemu izraelskiemu. 42. Nie pamiętali na możność jego i na on dzień, w który je wywiódł z uciśnienia. 43. Ani na onego, który okazał cuda swe w Egipcie, a dziwy swe w krainie Zoan. 44. I obrócił w krew rzeki ich i strumienie ich, aby z nich nie pili. 45. Puścił na nie wielkość much, które je kąsały; a zaby, które je gubiły. 46. Oddał chrząszczom owoce ich; a pracą ich szarańczej. 47. Potłukł gradem winnice ich; a plone figi ich wielkim gradem. 48. I potłukł gradem bydła ich; a majątności ich popalił węglem ognistym. 49. Puścił na nie zapalczywość popędlivości swojej i gniew swój; srogość i uciśnienie sprawą duchów złych. 50. Wyprostował ścieżkę gniewowi swemu i nie zawściagnął zdrowia ich od śmierci, ale żywot ich zaraził powietrzem.

51. I pobił wszystkie pierworodne w Egipcie i pierworódnictwa mocy ich w przybytkoch Cham. 52. I wyprowadził lud swój jako owieczki, a wiódł je jako stado na puszczy. 53. Prowadził je w bepieczeństwie, iż się nic nie lękali, a nieprzyjacioly ich okryło morze. 54. Wiódł je do granic miejsca swego świętego, a na oto tę górę, której dostała prawica jego. 55. Wyrzucił przed nimi pogany, a przypadły na nie sznury dziedzictwa i dał mieszkanie w przybytkoch ich narodowi izraelskiemu. 56. A wszakoż kusili go i przykrzyli się Bogu najwyższemu, a nie strzegli świadectwa jego. 57. Odwrócili się i przewrotnie się z nim obchodzili jako ojcowie ich; wyrócili się jako lud omylny. 58. I wzruszyli go ku gniewu na górach swoich, a bałwany swymi wyzwali go ku zapalczowości. 59. Co słysząc Bóg wzruszył się i barzo wzgardził ludem izraelskim. 60. I dlatego opuścił przybytek Sylo i namiot, w którym mieszkał między ludźmi. 61. I podał do więzienia moc swoją, a chwałę swoją w ręce nieprzyjacielowi. 62. Podał też pod miecz lud swój, a rozgniewał się na dziedzictwo swe. 63. Młodzieńce jego pożarł ogień, a panienki jego nie były w uczciwości. 64. Kapłani jego polegli od miecza, a wdowy jego nie chodziły w żalobie. 65. A wszakoż się Pan ocucił jako ze snu, a jako mocarz wykrzykując podpiwszy sobie. 66. I poraził nieprzyjacioly swoje, iż podali tył; a podał je w wieczne poharńbienie. 67. Wzgardził namiot Józefów, a pokolenia Efraimowego nie obrał. 68. Obrał sobie naród judzki i górę Syjon, w której się rozkochał. 69. I pobudował sobie jako pałace wysokie miejsce święte swoje; a jako ziemię, której grunty założył od wieku. 70. I obrał Dawida, sługebnika swego, a wyjął go z obór owczych. 71. A tego, który pasł owce dojne, przywiódł k temu, aby pasł Jakuba, lud jego i Izraela, dziedzictwo jego. 72. A przetoż on je chował w szczyrości serca swego i w roztopności rąk swych prowadził je.

Psalm 79.

1. Psalm Asafów. O Boże, toć pogani wtargnęli w dziedzictwo twoje, splugawili kościół twój święty a składli Jeruzalem na kupy rumu. 2. Podali trupy sługebników twoich ku pokarmu ptakom powietrznym, a ciała miłosiernych twoich zwierzętom ziemskim. 3. Rozlali krew ich jako wodę około Jeruzalem, a nie był ten, coby je pogrzebł. 4. Bylichmy w poharńbieniu u sąsiad naszych; śmiechowiskiem i igrzyskiem u tych, którzy nam są okoliczni. 5. I jużżeż się tak Panie będziesz gniewał na wieki? A popędliwość twa izali będzie gorzała jako ogień? 6. Puśćżeż gniew twój na pogany, którzy ciebie nie znają i na królestwa, które nie wzywają imienia twego. 7. Abowiem-ci pożarł Jakuba, a mieszkanie jego spustoszyli. 8. Nie wspominajże, Panie, pierwszych złości, ale pospiesz, a niechaj nas uprzedzi miłosierdzie twoje, abowiemciechmy są barzo zniszczeni. 9. Ratujeż nas, o Boże zbawienia naszego, dla chwały imienia twego; a wyrwi nas i bądź miłościw grzechom naszym dla imienia twego. 10. Aby snadź nie rzekli pogani: Kędyż jest Bóg ich? Niechajże będzie znaczna pomsta między pogany przed oczyma naszymi, za krew sługebników twoich, którą wylali. 11. Niechajże przedcią przyjdzie narzekanie więźniów, a według możności ramienia twego zostaw przy zdrowiu ty, co są skazani na śmierć. 12. Oddajże sąsiadom naszym po siedm krok w zanadra ich, za to poharńbienie ich, którem cię zelżyli, o Panie. 13. Ale my, lud twój i owce pastwiska twego, będziemy cię wysławiać na wieki, a na potomne czasy będziemy opowiadać chwałę twóję.

Psalm 80.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki na Sossannim edut. Psalm Asafów. 2. O Pasterzu izraelski! Posłuchajże, który prowadzisz jako owieczki Józefa; a ty, który siedzisz między cherubiny okaż swoją jasność. 3. Wzbudź możność twą przed Efraimem

i Manasesem, a przyjdź ku wybawieniu naszemu. 4. O Boże! Przywróć nas i oświeć oblicze twoje, a będziemy wybawieni. 5. O Panie, Boże zastępów! I dokądże się będziesz gniewał przeciw modlitwie ludu twego? 6. Nakarmiłeś je chlebem z lez, a napoiłeś je Izami nad miarę. 7. Podałeś nas na zwadę sąsiadom naszym, a nieprzyjaciele naszy sztydzili sobie z nas. 8. O Boże zastępów! Przywróć nas, a objaśń oblicze twoje, a będziemy wybawieni. 9. Przeniosłeś macicę winną z Egiptu, a wyrzuciwszy pogany wsadziłeś ją. 10. Ochędożyłeś jej miejsce, a dałeś się jej rozkorzeńć tak, iż napelniła ziemię. 11. Okrył jej cień góry, a gałązki jej były jako cedry wysokie. 12. Wypuściła gałęzi swe aż do morza, a latorośli swe aż do Rzeki. 13. Przecześć tedy rozebrał płoty jej, a wybierali ją wszyscy, którzy jedno szli drogą. 14. Popsował ją leśny wieprz; a zwierzęta dzikie wypasły ją. 15. O Boże zastępów! Nawróć się proszę cie; spojrzź z nieba; oglądaj, a nawiedz oto tę macicę. 16. I winnicę, którą nasadziła prawica twoja i latorośli, któremeś sam dał moc ku chwale twojej. 17. Otoć jest popalona ogniem i wyrębana; a ginie od gniewu twego. 18. Ręka twoja niechaj będzie nad tymi, któreś wybawił prawicą twą i nad syny ludzkimi, któreś sobie zmoćnił. 19. Zachowajże nas tedy we zdrowiu, a nie odstąpiemy od ciebie i będziemy wzywać imienia twego. 20. O Panie, Boże zastępów! Przywróć nas, a objaśń oblicze twoje i będziemy wybawieni.

Psalm 81.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki na gityt. Pieśń Asafów. 2. Weselcie się w Bogu, który jest mocą naszą, wykrzykując Bogu Jakubowemu. 3. Zaczniecie pieśń bijąc na bębnie przy wdzięcznej harfie i przy skrzypcach. 4. Zatrąbcie w trąbę na nowie miesiąca i w dzień naszego święta uroczystego. 5. Abowiem to jest postanowienie w Izraelu, a ten jest dekret wydany Boga Jakubowego. 6. Założył je na swia-

dectwo w Józef, kiedy przychodził do ziemi egiptskiej, kędym słyshal język, któremu nie rozumiał. 7. Odwoilem go od brzemion, a ręce jego od robót garnczarskich. 8. W ciężkości swej wzywałem mię i wyrwałem cię i ożwałem ci się w skrytości gromu; a doświadczałem cię u wód Meriba. Sela. 9. Tedy mówil: Słuchajże ludu mój! Oświadczać ci się przed tobą; o Izraelu! Będieszli mię słuchał. 10. A jeśli nie będziesz miał boga cudzego, ani się będziesz kłaniał bogu postronnemu. 11. Tedy ja, który jestem Pan, Bóg twój, a którym cię wywiódł z ziemi egiptskiej, ocz jedno otworzysz usta twoje, wypełnić to. 12. Ale lud mój nie był posłuszen głosowi mojemu; a Izrael nie chciał mi być powolnym. 13. A przetożem ja dał je w zatwardzenie serca ich i chodzili za radami swemi. 14. Oby był lud mój mnie posłusznym, aby był Izrael chodzil drogami moimi. 15. W krótkiem czasie pohołdowałbych był nieprzyjaciele ich, a przeciw przeciwnikom ich obróciłbych był rękę moję. 16. Ci którzy nienawidzą Pana, poddali by się im byli; a zostali by byli przy nich aż na wieki. 17. A Bóg karmił by je obfitością zboża, a nasycił by z opoki miodem.

Psalm 82.

1. Psalm Asafów. W zebraniu bogów stanął Bóg; a w pośrodku sądzi bogi. 2. I dokądże będziecie sądzić niesprawiedliwie? A będziecie folgować osobam złośników? Sela. 3. Sądźcie ubogiego, sierotkę, a czyńcie sprawiedliwość nędznemu i niedostatecznemu. 4. Wyzwólcie strapionego i niedostatecznego, a wyrwiecie go z ręki niepobożnym. 5. Lecz oni nie wiedzą, ani rozumieją; w ciemnościach chodzą, a chwieją się wszystkie grunty ziemi. 6. A jam rzekł: Bogowie jesteście, a wy wszyscy synowie pomrzecie jako i ini ludzie, a upadniecie jako jeden z książąt. 8. Powstańże, Boże, abyś sądził ziemię, abowiem ty posiedziesz dziedzicznie wszystkie narody.

Psalm 83.

1. Pieśń i psalm Asafów. 2. O Boże, nie ustawiajże, ani chciej zamilczeć, ani zaniechawaj, o Boże! 3. Abowiem-ci się oto burzą nieprzyjaciele twoi, a ci, którzy cię w nienawiści mają, podnieśli głowę. 4. Wymyślili chytrą radę przeciw ludowi twe-mu, a radzili się przeciwko tym, których ty bronisz. 5. I mówili: Pódmżyż a wytraćmy je z narodu ludzkiego, aby nie wspomniano więcej imienia izraelskiego. 6. Abowiem-ci społu w radę weszli jednym umysłem, a wzięli między sobą przymierze przeciwko tobie. 7. Namioty Edomczyków, Izmaelitów, Moabitów i Agarenów. 8. Gebalczycy, Ammonitowie, Amelechitowie, Filistyni i ci, którzy mieszkają w Ty-rze. 9. I Assur stowarzyszył się z nimi, a przyszli na pomoc synom Lotowym. Sela. 10. Uczyniże im tak, jako Madianitom, jako Sysarze i Jabinowi u potoku Cyson. 11. Którzy są porażeni w Endor, a stali się jako gnój na ziemi. 12. Obchodź że się z ich hetmany jako z Oreb i Zeb i Zebee i Salmana, którzy byli książęty ich. 13. A mówili: Posiadźmy mieszkanie Boże. 14. O Boże mój, uczyniże je jako koło, a jako źdźbło przed wiatrem. 15. Jako ogień, który pali lasy; a jako płomień, który rozpala góry. 16. Tak je ty prześladowaj nawałnością swoją, a zatrwoż je wichrem twoim. 17. Napelni twarzą ich pohańbieniem, aby szukali imienia twego Panie. 18. Niechac będą zawstydzeni i ustraszeni aż na wieki wieczne, a będąc posromoceni, niechac poginą. 19. Aby poznali, iż ty, któremu jest imię Pan, sameś jest nawyższym nad wszystką ziemią.

Psalm 84.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki na gity. Psalm synów Korego. 2. Panie, Boże zastępów, jakoż są wdzięczne przybytki twoje! 3. Dusza moja uprzejmie pragnie i z chucią żąda wnidź do pałaców Pańskich; a serce moje i ciało moje udawa się z weselem ku Bogu żywemu. 4. Wróbl znalazł sobie domek, a jaskółka gniazdo,

gdzie swe dziatki chowa; to jest oltarze twoje, Panie, Boże zastępów, królu mój i Boże mój! 5. O jakoż są szczęśliwi, którzy mieszkają w domu twoim, a którzy cię bez przestanku chwalą. Sela. 6. O jakoż to jest szczęśliwy człowiek, którego moc położona jest w tobie, a w którego sercu są drogi twoje. 7. Oni, którzy idą przez dolinę Habbacha, czynią w niej źródła; a tam deszcz napelnia cysterny. 8. I chodzą w gromadzie, aż każdy z nich ukaże się w Syjonie przed Bogiem. 9. O Panie, Boże zastępów, wysłuchajże modlitwy mojej, a nakłoń ucha twego, o Boże Jakubów. Sela. 10. Ty Boże, który jesteś tarcz nasza, obaczże a wejrzyj na oblicze pomazańca twojego. 11. Abowiem lepszy jest jeden dzień w pałacach twoich, niż ich gdzie indziej tysiąc; a wołę być odźwiernym w domu Boga mojego, a niżli mieszkać w pałacach ludzi niepobożnych. 12. Abowiem Pan Bóg jest słowcem i tarczą naszą; a Pan daje łaskę swą i chwałę nie broniąc wszego dobra tym, którzy chodzą w niewinności. 13. O Panie zastępów, jakoż jest błogosławiony człowiek, który w tobie ufa.

Psalm 85.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki synów Korego. Psalm. 2. Przyjąłeś, Panie, w łaskę ziemię twoją; a przywróciłeś z więzienia Jakuba. 3. Opuściłeś nieprawość ludu twojego, a pokryłeś wszystkie grzechy ich. Sela. 4. Odjąłeś wszystkie gniew twój, a odwołeś od zapalczywości popędliwość twoją. 5. O Boże zbawienia naszego, obróć że się ku nam, a poprzestań gniewu twego przeciwko nam. 6. Izali na wieki będziesz się gniewał na nas? A gniew twój rozciągniesz na potomne czasy? 7. Izali nas znou nie przywrócisz? A nie ożywisz nas, aby lud twój rozradował się w tobie? 8. Okaż nam Panie miłosierdzie twoje, a daj nam wybawienie twoje. 9. Usłysz co będzie mówił Pan Bóg, abowiem opowie pokój ludowi swemu; a miłośnikom swym, aby się nie udawali za głupstwem. 10. Zaiście blisko jest wybawienie tym, którzy się

go boją przeto, iż trwa chwala jego w ziemi naszej. 11. Miłosierdzie i prawda zejdą się z sobą; sprawiedliwość i pokój pocałują się społu. 12. Prawda się narodzi z ziemi, a sprawiedliwość wyjrzy z nieba. 13. Abowiem Pan da dobra swe, a ziemia nasza poda owoc swój. 14. Sprawiedliwość będzie uprzedzać każdego, a zostawi na drodze ślad swój.

Psalm 86.

1. Modlitwa Dawidowa. Nakłoń Panie ku mnie ucha twego, a wysłuchaj mię; abowiem ubogi i niedostateczny ja jestem. 2. Strzeżże dusze mojej, abowiemem jest miłosierny. Zachowajże, o Boże mój, sługę twego, ufającego w tobie. 3. Zmiłuj się nade mną, Panie, abowiem ku tobie wołam na każdy dzień. 4. Rozwesel duszę sługebnika twego, abowiem ku tobie, o Panie, podnoszę duszę moją. 5. Gdyżes ty jest Panie dobrym, cierpliwym i wielcem miłosiernym tym wszystkim, którzy wzywają ciebie. 6. Wysłuchajże, Panie, modlitwy mojej; a wysłuchaj pilnie głosu prośby mojej. 7. Wzywam cię czasu utrapienia mego, bo ty mnie wysłuchawasz. 8. Żaden nie jest między bogi jako ty, o Panie; a żaden nie zrówna z sprawami twemi. 9. Wszyscy narodowie, któreś ty stworzył zbieżą się, a upadną przed tobą, Panie, chwalać imię twoje. 10. Abowiem ty jest wielki, a Bóg, który sam czynisz cuda. 11. Nauczże mię, Panie, drogi twojej, abych chodził w prawdzie twojej; a przywiedź serce moje ku bożni imienia twego. 12. Będę cię chwalił, Panie, Boże mój, ze wszystkiego serca mego; a będę na wieki wysławiał imię twoje. 13. Abowiem miłosierdzie twoje wielkie jest nade mną; a tyś wyrwał duszę moją z dołu głębokiego. 14. O Boże, toć hardzi powstałi przeciwko mnie, a zgromadzenie okrutników cychali na zdrowie moje; nie przekładając cię przed swe oczy. 15. Ale ty, Panie, jesteś Bóg miłosierny, łaskawy i nierychły ku gniewu, wielce miłosierny i prawdziwy. 16. Wejrzysz na mię a rozlituj się mnie; dajże moc twą

sługebnikowi twemu, a zachowaj syna sługebnice twojej. 17. Okaż mi znak dobrotności twojej, aby obaczyli ci, którzy mię mają w nienawiści, a iżby byli zawstyżeni, gdy ty mnie ratujesz i pocieszasz mój Panie.

Psalm 87.

1. Psalm synów Korego i pieśń. Fundamenty jego są na górach świętych. 2. Umiłował Pan brany syjońskie więcej, niżli wszystkie przybytki Jakubowe. 3. Sławne o tobie rzeczy powiadają, o miasto Boże. Sela. 4. Wspomnię na Egipt i na Babilon między tymi, którzy mię znają i na ziemię filistyńską, na Tyr i na Etiopią, jakoby się tam kto z nich miał urodzić. 5. A o Syjonie będą powieść: Wiele się ich tam narodziło, a sam Nawyzszy ugruntuje ją. 6. Gdy Pan będzie popisował lud, tedy je obliczy, jakoby się tam każdy z nich narodzić miał. Sela. 7. A śpiewacy jako trębacze i wszyscy też źródła moje są w tobie.

Psalm 88.

1. Pieśń a psalm synów Korego. Przedniejszemu nad śpiewaki na mahalat, ku śpiewaniu. Maskil Hemana Ezrahity. 2. Panie, Boże zbawienia mego, we dnie i w nocy wołam przed tobą. 3. Niechajże przed cię przyjdzie modlitwa moja; a nakłoń ucha twojego ku wołaniu memu. 4. Abowiem dusza moja pełna jest nieszczęścia, a żywot mój przyszedł aż do grobu. 5. Jestem policzon między ty, którzy wstępują w dół, a byłem jako człowiek, który nie ma mocy. 6. I byłem podan między umarłe; a jako między zabite, którzy leżą w grobiech, a których nie masz w pamięci i którzy wypadli z ręki twej. 7. Wrzuciłeś mię w dół głęboki na miejsca ciemne i w przepaści. 8. Zastanowił się gniew twój nade mną, a utrapileś mię wszystkimi nawałnościami twemi. Sela. 9. Oddaliłeś ode mnie znajome moje, a daleś mię im w obrzydzenie; zamkniętem jest, iż już wynieść nie mogę. 10. Oko moje zemdlalo w utrapieniu, o Panie, wzywam cię na każdy czas podnosząc

ku tobie ręce moje. 11. Izali przed umarłym cuda czynić będziesz? Izali umarli powstaną, aby ciebie chwalili? Sela. 12. Izali w grobie będą opowiadać miłosierdzie twoje, a prawdę twą w zginieniu? 13. Izali poznają w ciemnościach cuda twoje? A sprawiedliwość twoją w ziemi zapamiętania? 14. Ale ja, Panie, wołam ku tobie, a modlitwa moja uprzedzi cię raniuchno. 15. I przecze, Panie, odpędzasz duszę moją? A zakrywasz przede mną oblicze swoje? 16. Ubogiciem ja jest i niedostateczny od młodości; odnosiłem na sobie strachy twoje, a przedsię zawždy wątpię o sobie. 17. Przyszły na mię rozgniewania twoje, a strachy twoje zatraciły mię. 18. Ogarnowały mię ustawicznie jako wody, a wszystkie mię obtoczyły. 19. Oddaliłeś ode mnie przyjaciela i towarzysza, a znajomi moi pokryli się przede mną.

Psalm 89.

1. Maskil Etana Ezrahity. 2. O Pańskich dobrociwościach na wieki śpiewać będę; a na czasy potomne usta swoimi oznajmować będę prawdę twą. 3. Abowiemem mówił: Miłosierdzie twoje na wieki utwierdzone będzie, a prawdę twą utwierdziłeś na niebie. 4. Postanowiłem przymierze z wybranym moim, a przysiągłem Dawidowi, służebnikowi memu. 5. Zmocnię aż na wieki potomstwo twoje, a stolicę twoją zbuduję na wieczne czasy. Sela. 6. Wysławiają niebiosa cuda twoje, Panie, a prawda twoja jest w zgromadzeniu świętych. 7. Abowiem któż na niebie Panu przyrównan być może, a kto Panu podobnym jest między syny Bożymi? 8. Bóg straszliwy jest w wielkim zebraniu świętych, a straszliwy nad wszystkimi, którzy są około niego. 9. O Panie, Boże zastępów i któż jest taki jako ty? Mocny Pan, a którego prawda jest wszędy okolicznie. 10. Ty panujesz nad podwyższeniem morza, a gdy się podnoszą nawałności jego, tedy je ty znizasz. 11. Tyś poraził Egipt aż na głowę a w mocy ramienia twego rozproszyłeś nieprzyjacioly twoje. 12. Twojeć są

niebiosa i twojąc jest ziemia, a tyś ugruntował okrąg świata i wszystko co na nim jest. 13. Tyś stworzył północ i południe, a w twym imieniu weselą się Tabor i Hermon. 14. Ramię twoje jest mocne, a ręka twoja można i wywyższona jest prawica twoja. 15. Sprawiedliwość i sąd jest podstawkiem stolicy twojej, a miłosierdzie i prawda uprzedzają twoje oblicze. 16. Błogosławieni ludzie, którzy cię z weselem umieją sławić, a cię, Panie, w światłości oblicza twego chodzić będą. 17. Będą się zawsze weselić w imieniu twoim, a w sprawiedliwości twojej wywyższać się będę. 18. Abowiem ty jest chwala mocy ich, a w twojej woli wywyższają się mocy nasze. 19. Abowiem Pan jest tarczą naszą, a król nasz jest świętego izraelskiego. 20. Tedyś mówił w widzeniu do miłośnika twego, a powiedziałeś, iżeś ratunek twój położył na mocarzu, a wywyższyłeś wybranego z ludu. 21. Nalazłem sobie Dawida, sługę mego, a pomazałem go olejem moim świętym. 22. Którego ja umocnię ręką swą, a utwierdzę ramieniem moim. 23. Nie zmocni mu się nieprzyjaciel, ani go utrafi złoźnik. 24. I owszem pokruszę przed nim jego przeciwniki; a wywrócę ty, co go w nienawiści mają. 25. Wierność moja i miłosierdzie moje będzie z nim, a w imię moje wywyższy się moc jego. 26. I postawię rękę jego nad morzem i nad rzekami prawicę jego. 27. On mię wzywać będzie: Tyś ociec mój, Bóg mój i skała zbawienia mego. 28. Uczynię go ja też pierworodnym, a nawyższym nad królmi ziemi. 29. Zachowam nad nim miłosierdzie moje aż na wieki, a przymierze moje będzie z nim mocne. 30. I uczynię wieczne potomstwo jego, a stolicę jego jako czasy nieba. 31. Ale jesliż synowie jego opuszczą zakon mój, a w sądziech moich chodzić nie będą. 32. Jesliż zgwałcą ustawy moje, a rozkazania mego strzec nie będą. 33. Tedy przestępstwo ich nawiedzę różgą, a karaniem złości ich. 34. A wszakoż miłosierdzia mego nie odejmę od niego, ani skłamię przeciw prawdzie mojej. 35. Nie

zgwałcę przymierza mego, a to, co wyszło z ust mych, nie odmienię. 36. Razem przysiągł przez świętość moje, że nie skłamię Dawidem. 37. Potomstwo jego zostanie na wieki, a stolica jego będzie jako słońce przede mną. 38. I będzie umocniony jako miesiąc na wieki, będąc jako wiernym świadkiem na niebie. Sela. 39. Aleś ty je teraz odpędził i wzgardził nimi, a rozgniewałeś się przeciw pomazańcowi twemu. 40. Zrzuciłeś przymierze z służebnikiem twoim, a zraziliś aż na ziemię koronę jego. 41. Popsowałeś wszystkie przygródki jego, a poborzyłeś baszty jego. 42. Urywali go wszyscy, którzy mimo oń szli drogą, a został się pohańbieniem u sąsiadów swoich. 43. Wywyższyłeś prawicę nieprzyjaciół jego, a dałeś nad nim pociechę wszystkim przeciwnikom jego. 44. Przytępiłeś ostrze mieczowi jego, a nie ratowałeś go w bitwie. 45. Odjąłeś świetną zacność jego, a przewróciłeś na ziemię stolicę jego. 46. Ukróciłeś dni młodości jego, a odkryłeś go zawstyżeniem. Sela. 47. I dokądże się tak będziesz krył, Panie, aż na wieki? A gniew twój zapalać się będzie jako ogień? 48. Wspomnisz na to, com wždy ja jest, a co jest za czas mój; przecześ wždy próżno stworzył wszystkie syny ludzkie? 49. I któryż człowiek będzie żył, aby nie miał oglądać śmierci? A któryby zdrowie swoje miał wyrwać z mocy grobowi? Sela. 50. I gdzie są, o Panie, ony dawne dobrodziejstwa twoje, któreś zaprzysiągł w prawdzie twej Dawidowi? 51. Wspomnisz, Panie, na pohańbienie służebników twoich, które noszę w zanadrzu mojem od wielu narodów możnych. 52. Abowiemci, Panie, posromocili nieprzyjaciele twoi, a pohańbili ścieżki pomazańca twego. 53. O błogosławionyż jest Pan aż na wieki! Amen. Amen.

Psalm 90.

1. Modlitwa Mojżesza, męża Bożego. Tyś Panie był naszą ucieczką od wiekuistych czasów. 2. Pierwej niżli się góry zstały i niżliś wykształtował ziemię i okrąg swia-

ta, tedyś ty jest Bogiem od wieków aż na wieki. 3. Ty prawie pokruszysz człowieka a mówisz: Nawróćcie się o synowie ludzcy. 4. Abowiem przed tobą tysiąc lat są jako dzień wczorajszy, który przeminął i jako straż nocna. 5. Porwiesz je jako dżdżem gwałtownym, a zstaną się jako sen; z poranku będą jako ziółko w czerstwości. 6. Z poranku kwitnie a roście, a ku wieczoru bywa posieczone i uschnie. 7. Abowiem w popędliwości twej bywamy zniszczeni, a w twoim gniewie ustraszeni. 8. Składłeś przed sobą nieprawości nasze, a występki nasze przed jasnością oblicza twego. 9. Abowiem-ci przemijają wszystkie dni nasze dla gniewu twego, a lata nasze tak niszczeją jako słowa, które na wiatr puszczaemy. 10. Czas żywota naszego jest siedmdziesiąt, abo nawęcej ośmdziesiąt, a najlepszy czas ich boleść i nędza, abowiem prędko przemija, a my też ulatujemy. 11. I któż zna moc gniewu twego? A jako się kto ciebie boi, tak nań przypada gniew twój. 12. Nauczże nas jako mamy obliczyć dni nasze, abychmy serce nasze przywiedli ku mądrości. 13. Zmiłujże się, o Panie i dokądże się nie zmiłujesz? Zlitujże się nad służebniki twymi. 14. Nasyćże nas z poranku twym miłosierdziem i rozradujemy się, a rozweselemy po wszystkie czasy nasze. 15. Rozwesel nas przez tak długi czas jakoś nas trapił, a według tych lat jakośmy w nieszczęściu byli. 16. Niechaj będzie znaczna sprawa twa nad służebniki twemi, a chwała twoja nad syny ich. 17. Niechajże będzie jasność Pana, Boga naszego, nad nami, a sprawuj w nas pracę rąk naszych i utwierdź pracę rąk naszych.

Psalm 91.

1. Ten, który mieszka w pochronce Najwyższego, a w cieniu Wszechmocnego przemieszkawa. 2. Ten może rzec: Iż Pan jest nadzieja moja, twirdza moja, a Bóg mój, w którym ufam. 3. Ciebieć on iście wyrwie z sidła łowiącemu i od powietrza szkodliwego. 4. Okryje cię pierzem swo-

jem, a będziesz bezpiecznym pod skrzydły jego, abowiem jest tarczą i puklerzem prawda jego. 5. Nie ulękiesz się strachu nocnego i strzały, któraby latała we dnie. 6. Ani zarażenia, które przeraża w ciemności, a od powietrza, które zaraża w południe. 7. Od jednej twej strony odpadnie ich tysiąc, a od prawej strony twojej dziesięć tysięcy, a ku tobie nie przystąpią. 8. Tylkoż wejrysz oczyma twoimi, a oglądasz nagrodę niepobożnych. 9. Gdyżes ty rzekł: Pan-ci jest nadzieją moją, a tyś sobie położył ucieczkę na wysokim miejscu. 10. Nie tknie się ciebie nic złego, ani przyjdzie nieszczęście na przybytek twój. 11. Abowiem o tobie rozkazał aniołom swoim, aby cię strzegli na wszystkich drogach twoich. 12. Będą cię nosić na rękę swoich, byś snadź nie strącił o kamień nogi twojej. 13. Będziesz deptał po lwie i po aspidzie, a podepczesz lwie i smoka. 14. Iż się we mnie rozkochał, dlategoż go wyrwę, a wywyższę go, przeto, iż poznał imię moje. 15. Będzie mię wzywał, a wysłucham go; będę przy nim w trudności, a wyrwę go i ubogosławię go. 16. Przedłużę żywota jego, a dam mu oglądać zbawienie moje.

Psalm 92.

1. Psalm, który był pieśnią na dzień sobotny. 2. Jako jest dobrze Pana wysławiać, a śpiewać imieniowi twemu, o Nawyższy 3. Wyznawać z poranku miłosierdzie twoje, a na każdą noc prawdę twoją. 4. Na instrumentcie o dziesięści strun, na skrzypicach, w pieśniach i na harfie. 5. Abowieś mię rozweselił w sprawach twoich, o Panie, a weselę się w uczynkach rąk twoich. 6. O jakoż są zacne sprawy twe, Panie, a jako są bardzo głębokie myśli twoje. 7. Człowiek niczemny nie dozna ich, a szalony nie zrozumie temu. 8. Iż złościcy kwitną jako zioła, a wszyscy, którzy broją nieprawości wypuszczają kwiatki, aby potem byli wykorzenieni wiecznie. 9. Ale ty, Panie, jesteś sam wywyższony na wieki. 10. Abowiem oto nieprzyjaciele twoi,

Panie, abowiem oto nieprzyjaciele twoi zgina; a będą rozproszeni wszyscy, którzy broją nieprawości. 11. I wywyższysz jako jednorożcową moc moją, a będę pomazany oliwą świeżą. 12. I ogląda oko moje czego pragnie nad nieprzyjacioły swemi; a o tych, którzy powstają przeciwko mnie i którzy się kochają w złościach, usłyszysz ucho me rzeczy wdzięczne. 13. Rozkwitnie się sprawiedliwy jako palma, a rozmnoży się jako drzewo cedrowe w Libanie. 14. Ci, którzy są wsadzeni w domu Pańskim, rozkwitną się w sieniach Boga naszego. 15. K temu i w starości podadzą owoc, a będą czerstwemi i zielonemi. 16. Ku wyznaniu, iż jest dobry Pan, a iż jest mocą moją i nie masz w nim nieprawości.

Psalm 93.

1. Pan króluje oblówszy się w chwale; Pan się przyobłócił w możność i przepasał się; utwierdził też okrąg świata, żeby się ani ruszył. 2. Umocniona jest stolica twoja od początku świata; a tyś sam jest od wieku. 3. Zaszumiały rzeki, Panie, zaszumiały rzeki; a zaszumiały nawałności rzek. 4. Daleko jest możniejszy Pan na wysokości, aniżeli szum wód wielkich i mocnych nawałności morskich. 5. Świadectwa twoja są napewniejsze, Panie, a świętość twoja jest ochędóstwem domowi twojemu aż na wieki.

Psalm 94.

1. O Panie, Boże mściwy, a Boże władający pomstą, okaż się śmiańcie. 2. Wywyższe się sędzią ziemię, a uczyni nagrodę pysznym. 3. I dokądże złościcy, Panie i dokądże złościcy radować się będą? 4. A świegocąc i mówiąc hardzie, wynosić się będą wszyscy, którzy broją złości? 5. Uciskają lud twój Panie, a trapią dziedzictwo twoje. 6. Wdowę i gościa mordują, a sierotki zabijają. 7. I mówią: Nie widzić tego Pan, a nie rozumie temu Bóg Jakubów. 8. Zrozumiećcież wy głupi między ludźmi, a wy szaleni kiedyż wždy będziecie mądrmi? 9. Iżali ten, który sprawił ucho, nie usly-

szy? A ten, który stworzył oko, azażby widzieć nie miał? 10. Izali ten, który karze narody nie będzie karal? On ci uczy człowieka umiejętności. 11. Pan zna myśli ludzkie, iż są próżne. 12. O szczęśliwyż to jest człowiek, którego ty ćwiczysz Panie, a uczysz go zakonu twego. 13. Abyś mu sprawił pokój czasu nieszczęścia, aż będzie wykopan dół złośnikowi. 14. Abo wiem-ci Pan nie opuści ludu swego, ani porzuci dziedzictwa swego. 15. Aż się obróci sąd ku sprawiedliwości, a za nią wszyscy serca prawego. 16. Któż się za mną w wielkości myśli moich złośnikowi? A kto się zastawi o mię przeciwko tym, którzy broją nieprawość? 17. By był Pan nie przybył mi na ratunek, maluczko dusza moja nie została w milczeniu. 18. Jesliżem rzekł: Zachwiała się noga moja, tedy Panie miłosierdzie twe zatrzymało mię. 19. W wielkości myśli moich wewnątrznych, pociechy twoje rozweseliły duszę moję. 20. Izali ty masz co za towarzystwo z stolicą złościwych, która stanowi krzywdę miasto prawa? 21. Zbierają się przeciwko duszy sprawiedliwego, a krew niewinną zdawają. 22. Ale Pan mój jest twierdzą jego, a Bóg mój opoką ufania mego. 23. I odda im złość ich, a złością ich potrąci je, a pewnie je potrąci Pan, Bóg nasz.

Psalm 95.

1. Pódźcież, rozradujmy się Panu; a śpiewajmy opoce zbawienia naszego. 2. Zabiegajmy przed jego obliczność z chwałą, a śpiewajmy pieśni jemu. 3. Abo wiem Pan jest możny Bóg, a król wielki nad wszemi bogi. 4. W którego ręku są niskości ziemie, a wysokości gór są jego. 5. Którego jest morze, a on je sam sprawił i suchą ziemię kształtowała ręka jego. 6. Pódźmyż, upadnijmy, kłaniajmy się i kłękajmy na kolana przed Panem, stworzycielem naszym. 7. Abo wiem-ci on jest Bóg nasz, a mychmy są lud pastwiska jego i owieczki pod ręką jego. Jesliż dziś słuchać będziesz głosu jego, 8. Nie zatwardzajcież serc waszych, jako w Meriba, a jako czasu Masa na pu-

szczy. 9. Kędy mię kusili ojcowie waszy, a doświadczając mię oglądali sprawy moje. 10. Przez czterdzieści lat miałem poswarek z narodem tym i mówiłem: Lud ten błądzi w sercu ani znają dróg moich. 11. A przetożem przysiągł w popędliwości mojej, żeć ci nie wnidą do odpoczytnienia mego.

Psalm 96.

1. Śpiewajcie Panu piosnkę nową, a niech Panu śpiewa wszystkie ziemia. 2. Zaśpiewajcież Panu dobrozręcząc imieniowi jego, a wysławiajcie ustawicznie wybawienie jego. 3. Opowiadajcie między narody chwałę jego, a między wszystkimi ludźmi cuda jego. 4. Abo wiem-ci jest wielki Pan i barzo chwalebny i straszliwy nad wszystkie bogi. 5. Aleć wszyscy bogowie narodów są bałwani, a Pan-ci sam sprawił niebiosa. 6. Zacność i ochędóstwo przed nim, a moc i chwała na miejscu jego świętem. 7. Znieścież do Pana wszystkie pokolenia narodów, a znieście do Pana chwałę i moc. 8. Znoszajcież do Pana chwałę imieniowi jego, a znoście mu dary wchodząc do pałacu jego. 9. Kłaniajcież się Panu na jego zacnem miejscu świętem, a wszystkie ziemia niechaj się lęka oblicza jego. 10. Opowiadajcie między narody, iżci Pan króluje, a iż jest utwierdzon okrąg świata tak, iż nie będzie wzruszon i będzie sądził narody w sprawiedliwości. 11. Niechajże się rozradują niebiosa, a rozweseli ziemia; niechajże zaszumi morze i wszystko, co w nim jest. 12. Niechajże się rozradują pola ze wszystkim, co jest na nich, a tedyż się też rozweselą wszystkie drzewa w lesiech. 13. A to przed Panem, iż przyszedł, abo wiem na to przyszedł, aby sądził ziemię i będzie sądził okrąg świata w sprawiedliwości, a narody w prawdzie swojej.

Psalm 97.

1. Króluje Pan, niechajże się rozraduje ziemia, a niech się rozweselą wiele wyspów. 2. Obłok i ciemności około niego, a sprawiedliwość i sąd jest mieszkaniem

stolice jego. 3. Ogień przed nim chodzi, pałac około nieprzyjaciół jego. 4. Oświecają błyskawice jego okrąg świata, widzi to ziemia i drży przed nim. 5. Góry się rozplywają jako wosk przed Panem, a przed oblicznością Pana wszej ziemi. 6. Niechże wysławiają niebiosa sprawiedliwość jego, a niechaj oglądają wszyscy narodowie chwałę jego. 7. Niechajże będą zawstydzeni wszyscy, którzy służą bałwanom, a którzy się chlubią w obrazach; kłaniajcież się wy mu wszyscy bogowie. 8. Usłyszało Syjon i rozradowało się i rozweseliły się córki judzkie dla sądów twych, Panie. 9. Abowiemś ty jest Pan zacniejszy nad wszystką ziemią, a barzo wywyższony nad wszemi bogi. 10. Wy którzy miłujecie Pana, miejcież złość w nienawiści, abowiem-ci strzeże dusz miłośników swoich, a wyrwa je z rąk niepobożnym. 11. Nasiano światłości sprawiedliwemu, a ludziom serca prawego wesela. 12. Radujcież się sprawiedliwi w Panu, a wysławiajcie świętą pa-miątkę jego.

Psalm 98.

1. Psalm. Śpiewajcież Panu nową pieśń, abowiem uczynił cuda i otrzymała zwycięstwo prawica jego i święte ramię jego. 2. Objawił Pan zbawienie swe, a poganom oznajmił sprawiedliwość swoją. 3. Wspomniał na miłosierdzie swoje i na prawdę swą, którą obiecał domowi Izraelskiemu i oglądały wszystkie granice ziemię zbawienie Boga naszego. 4. Śpiewajże Panu wszystka ziemia; wykrzykajcie, a weselcie się i śpiewajcie. 5. Grajcie Panu na harfie i na harfie z głośnem śpiewaniem. 6. Na klareciech, na trąbach trąbcie przed królem wiecznym. 7. Niechajże zaszumi morze i co jest w nim, wszystkie okrąg świata i co jest na nim. 8. Rzeki niech okazują znaki wesela, a góry społu z nimi niech się rozradują. 9. Przed Panem, który przyszedł sędzić ziemię, a on będzie sędził świat w sprawiedliwości i narody wedle prawa.

Psalm 99.

1. Pan króluje, aż drżą narodowie; siedzi na cherubinach, aż się trzęsie ziemia. 2. Pan jest wielki w Syjonie, a wywyższony nad wszystkie narody. 3. Będą słać wielkie, straszne i święte imię twoje. 4. A moc królewska kocha się w sądzie; bowiemiś ty zgotował prawo, a sądy i sprawiedliwość uczyniłeś w Jakubie. 5. Wywyższajcież zacnie Pana, Boga naszego, a kłaniajcie się podnózkowi nóg jego, gdyż jest święty. 6. Mojżesz i Aaron byli między kapłany jego, a Samuel między wzywającymi imienia jego; wzywali Pana, a on ich wysłuchawał. 7. Mówił do nich w słupie obłokowym, a strzegli świadectwa jego i ustaw, które im postanowił. 8. O Panie, Boże nasz, tyś ich wysłuchawał, a byłeś im Bogiem litościwym dla nich, a mściłeś się ich spraw. 9. Wywyższajcie Pana, Boga naszego, a kłaniajcie się przed świętą górą jego, abowiem-ci jest święty Pan, Bóg nasz.

Psalm 100.

1. Psalm ku chwale. Śpiewajcie Panu wszyscy mieszkający na ziemi. 2. Służcie Panu z weselem, a przychodźcie przedeń z radością. 3. Wiedzcież, że Pan jest Bogiem; a od niegociechmy stworzeni, nie sami od siebie; mychmy są lud jego i owce pastwiska jego. 4. Wnidźcież w brany jego z wysławianiem, a do pałaców jego z chwałą; wysławiajcież go, a doborzeczcie imieniu jego. 5. Abowiem Pan dobry jest, a miłosierdzie jego trwa zawsze i prawda jego aż na wieczne czasy.

Psalm 101.

1. Psalm Dawidów. Zaśpiewam o miłosierdziu i o sprawiedliwości, a będę tobie śpiewał, Panie. 2. Będę się roztropnie sprawował na prawej drodze, gdy ku mnie przyjdiesz, a będę chodził w szczyrości serca mojego w domu moim. 3. Nie będę brał przed oczy moje rzeczy złościwej, a każdą sprawę ludzi przewrotnych będę miał w nienawiści, a nie przystanę ku niej. 4. Serce złościwe odstąpi ode mnie, a nie

uznam złości. 5. Tego, który potajemnie uwłacza czci bliźniemu swemu, wytrącę; a tego, który jest hardy i serca wyniosłego, nie zacierpię. 6. Będę rad widział wierne na ziemi, aby siadali ze mną, a ten, który chodzi prawą drogą, mnie służyć będzie. 7. W domu mym zdrajca mieszkać nie będzie, ani się ostoi kłamca przede mną. 8. W czas będę wytrącał wszystkie złościki na ziemi, abym wykorzenił z miasta Pańskiego wszystkie, którzy broją złości.

Psalm 102.

1. Modlitwa utrapionego, kiedy jest w ucisku, a gdy się przed Panem żalobliwie uskarża. 2. Panie wysłuchaj modlitwę moje, a niechaj wołanie moje przyjdzie przed cię. 3. Nie zakrywaj oblicza twego przede mną i owszem, gdym jest uciśnion, nakłoń ucha twego ku mnie, a wysłuchaj mię przeto, gdy cię wzywam. 4. Abowiem dni moje niszczały jako dym, a kości moje wygorzały jako głownie. 5. Serce moje wywiędło i wyschło jako trawa, iżem zapomniał jeść chleba mego. 6. Kości moje przyschły do skóry mojej dla głosu narzekania mego. 7. Stałem się jako pelikan na puszczy, a jestem jako puchacz mieszkający na pustyniach. 8. Nie śpię, a jestem podobien wróblowi, który sam zostawa na dachu. 9. Nieprzyjaciele moi ustawicznie mi lekkość wyrządzają, a ci, co się zajętrzyli przeciw mnie, sprzysięgają się. 10. Tak, iżem jadł popiół jako chleb, a picie moje mieszałem ze łzami. 11. Dla twojej popędliwości i dla gniewu twego, abowiem wywyszyleś mię i zasięś mię złożył. 12. Dni moje są jako cień, który przemija, a jam zwiądl jako trawa. 13. Ale ty, Panie, trawasz na wieki, a pamiętka twoja na wieki wieczne. 14. Powstań a zmiłuj się nas Syjonem, abowiem-ci jest czas, żebyś się rozlitował nad nim, gdyż czasznaczony przyszedł. 15. Abowiem barzo się kochają słudzy twoi w kamieniach jego i żalują prochu jego. 16. Tedy pogani będą się bać imienia Pańskiego, a wszyscy królowie ziemscy wielmożności twojej. 17. Abo-

wiem Pan pobudował Syjon i okazał się w chwale swojej. 18. Wejrzął na modlitwę ubogich, a nie wzgardził prośbą ich. 19. To będzie napisano dla potomstwa przyszłego, a lud, który się zrodzi, będzie chwalił Pana. 20. Abowiem Pan wyjrzał z wysokości mieszkania swego świętego, a pojrzał Pan z nieba na ziemię. 21. Aby wysłuchał wzdychania więźniów i rozwiązał zdane na śmierć. 22. A iżby imię Pańskie było chwalone w Syjonie i sława jego w Jeruzalem. 23. Gdy będą zebrani pospołu narodowie królestwa, aby służyli Panu. 24. Ucisnął w drodze siły moje i ukrócił dni moich. 25. A tak mówię: Boże mój nie zatracaj mię w pośrodku wieku mego, abowiem twoje lata trwają na wieki wieczne. 26. Naprzód ugruntowałeś ziemię, a niebiosą są sprawą rąk twoich. 27. Ony zginą, ale ty zostaniesz; a wszystko zwiotszeje jako odzienie, odmienisz je jako szatę i przemienią się. 28. Ale ty zawsze jednakim jesteś, a lata twoje końca nie mają. 29. Dzieci służebników twoich zostaną, a potomstwo ich będzie utwierdzone przed tobą.

Psalm 103.

1. Psalm Dawidów. Błogosław duszo moja Panu i wy wszystkie wnętrności moje świętemu imieniowi jego. 2. Błogosławże duszo moja Panu, a nie zapamiętawaj wszystkich dobrodziejstw jego. 3. Który odpuszcza wszystkie nieprawości twoje, a uzdrawia wszystkie choroby twoje. 4. Który wyjmuje z grobu żywot twój, a który cię koronuje litością i miłosierdziem. 5. Który obficie dawa do ust twych dobra, a odnawia młodość twoję jako orla. 6. Pan czyni sprawiedliwość i sąd wszystkim tym, którzy gwałt cierpią. 7. Oznajmił drogi swe Mojżeszowi, a sprawy swoje synom izraelskim. 8. Pan jest miłosierny i dobrotliwy, nie rychły ku gniewu i wielkiej laskawości. 9. Nie wadzi się na wieki, ani chowa gniewu wieczne. 10. Nie obchodzi się z nami według grzechów naszych, ani nam płacił według nieprawości naszych. 11. Jako

daleko jest niebo od ziemi, tak on utwierdził miłosierdzie swoje nad tymi, którzy się go boją. 12. Jako daleko jest wschód słońca od zachodu, tak daleko od nas oddalił przestępstwa nasze. 13. Jako ociec lituje synów swoich, tak też Pan ma litość nad tymi, co się go boją. 14. Abowiem on zna z czego nas stworzył, a pamięta i zechmy my są proch. 15. Czasy człowiecze są jako ziółko, a jako kwiat polny, który kwitnie. 16. Abowiem, gdy nań wiatr powienie, tedy go wnet nie masz, ani znać kędy było miejsce jego. 17. Ale miłosierdzie Pańskie od wieków aż na wieki nad tymi, którzy się go boją, a sprawiedliwość jego nad syny synów ich. 18. Nad tymi, którzy strzegą przynierza jego, a którzy sobie przypominają rozkazanie jego, czyniąc mu dosyć. 19. Pan postawił na niebie stolicę swoją, a królestwu jego są poddani wszyscy. 20. Dobrzeczcież Panu aniołowie jego zacni w mocy, którzy czynicie dosyć rozkazaniu jego, a jesteście posłuszni głosowi słów jego. 21. Błogosławcież Panu wszystkie zastępy jego, którzyście są sługami jego, a czynicie dosyć wolej jego. 22. Błogosławcie Panu wszystkie sprawy jego, na wszystkich miejscach panowania jego, a błogosław duszo moja Panu.

Psalm 104.

1. Duszo moja, błogosław Pana. O Panie, Boże mój, tociś ty jest barzo zacnym, a przyobleczoneś jest chwałą i ochędóstwem. 2. Któryś się okrył światłością jako szatą, a któryś rozpostarł niebo jako oponę. 3. Któryś gmachy swe pobudował między wodami; a uczyniłeś sobie wóz z chmur, przechadzając się na skrzydłach wiatru. 4. Który posyła posły swe wiatry, a ogień pałający sługi swoje. 5. Ugruntował ziemię na podstawkach swoich, aby się nie ruszała na wieki wieczne. 6. Okryłeś ją był przed tym przepaściami jako szatą, a wody stały nad górami. 7. Ale na twoje fukanie rozbiegły się, a na głos gromu twojego prędko się rozeszły. 8. Tedy się podniosły góry, a doliny się zniżyły na miejsce ono,

któreś im założył. 9. Zamierzyłeś im kres, którego nie przestąpią, ani się wrócą, aby miały okryć ziemię. 10. Który wypuszczasz źródła po dolinach, tak iż bieżą między górami. 11. Z których piją wszyscy zwierzęta polne, a z nich oslowie leśni uśmierzają pragnienie swoje. 12. Przy nich mieszkają ptaszkiowie powietrzni, podawając między gałązkami głos swój. 13. Który pokrapiasz góry z gmachów swoich, a z owocu spraw twoich obficie bywa napelniona ziemia. 14. Który dawasz rósć sianu dla bydła i ziola za pracą ludzką, abyś wywiódł chleb z ziemi. 15. I wina, aby rozweseliło serce człowiecze i oliwie, aby się lśniła jego twarz; a serce człowiecze, aby się podpierało chlebem. 16. Obczerstwiają się drzewa wysokie i cedry Libanu, których on nasadził. 17. Aby tam ptacy gniazda swe mieli, a bociani na jedlinach domy swe. 18. Góry wysokie dzikiem kozam, a chowanie w opokach królikom. 19. Sprawił miesiąc na czasy, a słońce wie zachód swój. 20. Przywodziś ciemność i stanie się noc, a w niej się przechadzają wszystkie zwierzęta leśne. 21. Lwiewa ryczą ku łupowi, szukając od Boga pokarmu swego. 22. Lecz skoro słońce wznidzie, wnet się zgromadzają, a leżą w jamach swoich. 23. Tedy człowiek wychodzi ku robocie swojej i ku sprawam swoim aż do wieczora. 24. O Panie, jakoż jest barzo wiele spraw twoich, któreś ty wszystkie mądrze sprawił, a napelniona jest ziemia opanowaniem twoim. 25. To morze wielkie i szerokie miejscy, kędy jest wielka liczba zwierząt pływających, zwierząt tak małych jako i wielkich. 26. Kędy przechadzają okręty i kędy jest lewiatan, któregoś ty stworzył, aby w nim igrał. 27. Wszystko to w tobie ufa, a ty im dawasz pokarm czasu swego. 28. Ty im dawasz, a ony zbierają; otwarzasz rękę twoją, a mają obfitość wszego dobra. 29. Lecz gdy oblicze twoje zakryjesz, wnet sobą trwożą; odejmujesz ducha ich, a wnet zginą i w proch się obracają. 30. A gdy zasię puścisz ducha twego, bywają stworzone i odnawiasz

obliczność ziemi. 31. Chwała Pańska będzie trwać na wieki, a Pan się rozweseli w sprawach swoich. 32. Który, gdy wejrzy na ziemię, tedy ona zadrży, a gdy dotknie gór, tedy się zakurzą. 33. Będę śpiewał Panu, pókim jedno żyw, a będę śpiewał Panu mojemu, póki mię stawa. 34. Będzie wdzięcznie przyjmował słowa moje, a ja się rozweseli w Panu. 35. Niechajżeć będą wytraceni grzesznicy z ziemi, a niechaj się dalej złościcy nie ostoją! O duszo moja, dobrorzecze Panu! Chwalcież Pana.

Psalm 105.

1. Wysławiajcie Pana wzywając imienia jego; oznajmicie między narody o sprawach jego. 2. Śpiewajcie mu pieśni, rozmawiajcie o wszystkich cudach jego. 3. Chlubcie się w świętym imieniu jego, a niech się rozraduje serce tych, co szukają Pana. 4. Szukajcież Pana i mocy jego, a zawsze szukajcie oblicza jego. 5. Przypominajcie sobie cuda jego, które czynił i straszne dziwy a sądy ust jego. 6. A zwłaszcza wy, potomstwo Abrahamowe, słudzy jego; a wy synowie Jakubowi, wybrani jego. 7. Gdyż-ci jest Pan, Bóg nasz, a są po wszystkiej ziemi sądy jego. 8. Bo on ma na wieki w pamięci przymierze swoje i słowo, które przyrzekł tysiącu narodom. 9. Które postanowił z Abrahamem i poprzysiął to Izaakowi. 10. I postanowił to z Jakubem umową, a Izraelowi za przymierze wieczne. 11. Mówiąc: Dam ziemię chanańską w dział wasz dziedziczny. 12. Gdy ich była barzo maluczka liczba, a barzo przez krótki czas w niej mieszkali jako goście. 13. I przechadzali się od narodu do narodu, a z królestwa do inego ludu. 14. I nie dopuszczał im krzywdy czynić żadnemu człowiekowi i owsem, dla nich karał króle. 15. Nie tykajcie się pomazańców moich, ani czyńcie nic złego prorokom moim. 16. I przepuścił głód na ziemię, a odjął wszystkę żywność. 17. Posłał przed nimi męża Józefa, który był zaprzedan za niewolnika. 18. Okowano nogi jego łańcuchami, a był ściśnion w żelaza. 19. Aż do

onego czasu, gdy się wypełniło słowo jego, a oczyścił go wyrok Pański. 20. Posłał król, a uczynił go wolnym, a ten, który panował nad narody kazał go rozwiązać. 21. Postanowił go panem w domu swoim, a podał mu w opanowanie wszystkiej majątności swoje. 22. Aby wedle zdania swego dawał książęta do więzienia; a starce jego, aby uczył mądrości. 23. Zaszedł tedy Izrael do Egiptu, a Jakub był gościem w ziemi Cham. 24. I rozmnożył lud swój barzo, a zmocnił je nad nieprzyjacioły ich. 25. Przetoż odmienił serce ich, iż mieli w nienawiści lud jego, a zmyślali zdrady przeciw służebnikom jego. 26. Tedy posłał Mojżesza, służebnika swego i Aarona, którego obrał. 27. Którzy przed nimi okazowali znaki z rozkazania jego i cuda w ziemi Cham. 28. Puścił ciemności i zaćmił je tak, iż nie mogli odeprzeć słowu jego. 29. Obrócił w krew wody ich, a pomorzył ryby ich. 30. Wypuściła z siebie ziemia ich żaby, aź były w pałacach królewskich. 31. Na jego rozkazanie przyszła wielkość much i wszy po wszystkich granicach ich. 32. Puścił na nie grad i ogień palający na ich ziemię. 33. I potłukł winnice i figi ich, a pokruszył drzewa po granicach ich. 34. Na jego rozkazanie przyszła szarańcza, a chrząszcze bez liczby. 35. I wyjadły wszystkie zioła w ziemi ich i spasyły wszystkie owoce w ich okolicy. 36. I pomordował wszystkie pierworodne w ziemi ich, a przedniejsze ze wszystkich mężczyzn ich. 37. I wywiódł je z obfitością srebra i złota, a nikt nie był mdłym między pokoleniem jego. 38. Radowała się ziemia egipska, gdy wychodzili z niej, abowiem był przyszedł na nie strach ich. 39. Rozpostarł nad nimi obłok miasto namiotu, a ogień ku oświecaniu nocy. 40. Na prośbę ich przywiódł mnóstwo przepiórek, a chlebem niebieskim nasycił je. 41. Otworzył opokę i wypłynęły wody, a szły po suchych miejscach jako rzeka. 42. Abowiem wspomniął na słowo święte swoje, które przyrzekł Abrahamowi, służebnikowi swemu. 43. I wywiódł lud swój z weselem, a z radosnym krzykiem wy-

brane swe. 44. I podał im ziemię narodów, a posiadli pracą ludzką. 45. Aby strzegli ustaw jego, a zachowali się wedle praw jego. Chwalcież Pana.

Psalm 106.

1. Chwalcie Pana. Wysławiajcie Pana, abowiem-ci jest dobry, a na wieki trwa miłosierdzie jego. 2. I któż się wypowie o mocnych sprawach Pańskich, a namówi się o wszytkiej chwale jego? 3. Błogosławieni, którzy strzegą sądu, a którzy się obchodzą sprawiedliwie na każdy czas. 4. Wspomniż Panie na mię w tej życzności jaką masz ku ludowi swemu, nawiedźże mię wybawieniem twoim. 5. Abych oglądał szczęście wybranych twoich, a rozweselił się w radości ludu twego i chlubił się dziedzictwem twojem. 6. Zgrzeszyliśmy z ojcy naszymi, złościwiechmy się a niepobożnie sprawowali. 7. Ojcowie naszy nie zrozumieli w Egipcie cudam twoim, ani rozpamiętywali wielkiego miłosierdzia twego, owszem tobie byli odpornemi na brzegu Morza Czerwonego. 8. A wszakoż je on wybawił dla imienia swego, aby im oznajmił moc swoje. 9. I sfukał Morze Czerwone, tak iż wyschnęło, a przeprowadził je przez przepaści, jako przez puszcza. 10. I wybawił je z rąk tych, którzy je mieli w nienawiści; a wykupił je z ręki nieprzyjacielskiej. 11. I okryła woda nieprzyjacioły ich, tak iż z nich i jeden nie został. 12. Tedy uwierzyli słowam jego, a śpiewali ku chwale jemu. 13. Ale oni prędko zapomnieli spraw jego, a nie czekali rady jego. 14. I zjęci są chciwością na puszczy; a kusili Boga na miejscu spustoszałem. 15. I dał im to, ocz prosili; a wszakoż dopuścił suchoty na nie. 16. I wzruszyli się zazdrością przeciw Mojżeszowi w obozie i przeciw Aaronowi, świętemu Pańskiemu. 17. Tedy się otworzyła ziemia i pożarła Datana i okryła zgromadzenie Abiromowo. 18. I zapalił się ogień w zgromadzeniu tych, a płomień popalił niepobożne. 19. Sprawili cielca w Horeb i kłaniali się bałwanowi litemu. 20. I odmienili

chwałę swą w podobieństwo wołu jedzącego trawę. 21. Zapomnieli Boga, wybawiciela swego, który czynił zacne rzeczy w Egipcie. 22. Rzeczy dziwne w ziemi Cham i straszliwe w Morzu Czerwonym. 23. I powiedział, że je chciał wytracić, by był Mojżesz, wybrany jego, nie stanął przed nim w onym rozerwaniu, aby był w czas nie odwrócił gniewu jego, aby ich nie wytracił. 24. Wzgardzili też i ziemię wdzięczną, a nie wierzyli słowu jego. 25. I szemrali w namiociech swoich, a nie byli posłuszni głosowi Pańskiemu. 26. I podniósł na nią rękę swą, chcąc je pomordować na puszczy. 27. K temu też chcąc pomordować potomstwo ich w narodziech, a rozproszyć je po ziemiach. 28. Przystali potem do Baalfegor i jedli ofiary umarłym sprawowane. 29. I wzruszyli ku gniewu Boga sprawami swemi, a rozszło się nad nimi karanie. 30. I zastawił się Finees, a pomścił się i zawściagnione jest karanie. 31. Tedy mu to poczytano ku sprawiedliwości na potomne i na wieczne czasy. 32. Wzruszyli go też ku gniewu u wód Meriba, tak iż się z Mojżeszem źle działo dla nich. 33. Abowiem wzruszyli ducha jego, iż też mówił niebacznie usta swemi. 34. Nad to nie wytracili narodów, o których im Pan powiedział. 35. Ale się mieszali z onymi narody i uczyli się spraw ich. 36. I służyli rzezanym bałwanom ich, które były upadkiem ich. 37. Abowiem ofiarowali syny i córki swoje diabelstwu. 38. I wylewali krew niewinną synów i córek swoich, które ofiarowali rytym bałwanom chananejskim, tak iż ziemia splugawiona jest krwią. 39. I oszpecili się w sprawach swoich, a cudzołożyli w uczynkoch swoich. 40. Rozgniewał się tedy Pan w pośpiechu nad lud swój, a obrzydził sobie dziedzictwo swoje. 41. I podał je w ręce poganom, a panowali nad nimi ci, którzy je mieli w nienawiści. 42. I uciskali je nieprzyjaciele ich, a poddani są pod moc ich. 43. Wybawił je wielokroć, a wszakoż oni wzruszali go ku gniewu radami swemi, a tak bywali uniżeni dla złości swoich.

44. A wszakoż on widział, gdy byli w ucisku i wysłuchiwał wołania ich. 45. I wspominał na przymierze, które miał z nimi, a rozlitował się ich według wielkich dobrotliwości swoich. 46. Wzruszył też przeciwko nim wszystkich litość, którzy je mieli w więzieniu u siebie. 47. Wybawże nas Panie, Boże nasz; a zgromadź nas z narodów, abych my chwalili święte imię twe, a chlubil się w chwale twej. 48. Błogosławiony jest Pan, Bóg izraelski, od wieków aż na wieki; niechajże rzecze wszytek lud Amen. Chwalcie Pana.

Psalm 107.

1. Wysławiajcie Pana, abowiem-ci jest dobry, a na wieki trwa miłosierdzie jego. 2. Niechajżeć powiedzą ci, co są odkupieni od Pana, a które wykupił z ręki okrutników. 3. I które zgromadził z rozlicznych ziem; od wschodu, od zachodu, od północy i od południa. 4. Gdy się tulali po puszczy i po pustyni bez drogi, a nie należeli miasta ku mieszkaniu. 5. Byli głodnymi i pragnącymi, tak iż w nich ustawała dusza ich. 6. I wołali do Pana z utrapienia swego, a ratował je w ucisku ich. 7. I prowadził je prostą drogą, iż przyszli do miasta, w którym mieszkali. 8. Niechajżeć wysławiają miłosierdzie Pańskie, a cuda jego przed syny ludzkimi. 9. Iż obficie nasycił duszę pragnącą, a duszę głodną napełnił wszem dobrem. 10. Tych co mieszkali w ciemnościach i w cieniu śmierci, a byli więźniami w niedostatku i w żelazie. 11. Abowiem byli odporni wyrokom Bożem, a radą Nawyższego gardzili. 12. I dlatego unizył w nędzy serce ich, tak iż upadli; a nie był ktoby ratował. 13. Na ten czas wołali ku Panu w utrapieniu swoim, a on je wybawił z ucisków ich. 14. Wywiódł je z ciemności i z cienia śmierci, a okowy ich połamał. 15. Niechajżeć wysławiają miłosierdzie Pańskie, a cuda jego przed syny ludzkimi. 16. Przeto, iż potarł brany miedziane, a zatwory żelazne połamał. 17. Szaleni dla częstego przestępstwa swego i dla złości swoich bywają

utrapieni. 18. Tak iż się dusza ich brzydzi każdym pokarmem, a przyszli aż do brzoźmi. 19. Tedy wołali do Pana w utrapieniu swoim, a wybawił je z ucisków ich. 20. Puścił słowo swe i uzdrowił je, a wyrwał je z dołu ich. 21. Niechajżeć wysławiają miłosierdzie Pańskie, a cuda jego przed syny ludzkimi. 22. Niechajżeć sprawują ofiary chwały, a niechaj opowiadają sprawę jego z weselem. 23. Ci, którzy chodzą w okręciach po morzu i handlują po wodach wielkich. 24. Oni widzą sprawy Pańskie, a dziwy jego w głębokości. 25. Na jego rozkazanie wzrusza się wiatr gwałtowny, a podnosi nawalności jego. 26. Podnoszą się aż ku niebu, a opadają aż w przepaści, tak iż w nich i dusze nie stawa w onym niebezpieczeństwie. 27. Chwieją się i zatacają jako pijani, tak iż im i rozumu nie zostawa. 28. Na ten czas wołają do Pana w utrapieniu swoim, a z ucisków ich wybawia je. 29. Zastanawia wicher cichuczko, a uśmierza ony nawalności. 30. Tedy radzi, gdy się uciszą, a iż je przeprowadzi do portu, do którego przydź chcieli. 31. Niechajżeć wysławiają miłosierdzie Pańskie, a cuda jego przed syny ludzkimi. 32. Niechajżeć go zanie wywyższą w zgromadzeniu ludu, a niechaj go chwala w społecznem ześciu starszych. 33. Czyni z rzek pustynie, a potoki wód obraca w suszę. 34. Ziemię rodzajną obraca w nieplodną dla złości tych, którzy w niej mieszkają. 35. A zasię pustynią obraca w jeziora, a ziemię spustoszałą w potoki. 36. I dawa tam miejsce głodnym, iż budują sobie miasto ku mieszkaniu. 37. I sieją tam pola, a sadzą winnice, czyniąc sobie z owoców pożytki. 38. I błogosławi im, a bardzo się rozmnażają i nie umniejsza bydła ich. 39. Ale potym umniejsza się ich i bywają poddani pod okrucieństwo, pod ucisk i utrapienie. 40. Dopuszcza wzgardę na książęta, a dopuszcza na nie, iż błądzą po puszczy kędy nie masz drogi. 41. A zasię podnosi ubogie z niedostatku, a rozmnaża je w wielki naród. 42. Co widząc sprawiedliwi weselą się,

a wszelka nieprawość musi usta zamknąć. 43. Ktokolwiek jest mądry, zrozumie temu, a przypatrować się będzie dobrotliwości Pańskim.

Psalm 108.

1. Pieśń psalmu Dawidowego. 2. O Boże, tociem gotów w sercu moim śpiewać i wysławiać cię, gdyżęś ty jest chwala moja. 3. Niechajżeć się ocuć skrzypice me i arfa moja, gdy się i ja ocuć na świtanu. 4. Wysławiać cię będę między narody, Panie, a będę śpiewał między rozlicznym ludem. 5. Abowiem zacne jest aż nad niebo miłosierdzie twoje, a aż nad niebiosa prawda twoja. 6. Okaże się mocno, o Boże, nad niebiosy, a chwala twa niechaj będzie nad wszystką ziemią. 7. Aby byli wybawieni miłośnicy twoi; wybawże mię prawicą twą a wysłuchaj mię. 8. Przynęcił Bóg przez świętobliwość swoje, z czego się ja radować będę, iż podzielię Sychem, a rozmierzę dolinę Sokot. 9. Mojeć będzie Galaad i mój będzie Manasse; Efraim mocą głowy mojej, a Juda ustawca praw moich. 10. Moab jest kotłem ku umywaniu memu, a na Edom porzucę obów moje i będę wykrzykał nad ziemią filistyńską. 11. Któż mię przeprowadzi do miasta obronnego? A kto mię przywiedzie aż do Edom? 12. Izali nie ty Boże, któryś był nas odrzucił? A nie chodziłeś, Boże, z wojski naszemi. 13. Dajże nam wspomóżenie w ucisku, abowiemci jest omyłne wybawienie ludzkie. 14. Za pomocą Bożą dokażemy męstwa, a on sam podepcze nieprzyjaciół nasze.

Psalm 109.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki. Psalm Dawidów. Boże mojej chwały, nie milczę tego. 2. Iżci oto zdradliwi a niepobożni otworzyli usta przeciwko mnie, a mówili ku mnie językiem kłamliwym. 3. Ogarnęli mię słowy przykłam, a walczyli przeciw mnie bez przyczyny. 4. Za miłość moję byli mi przeciwnymi, a jam się za nimi modlił. 5. Oddawali mi zlem za dobre, a nienawidzą za moję przyjaźń. 6. Postawże przeciw

niemu złośnika, a sprzeciwnik niech stoi po prawej ręce jego. 7. Gdy o nim sąd będzie zasadzon, niechajżeć wyjdzie przeciwko niemu skazanie, a jego prośba niechaj go winnym uczyni. 8. Niechaj się skróć dni jego, a przełożęństwo jego niechaj weźmie kto inny. 9. Synowie jego niechaj osierocieją, a żona jego niechaj będzie wdową. 10. Niechajżeć się ustawicznie tulają synowie ich, niechaj żebrzą, a niechaj nabywają żywność sobie wychodząc z pustek swoich. 11. Niechaj wszystka majątność jego zginie u lichwiarza, a pracą jego niechaj rozchwytają obcy. 12. Niechajżeć się nad nim nikt nie wzrusza miłosierdziem, a niechaj nie ma nikt litości nad sierotami jego. 13. Ostatki jego niechaj poginą, a w drugim narodzie niechaj będzie wygładzone imię jego. 14. Niechajżeć Pan przywiedzie sobie na pamięć złość ojców jego, a grzech matki jego niechaj zgładzon nie będzie. 15. Niechaj Pan ma na nie ustawiczną pieczę, a niechaj pamiętkę ich wytraci z ziemi. 16. Przeto, iż on też zapominał czynić miłosierdzia, a prześladował człowieka ubogiego i żebraka, a chciał zabić tego, który był serca zafrasowanego. 17. A iż się kochał w złośczeniństwie, przeto nań też przyszło, a gdyż nie chciał błogosławieństwa, oddaliło się od niego. 18. Oblókł się w przekłęstwo jako w szatę swoje, przeniknęło jako woda aż do wnętrzości jego, a jako oliwa aż w kości jego. 19. Niechajżeć w nim chodzi jako w szacie, a miasto pasa niechaj się im zawżdy opasuje. 20. Ta zapłata od Pana niechaj będzie sprzeciwnikom moim i tym, którzy wszystko zle mówią przeciw duszy mojej. 21. Ale ty, o Panie, Boże mój, uczyni tak ze mną dla imienia twego, a gdyż jest dobrotliwe miłosierdzie twoje, wyrwiesz ty mnie sam. 22. Abowiememci ja jest ubogi i niedostateczny, a serce moje zranione jest we mnie. 23. Przemijam prawie jako cień ginący pędkiem, a ginę jako szarańcza. 24. Zemdlone są od postu kolana moje, a ciało moje wychudło przez tłustości. 25. I zstałem się ja u nich po-

śmiewiskiem, a którzy mię widzieli, kiwali na mię głową. 26. Wspomóżże mię, o Panie, Boże mój, a wybaw mię według miłosierdzia twego. 27. Aby poznali, iż to jest moc twoja, a iż ty to czynisz Panie. 28. Niechajżeć mi oni złorzeczą, a ty błogosław; niechaj powstawają, aleć będą zawstydzeni, a rozweseli się służebnik twój. 29. Przeciwnicy moi niechaj będą wstydem obleczeni, a niechaj się okryją sromotą swą. 30. Będę zacie wysławiał Pana usty mojemu, a pośród wiela ludu chwalić go będę. 31. Iż on stanął po prawej stronie ubogiemu, aby go wybawił od tych, którzy chcieli potępić duszę jego.

Psalm 110.

1. Psalm Dawidów. Rzekł Pan Panu memu: Siądź na prawicy mojej, aż podam nieprzyjacioly twoje podnóżkiem nogom moim. 2. Sceptrum mocy twojej puści Pan z Syjonu, ku opanowaniu w pośróż nieprzyjaciół twoich. 3. Lud twój będzie tobie posłusznym na ten czas, gdy będziesz zbierał wojska twoje w świętej zacności, a rozrodzenie twoje będzie z żywota jako rosa na świtanu. 4. Przysiągł Pan, a nie będzie tego żałował, iżes ty jest kapłanem na wieki na podobieństwo Melchizedekowe. 5. Pan, który stoi po prawej twej stronie, potrze króie w dzień popędliwości swojej. 6. Będzie sądził narody i napełni wszystkie miejsca trupy, potłucze głowę, która jest nad wielką ziemią. 7. Napije się ze strumienia na drodze, a dlategoż wywyższy głowę.

Psalm 111.

1. Chwalcie Pana. Wysławiać będę Pana wszystkim sercem w zebraniu i w zgromadzeniu pobożnych. 2. Zacneć są sprawy Pańskie, a doświadczone u wszystkich, którzy się w nich kochają. 3. Sprawa jego jest chwalebna i poważna, a sprawiedliwość jego trwa na wieki. 4. Zostawił ku pamiętce cuda swoje, gdyż Pan jest łaskawy a miłosierny. 5. Dał pokarm bojącym się siebie, abowiem nie zapamiętywa na

wieki przymierza swego. 6. Moc spraw swoich oznajmił ludowi swojemu, dawszy im dziedzicznie narody. 7. Prawda a sąd są sprawą rąk jego, a wierne są wszystkie przykazania jego. 8. Utwierdzone są na wieki wieczne, a uczynione w prawdzie i w szczyrości. 9. Staraj się o wykupienie ludowi swemu, a postanowił na wieki przymierze swoje. A jest święte i straszliwe imię jego. 10. Początek mądrości jest bojaźń Pańska, a którzy się sprawują według niej są rozumnymi, których chwala trwa aż na wieki.

Psalm 112.

1. Chwalcie Pana. Błogosławiony człowiek, który się boi Pana, a uprzejmie się kocha w rozkazaniu jego. 2. Możliwe będzie na ziemi potomstwo jego, a naród sprawiedliwych błogosławiony. 3. Obfitości i bogactwa w domu jego, a sprawiedliwość jego trwa na wieki. 4. Wschodzi światłość w ciemnościach sprawiedliwym, którzy są miłosierni, pobożni i sprawiedliwi. 5. Dobry człowiek będąc litościw pożyczca, a skromnie rzeczy swe z rozsądkiem sprawuje. 6. Abowiem na wieki wzruszon nie będzie, a w wiecznej pamiętce będzie sprawiedliwy. 7. Nie będzie się bał złych posuchów, abowiem stateczne serce jego ufa w Panu. 8. Mocne serce nie ulęknie się, aż ogląda pomstę nad nieprzyjacioly swemi. 9. Hojnie rozdawa ubogim, a sprawiedliwość jego trwa na wieki i wywyższy się sława jego w chwale. 10. Co widząc złośnik będzie się gniewał zgrzytając zębami swemi, a będzie sechł, a chciwość niepobożnych zginie.

Psalm 113.

1. Chwalcie Pana. O wy Pańscy słudzy, chwalcie imię Pańskie. 2. Niechaj będzie imię Pańskie błogosławione od tego czasu aż na wieki. 3. Od wschodu słońca aż do zachodu jego, chwalebne jest imię Pańskie. 4. Wywyższon jest Pan nad wszystkimi narody, a chwala jego nad niebiosami. 5. I któż jest takim jako Pan, Bóg nasz?

Który mieszka na wysokości? 6. Który się zniża, aby widział to, co jest na niebie i na ziemi. 7. Który podnosi z prochu niedostatecznego, a z gnoju dźwiga ubogiego. 8. I dawa mu siedzieć z księżęty ludu swojego. 9. Który matce nieplodnej dawa z weselem potomstwo. Chwalcie Pana.

Psalm 114.

1. Gdy wychodził lud izraelski z Egiptu, a dom Jakubów od ludu postronnego. 2. Był Juda poświęceniem jego, a Izrael opanowaniem jego. 3. Morze widząc to, uciekło, a Jordan wrócił się na zad. 4. Góry wyskakowały jako skopowie, a pagórki jako jagniątka. 5. I cóż ci morze, że uciekasz? I tobie Jordanie, że się wracasz na zad? 6. Także i wam góry, iż skaczeć jako skopowie? I wam pagórki, iż skaczeć jako jagniątka? 7. Przed oblicznością Pańską drży ziemia, a przed oblicznością Boga Jakubowego. 8. Który odmienia opoki w jeziora, a krzemień w źródła wody.

Psalm 115.

1. Nie nam Panie, nie nam, ale imieniowi twemu daj chwałę, dla miłosierdzia twego i dla prawdy twojej. 2. I także pogani mówić będą: Gdzież wždy teraz jest Bóg ich? 3. Aleć zaprawdę Bóg nasz jest na niebie, a wszystko co chce czyni. 4. Bałwani ich są srebro i złoto i robota rąk ludzkich. 5. Usta mają, a nie mówią; oczy mają, a nie widzą. 6. Mają uszy, a nie słyszą; nozdrze mają, a nie czują wonności. 7. Mając ręce niczego się nie tkną, a mając nogi nie chodzą ani wołają gardłem swym. 8. Niechajże będą takowymi jako i oni, którzy je czynią i każdy, który im ufa. 9. Ale Izrael niechaj ufa Panu, abowiem on jest ratunkiem i tarczą ich. 10. Dom Aaronów niechać ufa Panu, abowiem on jest ratunkiem i tarczą ich. 11. Ci, którzy się Pana boją, niechajżeć ufają Panu, gdyż on jest obroną i tarczą ich. 12. Pan-ci nas nie zapomni i będzie nam błogosławił; będzie szczęścił dom Izraelski i błogosławił dom Aaronów. 13. Będzie błogosławił ty, którzy

się go boją, tak małe, jako i wielkie. 14. Przyda też wam Pan tym więcej, wam i synom waszym. 15. Szczęśliwiżecie wy są od Pana, który sprawił niebo i ziemię. 16. Niebo, niebo Pańskie jest, ale ziemię oddał synom ludzkim. 17. Nie umarli chwalić cię będą, Panie, ani ci wszyscy, którzy zostawją w milczeniu. 18. Ale my będziemy błogosławić Pana, od tego czasu aż i na wieki. Chwalcież Pana.

Psalm 116.

1. Miłuję Pana, iż wysłuchał głosu próśb moich. 2. Abowiem naklonił ucho swoje ku mnie, a przetoż będę go wzywał póki będę żyw. 3. Ogarnęły mię były boleści śmierci i zjęły mię utrapienia grobu i potkał mię ucisk i boleść. 4. Będę wzywał imienia Pańskiego, proszę, Panie, wybaw że duszę moję. 5. Pan jest dobrotliwy i sprawiedliwy, a Bóg nasz jest miłosierny. 6. Pan jest stróżem szczyrych, a gdym był uciśniony, zachował mię. 7. Wróć się duszo moja do odpoczywania twego, abowiem Pan okazał dobrodziejstwo przeciwko tobie. 8. Abowiem się wybawił duszę moję od śmierci i oczy moje od płaczu i nogi moje od upadku. 9. Będę chodził przed oblicznością Pańską w ziemiach żyjących. 10. Uwierzyłem, a dlategoż będę mówił, będąc barzo utrapiony. 11. Rzekłem w zatrwożeniu moim: Każdy człowiek jest kłamcą. 12. A cóż wždy mam oddać Panu za wszystkie dobrodziejstwa jego przeciwko mnie? 13. Wezmę kubek zbawienia i będę wzywał imienia Pańskiego. 14. Oddam teraz śluby moje Panu przed wszystkim ludem jego. 15. Śmierć miłosiernych jego jest drogą przed oczyma Pańskimi. 16. Zaiste, Panie, iżem jest sługą twoim i służebnikiem twym i synem służebnice twojej, potargaleś moje związki. 17. Będę tobie ofiarował ofiarę chwały i będę wzywał imienia Pańskiego. 18. Oddam teraz śluby moje Panu przed wszystkim ludem jego. 19. W przysionkach kościoła Pańskiego i w pośrodku ciebie o Jeruzalem. Chwalcie Pana.

Psalm 117.

1. Wszyscy narodowie chwalcie Pana, a wy wszyscy ludzie jemu cześć dawajcie. 2. Abowiem dobroć jego wielka jest nad nami, a prawda Pańska trwa na wieki. Chwalcie Pana.

Psalm 118.

1. Chwalcie Pana, abowiem-ci jest dobry, a miłosierdzie jego trwa na wieki. 2. Niechaj teraz Izrael wyznawa, iż miłosierdzie jego trwa na wieki. 3. Dom Aaronów niechaj teraz wyznawa, iż miłosierdzie jego trwa na wieki. 4. Ci, którzy się Pana boją, niechaj teraz wyznawają, iż miłosierdzie jego trwa na wieki. 5. Będąc w ucisku zwywałem Pana, a Pan wysłuchał mię i postawił na przestrzeni. 6. Pan jest ze mną, przetoż nie będę się bał, aby mi człowiek miał co uczynić. 7. Pan jest ze mną między tymi, którzy mię ratują, przetoż oglądam pomstę nad nieprzyjacioły memi. 8. Lepiej jest mieć nadzieję w Panu, a niż dufać ludziom. 9. Lepiej jest pokładać nadzieję swoją w Panu, a niżeli mieć ufanie w książętach. 10. Wszyscy narodowie mię ogarnęli, a ja wszyscy porażę w imię Pańskie. 11. Ogarnęli mię i obtoczyli, a porażę je w imię Pańskie. 12. Ogarnęli mię jako pszczoły i zatłumieni są jako ogień z ciernia, a starłem je w imię Pańskie. 13. Potrąciłeś mię, abyś mię powalił, ale mi Pan przybył na ratunek. 14. Pan jest mocą i pieśnią moją i sprawił mi zbawienie. 15. Głos wesela i zbawienia jest w przybytkach sprawiedliwych, iż prawica Pańska sprawiła wielkie rzeczy. 16. Prawica Pańska jest wielmożna, prawica Pańska sprawiła wielkie rzeczy. 17. Nie umrę, ale stanę żyw i opowiem sprawy Pańskie. 18. Srodze mię Pan pokarał, ale mię nie zdał na śmierć. 19. Otwórzcie mi brany sprawiedliwości, przez które wnidę i chwalić będę Pana. 20. Tać jest brana Pańska, a przez nią sprawiedliwi wnidą. 21. Ciebie chwalić będę, iżeś mię wysłuchał i wybawił. 22. Kamień, który odrzucili budujący, postawion jest na wierzchu węglowem.

23. To się stało od Pana, a jest to w podziw oczom naszym. 24. Ten-ci jest dzień, który Pan sprawił, rozweselmy się a rozradujmy wern. 25. Panie, proszę, wybaw teraz! Panie, proszę, daj teraz szczęście! 26. Niechaj będzie błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie. Dobrorzeczemy wam, którzy jesteście z domu Pańskiego. 27. Pan jest mocny i oświecił nas, przeto zwiążcie powrozami bydło ku ofierze u rogów ołtarza. 28. Tyś jest Bóg mój, a ja ciebie chwalić będę. Jesteś Bóg mój, a wywyższaj cię będę. 29. Dajcie chwałę Panu, abowiem-ci jest dobry i miłosierdzie jego trwa na wieki.

Psalm 119.*Alef.*

1. Błogosławieni są doskonali w drodze, którzy chodzą w zakonie Pańskim. 2. Błogosławieni, którzy strzegą świadectw jego, a szukają go ze wszytkiego serca. 3. Ci też, którzy się nie sprawują złościwie, ale chodzą drogami jego. 4. Tyś przykazał rozkazania twoje, aby ich pilnie strzeżono. 5. Oby tak były utwierdzone drogi moje, ku strzeżeniu praw twoich. 6. Tedy zawstydzon nie będę, gdy wezrzą na wszytki rozkazania twe. 7. Będę cię wysławiał w szczyrości serca, gdy się nauczę sądów twoich sprawiedliwych. 8. Będę strzegł ustaw twych, jużżę mię dalej nie opuszczaj.

Bet.

9. W czymże młodzieniec będzie poprawował obyczajów swoich? Jedno gdy się będzie zachował wedle słowa twego. 10. Ze wszytkiego serca mego szukałem ciebie, nie dopuszczajże mi błądzić od rozkazania twego. 11. Skryłem w sercu moim wyrok twój, abych nie zgrzeszył przeciw tobie. 12. Błogosławionyżeś ty jest Panie, nauczeżę mię ustaw twoich. 13. Wargami moimi opowiedałem wszytki sądy ust twoich. 14. Kochałem się w drodze twoich świadectw, jako we wszytkich bogactwach. 15. W rozkazaniu twoim rozmyślać będę i obaczę ścieżki twoje.

16. Rozkosz moja będzie w ustawach twoich, a nie zapomnię słów twoich.

Gimel.

17. Daruj tym słuzebnika twego, abych żył, a iżbych strzegł słowa twego. 18. Odsłoni oczy moje, abych ujrzal cuda zakonu twego. 19. Jestem-ci gościem na ziemi, nie zakrywajże ode mnie rozkazania twego. 20. Ufrasowała się dusza ma, pragnąc sądów twoich na każdy czas. 21. Wytraciłeś pyszne, a przekłęci są ci, co się obłądzili od rozkazania twego. 22. Oddal ode mnie pohanbienie i wzgardę, gdyżem strzegł twoich świadectw. 23. Zasedlić też i ksiązeta, a mówili przeciw mnie, wszakoż sluga twój rozmyślał prawa twoje. 24. Kochaniem mojem były też świadectwa twoje i rajcami memi.

Dalet.

25. Przylnęła do prochu dusza moja, ożywżę mię według obietnice twojej. 26. Drogi me oznajmiłem tobie i wysłuchałeś mię, a przetoż mię naucz ustaw twoich. 27. Daj mi zrozumieć drogi rozkazania twego, a będę rozmyślał cuda twoje. 28. Rozplywa się dusza moja od smętku, utwirdźże mię według słowa twego. 29. Droge kłamstwa oddal ode mnie, a obdarz mię zakonem twoim. 30. Obralem sobie droge prawdy, a sądy twe pokladałem przed sobą. 31. Stałem mocnie przy świadectwach twych Panie, nie zawstydzajże mię. 32. Droga rozkazania twego pobieże, gdy rozprzestrzenisz serce moje.

He.

33. Naucz mię Panie drogi ustaw twych, a będę jej strzegł aż do końca. 34. Daj mi zrozumienie, abych strzegł zakonu twego, a będę go strzegł ze wszytkiego serca. 35. Przeprowadź mię ścieżką przykazania twego, gdyż w nim jest upodobanie moje. 36. Nakłoń serce me ku świadectwam twoim, a nie ku łakomstwu. 37. Odwróć oczy moje, aby nie patrzyły na próżność, a w drodze twojej obżyw mię. 38. Utwirdź

wyrok twój sluzebnikowi twemu, który się boi ciebie. 39. Oddal ode mnie pohanbienie, któregom się obawał, abowiem sądy twe są dobre. 40. Otom pragnął rozkazania twego, obżywżę mię w sprawiedliwości twojej.

Waw.

41. Niechajżeć mi przyjdą dobrodziejstwa twe, Panie, a wybawienie twe według wyroku twego. 42. I dam odpowiedź temu, który mię hañbi, gdyżem ufam w słowie twoim. 43. Nie wyrzywajże żadną miarą z ust moich słowa prawdziwego, abowiem oczekawam sądów twoich. 44. I będę strzegł ustawicznie zakonu twego, aż na wieki wieczne. 45. Będę chodzil na przestrzeństwie, gdyżem strzegł rozkazania twego. 46. O świadectwach twych będę rozmawiał przed królmi, a nie będę zawstydzon. 47. Rozkocham się w przykazaniu twoim, którem umiłowal. 48. I podniosę serce moje ku rozkazaniu twemu, które miłuje, a będę rozmyślał w ustawach twoich.

Zain.

49. Wspomni na obietnicę, którąś uczynił sluzebnikowi twemu, a w której mi ufanie czynisz. 50. Tać jest pociecha w utrapieniu moim, gdyż wyrok twój ożywił mię. 51. Barzo się ze mnie naśmiewali hardzi, leczem się ja nie odchylił od zakonu twego. 52. Przypomniałem sobie Panie wieczne sądy twoje, a samem się w nich cieszył. 53. Ogarnął mię strach dla niepobożnych, którzy zakon twój opuszczali. 54. Spiewałem sobie o ustawach twoich w domu kędy jestem gościem. 55. Przypomniałem sobie w nocy imię twoje Panie i strzegłem zakonu twego. 56. A toć mi przypadalo, iżem strzegł rozkazania twego.

Het.

57. Panie, tyś jest dział mój, a jam umyślił strzec rozkazania twego. 58. Modłę się przed tobą ze wszytkiego serca, zmiłujże się nade mną według przyrzeczenia twe-

go. 59. Przypatrowałem się drogą moim, a udałem nogi moje ku świadectwom twoim. 60. Pośpieszyłem się, a nie omieszkalem strzec rozkazania twego. 61. Hufy niepobożnych złupily mię, alem ja nie zapomniał zakonu twego. 62. Wstawam o północy ku chwale twojej, dla sądów twych sprawiedliwych. 63. Stowarzyszyłem się ze wszystkimi, którzy się boją ciebie, a strzegą rozkazania twego. 64. Dobrotliwości twej, Panie, pełna jest ziemia, nauczże mię ustaw twoich.

Tet.

65. Łaskawieś się obchodził z sługą twym, Panie, według słowa twego. 66. Nauczże mię słusznego rozsądku i umiejętności, abowiemem uwierzył rozkazaniu twemu. 67. Przed tym niżlim ja był unizon, błędziłem, ale teraz strzegę wyroku twego. 68. Dobryżeś ty i miłosierny, nauczże mię ustaw twoich. 69. Zmyślali hardzi kłamstwo przeciwko mnie, ale ja Panie ze wszystkiego serca strzegłem rozkazania twego. 70. Zatyło serce ich, jako sadło; a jam się kochał w zakonie twoim. 71. Jest mi to ku dobremu, iżem był utrapion, abych się uczył ustaw twoich. 72. Nauka ust twoich lepsza jest niżli tysiące złota i srebra.

Jod.

73. Ręce twoje sprawiły mię i wykształtowały mię, dajże mi zrozumieć i nauczać się rozkazania twego. 74. Tedy ci, którzy się boją ciebie, gdy mię ujrzą, rozweselą się, abowiemem oczekiwał słowa twego. 75. Znam Panie, iż są sprawiedliwe sądy twoje, a iżeś mię słusnie pokarał. 76. Niechajżeć proszę dobrotliwość twoją pociesz mię według wyroku twego, któryś uczynił słudze twemu. 77. Niechac na mię przyjdzie miłosierdzie twoje i będę żył, abowiem zakon twój jest kochanie moje. 78. Niechajżeć hardzi będą zawstyżeni, którzy mię niewinnie podwrócić chcieli, ale ja w rozkazaniu twoim rozmyślać będę. 79. Niechajże się ku mnie obróca wszyscy, którzy się boją ciebie,

a którzy znają świadectwa twoje. 80. Serce moje niechaj będzie doskonale w ustawach twoich, abych zawstyżon nie był.

Kap.

81. Dusza moja prawie ustała pragnąc zbawienia twego, a oczekiwałem słowa twego. 82. Czy moje ustały czekając wyroku twego, a mówiłem: Kiedyż mię wždy pocieszysz? 83. Abowiemem był jako naczynie skórzane w dymie, a wszakożem ustaw twych nie zapomniał. 84. Ażaz wiele dni służebnika twego? Gdy uczynisz sąd przeciwko tym, którzy mię przesładują. 85. Pokopali mi ludzie pyszni doły, co iście nie jest wedle zakonu twego. 86. Wszystkie twe rozkazania są prawdziwe; przesładują mię niewinnie; ratujże mię. 87. Prawieć mię już wytrawili na ziemi, a wszakożem ja nie opuszczał rozkazania twego. 88. Według dobrotliwości twojej obżyw mię, a będę strzegł świadectwa ust twoich.

Lamed.

89. Słowo twoje na wieki, Panie, na niebie trwać będzie. 90. Po wszystkie czasy prawda twoja, a jakżeś ty ugruntował ziemię także stoi. 91. Według twych dekrétów wszystko trwa aż i do tego czasu, abowiem tobie wszystko służy. 92. By był zakon twój nie był kochaniem mojem, tedybych był zginał w utrapieniu swem. 93. Nie zapomnie na wieki rozkazania twego, gdyżes mię nim obżywił. 94. Twójciem ja jest, zachowajże mię; abowiemciem pilen rozkazania twego. 95. Na mię czyhają złościcy, jakoby mię zatracili, alem ja sobie uważał świadectwa twoje. 96. Widziałem koniec każdej rzeczy schodzącej, ale nieskończone jest rozkazanie twoje.

Mem.

97. O jako miłuję zakon twój, a on jest na każdy czas rozmyślaniem moim. 98. Uczyniłeś mię mędrszym rozkazaniem twoim nad nieprzyjacioły memi, abowiem ja trzymam się go na wieki. 99. Zstałem się

rozumniejszy nad wszystkie, którzy mnie uczyli, bo świadectwa twoje moim są rozmyślanim. 100. Byłem rozumniejszym nad starce, gdyż strzegę rozkazań twych. 101. Od każdej złej ścieżki zawściągałem nogi moje, abych strzegł słowa twego. 102. Nie odstępowałem od sądów twoich, abowiemś ty ich mnie nauczył. 103. O jakóż są wdzięczne podniebieniu mojemu słowa twoje, a słodsze niżli miód w uszczę moich. 104. Dostałem sobie zrozumienia z rozkazań twych, a przetożem miał w nienawiści wszystkie ścieżki kłamliwe.

Nun.

105. Słowo twoje jest pochodnią nogom moim, a światłością ścieżce mojej. 106. Przyśiągłem i uczynię temu dosyć, strzegąc sprawiedliwych sądów twoich. 107. Sfrasowaniem jest barzo, Panie, obżywe mnie według słowa twego. 108. Dobrowolne śluby ust moich przyjmij proszę za wdzięczne, Panie, a sądów twoich naucz mnie. 109. Dusza moja jest zawsze w niebezpieczeństwie, a wszakoż nie zapomnię zakonu twego. 110. Założyli złościcy sidło na mnie, lecz ja nie obłądę się od rozkazań twych. 111. Wziąłem za wieczne dziedzictwo świadectwa twoje, abowiem są radości serca mego. 112. Przykłonilem serce me ku dosyćczynieniu ustaw twoim zawsze i aż na wieki.

Samech.

113. Miałem w nienawiści myśli zdradliwe, a rozmiłowałem się zakonu twego. 114. Tyś jest pochronką moją i tarczą moją, a przetoż oczekavam na twoje słowo. 115. Odstępież ode mnie wszyscy złościcy, a będę strzegł rozkazań Boga mego. 116. Utwierdźże mnie według słowa twego i będę żył, a niechać nie będę zawstydzon w oczekawaniu moim. 117. Podpieraj mnie, a zachowan będę i zawsze się kochać będę w ustawach twoich. 118. Podeptałeś wszystkie, którzy się obłądzili od ustaw twoich, abowiem-ci jest kłamliwa zdrada ich. 119. Obróciłeś w niwecz wszyst-

ki złościcy ziemię jako żużelicy i dlategożem umiłował świadectwa twoje. 120. Zdrygało się ciało moje dla strachu twego, a lękałem się przed wyroki twemi.

Ain.

121. Czynilem sąd i sprawiedliwość; nie opuszczajże mnie między tymi, którzy mię uciskają. 122. Niechaj się sługa twój rozkocha w dobrym, a pyszni niechaj mię gwałtem nie uciążają. 123. Oczy moje ustały pragnąc zbawienia twego i ku wyrokom sprawiedliwości twojej. 124. Obchodźże się z służebnikiem twym według miłosierdzia twego, a naucz mnie ustaw twoich. 125. Jestem-ci sługa twój, dajże mi zrozumienie, abych wiedział świadectwa twoje. 126. Czas-ci już czynić, o Panie, abowiem rozproszono zakon twój. 127. A dlategożem więcej umiłował rozkazań twoje, niżli złota i klenoty. 128. A przetoż wszystkie rozkazań o wszech rzeczach opowiedałem być prawdziwe, alem miał w nienawiści wszystkie ścieżki kłamstwa.

Pe.

129. Dziwne są wszystkie świadectwa twoje, a przetoż ich strzeże dusza moja. 130. Początek słów twoich oświeca i dawa rozumienie prostakom. 131. Otworzyłem usta moje i wdychałem, abowiemem pragnął przykazania twego. 132. Wejrzyj na mnie, a zmiłuj się nade mną według zwyczaju twego przeciw tym, którzy miłują imię twe. 133. Chód mój wyprostuj w słowie twoim, a niechaj nade mną żadna złość nie panuje. 134. Wykup mnie od uciśnienia ludzkiego, a będę strzegł rozkazań twego. 135. Oświeć oblicze twoje nad służebnikiem twoim, a ustaw twoich naucz mnie. 136. Wyplęły źródła wód z oczu moich dlatego, iż nie strzeżono zakonu twego.

Zade.

137. Sprawiedliwyś ty jest, Panie i prawdziwy w sądziech twoich. 138. Rozkazałeś chować sprawiedliwe świadectwa twe,

a nawięcej prawdę. 139. Popędliwość moja strapiła mię, iż nieprzyjaciele moi zapamiętali słów twoich. 140. Słowo twoje wyczyścione jest dostatecznie, a rozmiłował się go sługa twój. 141. Maluczkiem jest i wzgardzony, wszakoż nie zapomniłem rozkazania twego. 142. Sprawiedliwość twoja, sprawiedliwość jest wieczna, a zakon twój jest prawda. 143. Trapienie i ucisk ogarnęły mię, lecz Kochaniem moim były rozkazania twoje. 144. Świadcstwa twoje sprawiedliwe na wieki, dajże mi zrozumienie i będę żył.

Kuf.

145. Wołałem ze wszystkiego serca mego, wysłuchajże mię, o Panie, a będę strzegł ustaw twych. 146. Wołałem k tobie; zachowajże mię, a będę pilen świadectw twoich. 147. Uprzedzam inie na świtanie i wołam oczekawając na słowo twe. 148. Oczy moje nie dosypiają w nocy, ku rozmyślanie wyroków twoich. 149. Słuchajże, Panie, głosu mego według miłosierdzia twego, a obzywajże mię wedle sądu twego. 150. Przystąpili się ku mnie ci, którzy naśladują złości, a oddalili się od zakonu twego. 151. Panie, tyś jest blisko, a wszystkie rozkazania twe są sprawiedliwe. 152. Zdawnam zrozumiał o świadectwach twoich, iż eś je utwierdził na wieki.

Resh.

153. Obacz utrapienie moje, a wyrwi mię, bociem nie przepomniał zakonu twego. 154. Broń prawa mego i zastępię mię, a dla słowa twego obzywaj mię. 155. Dalekiec jest od złoślików zbawienie, gdyż nie są pilni ustaw twoich. 156. Wielkiec są dobrotności twe, Panie, obzywajże mię wedle sądów twoich. 157. Wielec jest tych, którzy mię przesładują i nieprzyjaciół moich, a jam się nie odchyłał od świadectw twoich. 158. Widziałem przestępcę i byłem zjęt tęsknością przeto, iż nie strzegłem wyroku twego. 159. Obaczże, iż rozkazania twoje miłuję, Panie, a według miłosierdzia twego obzywaj mię. 160. Po-

czątek słowa twego jest prawdą, a wszystkie twe sądy sprawiedliwe są na wieki.

Szin.

161. Księżęta przesładowały mię niewinnie, ale słów twoich bało się serce moje. 162. Weselę się w wyroku twoim, jako ten, który najduje korzyści wielkie. 163. Nienawidziałem kłamstwa i brzydziłem się im, a umiłowalem zakon twój. 164. Siedm kroć przez dzień chwaleć cię z sprawiedliwych sądów twoich. 165. Pokój jest wielki tym, którzy miłują zakon twój, a nie obawają się żadnego niebezpieczeństwa. 166. Oczekawałem wybawienia twego, Panie, a pełniłem rozkazania twoje. 167. Strzegła dusza moja świadectw twoich, a rozmiłowałem się ich uprzejmie. 168. Byłem pilen rozkazania twego i świadectw twoich, abowiem wszystkie drogi moje są przed tobą.

Tau.

169. Niechżeć, Panie, przed cię przyjdzie wołanie moje, a według słowa twego daj mi zrozumienie. 170. Niechajże prośba moja przyjdzie przed cię, a według obietnice twojej wyrwi mię. 171. Usta moje wysławiać będą twą chwałę, gdy mię nauczysz praw twoich. 172. Język mój opowiadać będzie wyroki twoje, abowiem wszystkie twe mandaty są sprawiedliwe. 173. Ściągnij rękę twą ku ratunkowi memu, abowiem mem sobie obrał rozkazanie twoje. 174. Pragnąłem, o Panie, zbawienia twego, a zakon twój jest Kochaniem moim. 175. Będzie żyć dusza moja i będzie cię chwalić, a sądy twoje podpomoga mię. 176. Błądziłem jako owieczka stracona, szukajże mię, służebnika twego, abowiem nie zapomniałem rozkazania twego.

Psalm 120.

1. Pieśń mahalot. Wołałem do Pana w utrapieniu moim, a on mię wysłuchał. 2. Panie wyrwiż duszę moją od ust kłamliwych i od języka zdradliwego. 3. Cóż masz za pożytek, a coć przybędzie z tego języka zdradliwego? 4. Który jest jako strzały

ostre moczarsowe i jako węgle jałowcowe. 5. Ach niestetyż mnie, iż tak długo jestem gościem w Mesech, a mieszkam w namiectach Kedar. 6. Iż też tak długo mieszka dusza moja z tymi, który pokój w nienawiści mają. 7. Ale ja jestem spokojnym i gdy o tym mówię, wnet się oni wzruszają ku walce.

Psalm 121.

1. Pieśń mahalot. Oczy moje podnoszę na góry, skądby mi miało przydzć podpożnienie. 2. Aleć mój ratunek od Pana, który stworzył niebo i ziemię. 3. Nie da się zachwiać nogam twoim, ani zaśnie ten, który strzeże ciebie. 4. Oto nie zaśnie, a iście nie zaśnie ten, który strzeże Izraela. 5. Pan-ci strzeże ciebie, a Pan jest zasłoną twoją, stojąc po prawej twej ręce. 6. Nie uderzy na cię słońce przez dzień, ani miesiąc w nocy. 7. Pan strzeże ciebie od wszęgo złego i strzeże dusze twojej. 8. Pan jest strażem wyjścia i wejścia twego, od tego czasu aż i na wieki.

Psalm 122.

1. Pieśń mahalot Dawidowa. Weseliłem się z tymi, którzy mi mówili: Pójdziemy do domu Pańskiego. 2. Stały nogi nasze w branach twoich, o Jeruzalem! 3. Ty Jeruzalem, któreś jest pobudowane jako miasto, a któreś jest z sobą społecznie złączone. 4. Kędy się oto schodzą pokolenia, a pokolenia Pańskie na świadectwo Izraelczykom, ku wysławianiu imienia Pańskiego. 5. Abowiem tam postawione są stolice ku sądom i stolica domu Dawidowego. 6. Módlcie się za pokój Jerozolimski, a niechaj się wszystko szczęści tym, którzy miłują ciebie. 7. Niechaj będzie pokój w basztach twoich, a szczęście w pałacach twoich. 8. Dla braciej mojej i dla bliźnich moich będę się teraz modlił o pokój twój. 9. Dla domu Pana, Boga naszego, będę szukał szczęścia twojego.

Psalm 123.

1. Pieśń mahalot. Podnoszę ku tobie oczy moje, który mieszkasz w niebie. 2. Oto jako

oczy służebników pilnują ręki panów swoich, jako też oczy służebnice pilnują ręki paniej swojej, takżeć też i oczy nasze poglądują ku Panu naszemu, aż się zmiłuje nad nami. 3. Zmiłuj się nad nami Panie, zmiłuj się nad nami; abowiemciechmy są barzo napelnieni wzgardzeniem. 4. Nasycona jest dusza nasza barzo pośmiewiskiem bogaców, a wzgardą pysnych.

Psalm 124.

1. Pieśń mahalot Dawidowa. Gdyby był Pan nie stał przy nas, powiedz teraz Izraelu. 2. Gdyby z nami nie był, gdy się na nas ludzie oborzyli. 3. Tedyćby nas byli żywo pożarli, rozgniewawszy się na nas w popędliwości swojej. 4. Tedyćby nas zabrały wody, a potoki zatopiłyby dusze nasze. 5. Tedyćby przypadły na nas ony gwałtowne wody. 6. Niechajżeć Pan będzie błogosławiony, który nas nie podał na łup w zęby ich. 7. Dusza nasza jako ptaszek uszła z sidła ptasznikom, potargało się sidło, a mychmy go uszli. 8. Ratunek nasz w imieniu Pańskim, który stworzył niebo i ziemię.

Psalm 125.

1. Pieśń mahalot. Ci, którzy ufają w Panu, są jako góra Syjon, która się nie wzruszy, trwając aż na wieki. 2. O Jeruzalem, jakież są góry około niego, a Pan jest około ludu swojego, od tego czasu aż i na wieki. 3. Abowiem sceptrum złościwych nie będzie długo trwać nad dziełem sprawiedliwych, aby snadź sprawiedliwi nie ściągnęli ręki swej ku złości. 4. O Panie, czyniże dobrze dobrym i tym, którzy są serca prawego. 5. Ale ty, którzy się udawają za przewrotnościami swojemi, puści Pan za tymi, którzy nieprawości broją i będzie pokój nad Izraelem.

Psalm 126.

1. Pieśń mahalot. Gdy Pan przywrócił syjońskie więzienie, tedychmy byli jako ci, którym się śni. 2. Tedy usta nasze napelnione są śmiechu, a język nasz wesela;

a na ten czas mówiono tak między narody: Pan barzo wielkie rzeczy uczynił z tymi. 3. Pan-ci barzo wielkie rzeczy uczynił z nami, z czego chmy się my radowali. 4. Dajże się nam Panie wrócić z więzienia naszego, jako potoki od południa. 5. Ci, którzy siali ze łzami, będą żąć w radości. 6. Którzy idą z płaczem niosąc nasienie, tedy przyszedzą, z radością znoszą snopy swoje.

Psalm 127.

1. Pieśń mahalot Salomonowa. Jesliby Pan nie budował, próżno ci robią, którzy ji budują. Jesliż Pan nie będzie strzegł miasta, próżno ten czuje, który go strzeże. 2. Próżność macie rano wstawać i z wieczora długo siedzieć, którzy jecie z pracą chleb, boć tak Pan da swemu miłośnikowi odpoczynienie. 3. Oto dziedzictwem Pańskim są synowie, a nagrodą jest owoc żywota. 4. Jakieć są strzały w rękę mocarza, tacyć też są synowie w młodości. 5. Błogosławiony tan człowiek jest, który napelni sahajdak swój imi, abowiem nie będą zawstydzeni, gdy będą mieć sprawę w branie z nieprzyjacioly swemi.

Psalm 128.

1. Pieśń mahalot. Błogosławiony jest każdy, który się Pana boi, a który chodzi drogami jego. 2. Abowiem pracy rąk twoich pożywać będziesz, szczęśliwym będziesz i będzieć się dobrze działo. 3. Żona twoja będzie jako winna macica, podawając owoc w domu twym, a synowie twoi jako latorośli oliwne około stołu twego. 4. Otóż tak zaiste będzieć ubłogosławion człowiek, który się boi Pana. 5. Będzieć błogosławił Pan z Syjonu, a oglądasz dobra w Jeruzalem po wszytek czas żywota twojego. 6. I oglądasz syny synów twoich, a pokój nad Izraelem.

Psalm 129.

1. Pieśń mahalot. Niechajże teraz powie Izrael, jako częstem trapieniem uciskali mię od młodości mojej. 2. Jestem wielokroć utrapion od młodości mojej, a wszakoż

mię nie przemogli. 3. Oracze orali po grzbiecie moim, czyniąc długie zagony swoje. 4. Ale Pan sprawiedliwy potargał powrozy złośników. 5. Będą zawstydzeni, a wszycy się na zad obróć, którzy Syjon mają w nienawiści. 6. Będą jako trawa na dachu, która pierwej niż ją wyrwą, uschnie. 7. Z której nie napelni ręki swej ten, który żnie, ani ramienia swego, który wiąże snopy. 8. Ani rzeką ci, co imo niejdą: Błogosławieństwo Pańskie nad wami, a błogosławiemy wam w imię Pańskie.

Psalm 130.

1. Pieśń mahalot. Panie, wołam ku tobie z głębokości. 2. Wysłuchajże, Panie, głosu mojego, a nakłoń uszu twoich ku głosowi prośby mojej. 3. O Panie, jesliż będziesz miał na pieczy złości i któż się ostoi, Panie? 4. Abowiem-ci jest u ciebie odpuszczenie, a przetoż się ciebie boją. 5. Oczekawałem Pana, a oczekiwała go dusza ma, a w słowie jego ufalem. 6. Dusza moja oczekiwała Pana pilniej niż straż na świtanu, a więcej niżli straż z zaranku. 7. Niechajżeć Izrael oczekawa Pana, abowiem-ci u niego jest miłosierdzie, a obfite u niego odkupienie. 8. On-ci sam odkupi Izraela ze wszytkich nieprawości jego.

Psalm 131.

1. Pieśń mahalot Dawidowa. Panie, nie wywyższało się serce moje, anim podnosił hardzie oczu moich, anim się kusil o rzeczy wielkie, a skryte przede mną. 2. Jesliżem nie zawściągnął i nie hamował umysłu mego jako dzieciątko ostawione od matki (niech mi się nic nie szczęści), aleć umysł mój jest u mnie jako dzieciątko ostawione. 3. Pokładajże Izraelu nadzieję swą w Panu, od tego czasu aż na wieki.

Psalm 132.

1. Pieśń mahalot. Wspomni Panie na Dawida i na wszytki utrapienia jego. 2. Który zaprzysiągł Panu, a zaślubował moczrowi Jakubowemu. 3. Iż nie wnijdę do przybytku domu mego, a iż nie wstąpię na

posłanie łoża mego. 4. Ani też dopuszczę oczom moim i zaśnień powiekam moim. 5. Aż najdę miejsce Panu, a mieszkanie mocarzowi Jakubowemu. 6. Otochmy o nim słyszeli w Efrata, a naleźliśmy je na polach leśnych. 7. Wnidźmyż do mieszkania jego, a kłaniajmy się podnóżkowi nóg jego. 8. Ruszże się, Panie, do odpoczynienia twego, ty i skrzynia możności twojej. 9. Kapłani twoi niechac się obloką w sprawiedliwość, a miłośnicy twoi niechaj się rozradują. 10. Dla Dawida, służebnika twego, nie odwracaj oblicza od pomazańca twego. 11. Poprzysiął Pan Dawidowi prawdę, której nie odmieni tak mówiąc: Postanowię owoc żywota twego na stolicy twojej. 12. Jesliże synowie twoi strzec będą przymierza mego i ustaw moich, których ich nauczę, tedy też i synowie ich będą siedzieć aż na wieki na stolicy twojej. 13. Abowiem Pan obrał sobie Syjon, a upodobał ją sobie, aby była mieszkaniem jego. 14. Tać jest odpoczynieniem moim aż na wieki, a tam będę mieszkał, abowiemem ją upodobał sobie. 15. Żywności jej będę obficie na wszem błogosławił, a ubogie jej nasycę chlebem. 16. Kapłany jej przyoblokę zbawieniem, a miłośnicy jej uprzejmie się rozradują. 17. Tam dam kwitnąć zacności Dawidowej, a zgotuję pochodnią pomazańcowi memu. 18. Nieprzyjacioly jego przyoblokę wstydem, a nad nimi się rozkwitnie korona jego.

Psalm 133.

1. Pieśń mahalot Dawidowa. Oto jako jest rzecz dobra i wdzięczna kędy bracia społecznie mieszkają. 2. Jest jako nawyborniejszy olejek na głowę spływający aż na brodę Aaronową, a opływający aż na podolek szat jego. 3. Jest też jako rosa Hermon, która zstępuje na góry Syjon, abowiem tam Pan sprawił błogosławieństwo i żywot aż na wieki.

Psalm 134.

1. Pieśń mahalot. Otóż teraz dobrorzeczcie Panu wszyscy słudzy Pańscy, którzy sta-

wacie w domu Pańskim przez noc. 2. Podnoście ręce wasze ku miejscu świętemu, a błogosławcie Panu. 3. Niechajżeć Pan błogosławi z Syjonu, który stworzył niebo i ziemię.

Psalm 135.

1. Chwalcie Pana. Chwalcie imię Pańskie. Chwalcie go słudzy Pańscy. 2. Którzy stoicie w domu Pańskim, w sieniach domu Boga naszego. 3. Chwalcie Pana, abowiem-ci jest dobry Pan; śpiewajciez imieniowi jego, boć jest wdzięczne. 4. Abowiem-ci Pan obrał sobie Jakuba, a Izrael jest własna osiadłość jego. 5. Gdyż ja znam, iż jest wielki Pan, a Pan nasz nad wszystkimi bogi. 6. Bo Pan wszystko co jedno chce, sprawuje, na niebie, na ziemi, w morzu i we wszystkich przepaściach. 7. Który wywodzi od kończyni ziemie obłoki, a łyskawice i dżdże sam sprawuje, a wywodzi wiatr z skarbów swoich. 8. Który pobił pierworodne w Egipcie, od człowieka, aż do bydłęcia. 9. Puścił cuda swe i znaki w pośród ciebie Egipcie, na faraona i na wszystkie sługi jego. 10. Który poraził wiele narodów, a pomordował króle możne. 11. Seona, króla amorskiego i Oga, króla basańskiego i wszystkie królestwa chananejskie. 12. I oddał ziemię ich dziedziczną w dziedzictwo ludowi swemu izraelskiemu. 13. O Panie, toć twe imię trwa na wieki, a twoja pamiętka na potomne czasy. 14. Abowiem Pan będzie się mścił za lud swój, a rozlituje się nad służebniki swemi. 15. Bałwani pogańscy srebro i złoto, robota rąk ludzkich. 16. Usta mają, a nie mówią; oczy mają, a nie widzą. 17. Uszy mają, a nie słyszą; ani mają technienia w uściech swoich. 18. Niechajżeć takowemi będą ci, którzy je robią i wszyscy, którzy w nich ufają. 19. Narody Izraelskie, błogosławcie Pana; narody Aaronowe, błogosławcie Pana. 20. Narody Lewitów, błogosławcie Pana i wy, którzy się boicie Pana, błogosławcie Pana. 21. Chwalebnyć jest Pan z Syjonu, który mieszka w Jeruzalem. Chwalcie Pana.

Psalm 136.

1. Wysławiajcież Pana, abowiem-ci jest dobry, a iż na wieki trwa miłosierdzie jego. 2. Wysławiajcież Boga nad bogi, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego. 3. Wysławiajcież Pana nas pany, bo na wieki trwa miłosierdzie jego. 4. Tego, który sam czyni cuda wielkie, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego. 5. Tego, który mądre stworzył niebiosa, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego. 6. Tego, który rozpostarł ziemię nad wodami, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego. 7. Tego, który sprawił światłości wielkie, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego. 8. Słońce, aby panowało dniowi, bo na wieki trwa miłosierdzie jego. 9. Miesiąc i gwiazdy, aby panowały nocy, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego. 10. Tego, który pokarał Egipcjany z pierworodnymi ich, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego. 11. Tego, który wywiódł Izraela z pośrodku ich, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego. 12. Możną ręką i wyciągnionem ramieniem, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego. 13. Tego, który rozdzielił Morze Czerwone na dwoje, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego. 14. I przeprowadził lud izraelski przez pośrodek jego, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego. 15. I wrzucił faraona z wojskiem jego w Morze Czerwone, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego. 16. Który prowadził lud swój przez puszcza, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego. 17. Tego, który poraził króle wielkie, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego. 18. I pobił króle możne, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego. 19. Seona, króla amorejskiego, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego. 20. I Oga, króla basańskiego, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego. 21. I dał im ziemię ich w dziedzictwo, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego. 22. W dziedzictwo Izraelowi, słudze swemu, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego. 23. Który w naszym uniżeniu nie przepomniał nas, abowiem na wieki trwa

miłosierdzie jego. 24. I wyrwał nas od nieprzyjaciół naszych, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego. 25. Który dawa pokarm ciału każdemu, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego. 26. Wysławiajcież Boga niebieskiego, abowiem na wieki trwa miłosierdzie jego.

Psalm 137.

1. Siedząc tam, podle rzek babilońskich, płakaliśmy wspominając Syjon. 2. Zawiesiwszy w pośród niego na wirzbinach harfy nasze. 3. I gdy tamci, którzy nas zawiedli w pojmanie żądali od nas, abyśmy im piosnki śpiewali, a na harfach naszych abyśmy dobrą myśl czynili mówiąc: Śpiewajcie nam jaką pieśń syjońską, tedyśmy im odpowiedzieli: 4. I jakoż mamy śpiewać piosnkę Pańską w ziemi cudzej? 5. O Jeruzalem, jesliżbych ja zapomniał ciebie, tedy ręka moja prawa niechaj zapomni grania swego. 6. Niechajżeć język mój przyschnie do podniebienia mego, jeslibych miał zapomnieć ciebie i jesli też Jeruzalem nie będzie przedniejszym nad wszystko wesele moje. 7. Wspomnisz, Panie, na syny edomskie, którzy na on czas mówili przeciw Jeruzalem: Poborczie je, poborczie, aż do gruntu jego. 8. O i ty córko babilońska będziesz poborzona, a błogosławiony ten, który tobie odda to, coś ty nam czyniła. 9. Szczęśliwy ten będzie, który pochwyci, a potlućce dzialeccki twe o skałę.

Psalm 138.

1. Dawidów. Wysławiać cię Panie będę ze wszystkiego serca mego, a przed bogi śpiewać tobie będę. 2. Będę się kłaniał kościelowi twemu świętemu, a wysławiać będę imię twoje dla miłosierdzia twojego i dla prawdy twojej, abowiem imię twoje i wyrok twój jest zacniejszy nade wszystko. 3. Na ten czas, gdym wołał do ciebie, wysłuchałeś mię w duszy mojej. 4. Wysławiać ciebie Panie będą wszyscy królowie ziemie, abowiem słyszeli wyroki ust twoich. 5. I będą śpiewać na drogach Pańskich.

iz zacna jest chwala Pańska. 6. Abowiem nawyższy Pan pogląda na rzeczy niskie, a wysokie z daleka poznawa. 7. Jesliż też będę chodził w pośród utrapienia, tedy ty mnie przy zdrowiu zachowasz, a przeciw gniewowi nieprzyjaciół moich ściągniesz rękę, a wybawisz mię prawicą twą. 8. Pan za mię dosyć uczyni, a miłosierdzie twoje, Panie, trwa na wieki, iż nie opuścisz sprawy rąk twoich.

Psalm 139.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki. Dawidów Psalm. Panie, doświadczyłeś i znalazłeś mię. 2. Ty znasz kiedy ja siędę i powstanę, a myśli moje z daleka rozumiewasz. 3. Ty ogarnujesz wyście moje i przyście moje, a jesteś ze mną na wszystkich drogach. 4. Bo oto jeszcze niżeli co wymówię językiem moim, ty to wszystko znasz, Panie. 5. Z tyłu i z przodu wykształtowałeś mię, a położyłeś nade mną rękę twoją. 6. Której rzeczy wiadomość dziwna jest u mnie, a tak wysoka, że jej dosiąć nie mogę. 7. I gdzież ujdę przed duchem twoim? A kędy uciekę przed obliczem twoim? 8. Jesliżbych wstąpił do nieba, tedyś ty tam jest i jesliżbych sobie uczynił posłanie w niskościach, oto i tam jesteś. 9. Bych też miał skrzydła świtania, a mieszkałbych na końcu morza. 10. Tedy mię i tam doprowadzi ręka twoja, a ogarnie mię prawica twa. 11. Gdybych rzekł: Wzdyc się zakryję w ciemnościach, ale próżno, abowiem i noc będzie światłością moją. 12. Gdyż i ciemności nic nie zakryją przed tobą, a noc jako dzień rozjaśni się, a tak ciemności jako światłość. 13. Abowiem ty świadom wnętrzości moich, a okryłeś mię w żywocie matki mojej. 14. Wysławiać cię tedy Panie będę dla straszliwych spraw twoich, gdyżem ja dziwnie jest stworzon. A tak dziwne są twoje sprawy, co i dusza moja uznawa dostatecznie. 15. Nie było zakryte przed tobą ciało moje, gdym był sprawion na miejscu zakrytym, a gdym był przychożdżon rozlicznymi członki w niskościach

ziemie. 16. Oczy twoje widziały mię, sprawę niedoskonałą, a tyś znał wszystkie członki moje jakoby miały być spisane w księgach twoich, chociaż przez wiele dni były wykształtowane, a gdy jeszcze by jednego z nich nie było. 17. A przetoż jako mi są znaczne rozmyślenia twoje, o Boże, a jako wielkie ich są obfitości. 18. Tak, iż gdybych je chciał wyliczyć, tedy więcej ich jest niż piasku, a chociażem i czuł, a jeszcze bym był z tobą, przedsiem ich obliczyć nie mógł. 19. O Boże, zamordujże złošnika i morderze niechać odstąpią ode mnie. 20. Którzy mówili przeciw tobie obrzydłości, a przeciwnicy twoi brali na próżno imię twoje. 21. Izalim nie miał w nienawiści tych, którzy cię nienawidzą Panie? A brzydę się tymi, którzy powstają przeciw tobie. 22. Miałem je w prawej nienawiści, a byli nieprzyjaciółmi moimi. 23. Doświadcz mię, o Boże, a doznaj serca mego; doświadcz mię, a poznaj myśli moje. 24. Obaczże, jesli jest we mnie droga przewrotności, a prowadź mię drogą wieczną.

Psalm 140.

1. Przedniejszemu nad śpiewaki. Psalm Dawidów. 2. Wyrwi mię Panie od człowieka złego, a strzeż mię od gwałtownika. 3. Którzy zmyślają złości w sercach swoich, a na każdy dzień walki zwodzą. 4. Zaostrzyli język swój jako węzowie, a jad aspidów pod wargami ich. Sela. 5. Zachowaj mię Panie od rąk złošnika, a od gwałtownika strzeż mię i od tych, którzy się starali, aby się pośliznęły nogi moje. 6. Zakryli hardzi przede mną sidło, a rościągęli na powrozach sieci, zastawili mi też na ścieżce samolówkę. Sela. 7. Ale ja mówił do Pana: Bóg mój jesteś ty, wysłuchajże Panie głosu modlitw moich. 8. O Panie, Panie mocy zbawienia mojego, który przykrywasz głowę moją czasu walki. 9. Nie podajże mię Panie na wolą złošnikowi, niechajże się nie stawa nic wedle jego myśli, żeby się nie podnosił. Sela. 10. Przewrotność warg ich niechajże je okryje i głowę tych, którzy mię ogarnęli.

11. Niechajże na nie spadnie węgle, a wepchni je do ognia i do dołów głębokich, aby nie powstałi. 12. Człowiek potworny niechaj nie będzie utwierdzonej na ziemi, a gwałtownika niechaj ułowi złość jego, aby z trzaskiem upadł. 13. Wiem to pewnie, że się Pan pomści za ubogiego, a uczyni sprawiedliwość niedostatecznym. 14. Zaisteć sprawiedliwi będą chwalić imię twoje, a pobożni będą mieszkać przed oblicznością twoją.

Psalm 141.

1. Pieśń Dawidowa. Panie, ku tobie wołam, pośpiesz się ku mnie; usłysze głos mój, gdy ku tobie wołać będę. 2. Niechajże będzie płatna modlitwa moja u ciebie jako kadzenie, a dar rąk mych jako ofiara wieczorna. 3. Panie postaw straż ustam moim, a strzeż drzwi warg moich. 4. Nie przychylaj serca mego k złej rzeczy, ani ku złościwem sprawom, a z ludźmi, którzy złości broją, iżbych się nie karmił rozkoszami ich. 5. Niechajże mię uderzy sprawiedliwy, a będę to sobie poczytał za dobrodziejstwo; niechaj mię fuka, a będę to sobie miał za osobliwy olej, który nie zepsuje głowy mojej, abowiem jeszcze modlitwa moja będzie za złości ich. 6. Niechajże upadną na miejscach skalistych sędziowie ich, a niechać usłyszą słowa moje, abowiem są wdzięczne. 7. Jako ten, który rąba drwa i szczepa, iż pierzchają trzaski, tak-ci są rozproszone kości nasze tuż nad grobem. 8. Abowiem, Panie, ku tobie podnoszę oczy moje; w tobie ufam, nie odejmuj mi zdrowia. 9. Strzeż mię od sidła, które na mię zakryli i od samolówek tych, którzy broją złości. 10. Niechajże ci niepobożni spolu wpadną w sieci swoje, aż ja przeminę.

Psalm 142.

1. Maskil Dawidowe. Modlitwa, gdy był w jaskini. 2. Głosem moim wołałem do Pana mego, a głosem moim modłę się do Pana. 3. Pokładam przed nim rozmyślanie moje, a oznajmiam przed oblicznością jego

utrapienie moje. 4. Gdy we mnie ustawał duch mój, tedyś ty znalazł ścieżkę moją, a na drodze, którą idź miał, zakryli sidło na mię. 5. Oglądałem się na prawą stronę, a przypatrowałem się, a nie był, toby mi był poznal; zginęła była ucieczka moja, a nie był, któryby się starał o duszę moją. 6. A przetożem ku tobie Panie wołał mówiąc: Tyś jest nadzieją moją, a częścią moją w ziemi żywiących. 7. Słuchaj pilnie wołania mego, bociem barzo znuźniał; wyrwiesz mię od tych, którzy mię przesładują, abowiem-ci są mocniejszy niżli ja. 8. Wiedźże z ciemnice duszę moją, abych chwalił imię twoje, a będą około mnie sprawiedliwi przeto, iżże mi uczynił dobrodziejstwo.

Psalm 143.

1. Psalm Dawidów. Panie wysłuchaj modlitwy mojej, a wysłuchaj prośby mojej; dla prawdy twojej, wysłuchaj mię dla twojej sprawiedliwości. 2. Nie wchodźże w sąd z sługą twoim, abowiem nie usprawiedliwi się przed tobą żaden żywy. 3. Gdyż nieprzyjacieli przesładuje duszę moją, a potarł równo z ziemią żywot mój i wparł mię na miejsca ciemne, jako ty, co zdawna pomarli. 4. I ustał we mnie duch mój, a serce moje w pośród mnie trwoży sobą. 5. Wspominam sobie dni, które były od początku, a rozmyślam sobie we wszystkich sprawach twych i o uczynkach rąk twoich rozmawiam. 6. Wyciągam ku tobie ręce moje, a dusza moja jest jako ziemia sucha. Sela. 7. Wysłuchajże mię prędko Panie, ustałci duch mój, nie zakrywajże oblicza twego ode mnie, boć będę podobien tym, którzy zstępują do grobu. 8. Oznajmże mi wczas miłosierdzie twoje, abowiem-ci w tobie ufam; dajże mi wiedzieć drogę, którąbych miał chodzić, gdyż ku tobie podnoszę duszę moją. 9. Wyrwi mię od nieprzyjacieli moich Panie, gdy się uciekam ku tobie. 10. Naucz mię dosyć czynić wolej twej, abowiem ty jesteś Bóg mój, a duch twój dobrotliwy wyprowadzi mię do ziemi

równiej. 11. Dla imienia twego, Panie, obżywisz mię, a dla sprawiedliwości twojej wywiedziesz z utrapienia duszę moją. 12. I dla miłosierdzia twego wytracisz nieprzyjaciół moje, a potracisz wszystkie przeciwniki dusze mojej, bo ciem ja jest sługa twój.

Psalm 144.

1. Dawidów. Błogosławiony Pan skała moja, który ćwiczy ręce moje ku bitwie, a palce moje ku walce. 2. On-ci jest miłosierdziem mojem i twierdzą moją, wywyższeniem moim i wybawicielem moim, tarczą moją, a w nim samym ufam, bo on podbił pod mię lud mój. 3. Panie i cóż jest człowiek, iż nań tak masz baczenie, a syn człowieczy, iż się on tak starasz? 4. Człowiek jest podobnym próżności, a dni jego jako cień przechodzą. 5. Nakłońże, Panie, nieba twego, a zstępn; dotkni gór, a zakurzą się. 6. Zabłyśni błyskawicą, a rozprosz je, puść strzały twoje i zatrwoż imi. 7. Ściągni rękę twą z wysokości, a odkup mię; wyrwi mię z wód wielkich i z ręki synów obcych. 8. Którzy usta mają fałszne, a prawica ich jest prawica omylna. 9. O Boże, piosnkę nową tobie zaśpiewam, w piosnkach i przy instrumentach o dziesięci strunach śpiewać tobie będę. 10. On-ci dawa wybawienie królom, a on odkupi Dawida, słuzębnika swego, od srogiego miecza. 11. Wybawże mię, a wyrwi mię z ręki synom obcym, których usta są fałszne, a prawica ich jest prawica kłamiwa. 12. Aby byli synowie naszy jako szczepy rodzajne w młodości swojej, a córki nasze jako węgły wyciosane na kształt kościoła. 13. Spizarnie nasze są pełne, obfitując we wszystkich zbożach; trzody nasze rodzą tysiącami, a dziesięć tysięcy po ulicach naszych. 14. Woły nasze są duże; niechajżeć nie będzie rozzerwanie, ani jakie prowadzenie, a niechaj nie będzie krzyk po ulicach naszych. 15. Szczęśliwyć to jest lud, z którym się tak dzieje, a błogosławiony to lud, którego Bogiem jest Pan.

Psalm 145.

1. Chwała Dawidowa. O Boże mój i królu, wywyższać cię będę, a na wieki wieczne będę dobrozreczył imieniowi twemu. 2. Na każdy dzień będę błogosławił tobie, chwając imię twoje na wieki wieczne. 3. Wielkić jest Pan i barzo chwalebny, a wielkość jego jest niedościgniona. 4. Naród narodowi sprawy twoje opowiadać będzie, a moc jego oznajmować będą. 5. Ochędogę chwały i wielmożności twojej, w dziwnych twych sprawach rozprawować będę. 6. I moc straszliwych uczynków twoich opowiadać będą, a zacność twoję oznajmie. 7. Pamiątkę wielkiej dobrotliwości twej serdecznie wyznają, a sprawiedliwość twą rozgłaszać będą. 8. Dobrotliwyć i miłosierny jest Pan, nierychły ku gniewu i wielce dobrotliwy. 9. Dobryć jest Pan wszystkim, a miłosierdzie jego nad wszystkie sprawy jego. 10. Wysławiają cię, Panie, wszystkie sprawy twe, a miłośnicy twoi błogosławią ciebie. 11. Chwałę królestwa twego opowiadają, a o mocy twojej rozprawują. 12. Aby oznajmili mocy twe synom ludzkim i chwałę świętego królestwa twego. 13. Królestwo twoje, królestwo po wszystkie wieki, a opanowanie twoje na potomne czasy. 14. Zadzierzawa Pan wszystkie upadłe, a podnosi wszystkie powalone. 15. Oczy wszystkich ufają w tobie, a ty im dawasz pokarm czasu swojego. 16. Otwarczasz rękę twoję, a nasycasz do wolej wszystko żywiące. 17. Sprawiedliwyć jest Pan we wszystkich drogach swoich, a miłosierny we wszech sprawach swoich. 18. Bliskić Pan jest wszem, którzy go wzywają i wszystkim którzy go prawdziwie wzywają. 19. Czyńni dosyć wolej tych, którzy się go boją, a wysłuchawa wołania ich i zachowywa je. 20. Strzeże Pan wszystkich, którzy go miłują, a złośniki wszystkie potraci. 21. Chwałę Pańską wysławiać będą usta moje, a wszelkie ciało dobrozreczyć będzie świętemu imieniowi jego aż na wieki wieczne.

Psalm 146.

1. Chwalcie Pana. 2. Chwalże duszo moja Pana; chwalić będę Pana póki jednomu żyw, a będę śpiewał Bogu memu pokąd mię jedno stawa. 3. Nie ufajcie w książętoch, ani w żadnym człowieku, w którym nie masz ratunku żadnego. 4. Wyndzieć jego duch z niego, a on się obróci do ziemi swojej, a natenczas pogina myśli jego. 5. Szczęśliwyż to jest, któremu Bóg Jakubów jest ratunkiem, a który nadzieję swą ma w Bogu swym. 6. Który stworzył niebo i ziemię, morze i wszystko, co w nich jest, a który zachowuje prawdę na wieki. 7. Który czyni sprawiedliwość krzywdę cierpiącym, a który dawa żywność głodniałym; Pan-ci rozwiązuje więźni. 8. Pan-ci oświeca ślepe, a Pan podnosi upadłe, Pan miłuje sprawiedliwie. 9. Pan przestrzega goście, sierotkę i wdowę podpomaga, a drogę złoźników podwraca. 10. Pan będzie królował na wieki. O Syjon, on-ci jest Bogiem twem aż i na potomne czasy. Chwalcie Pana.

Psalm 147.

1. Chwalcież wiecznego, abowiem-ci jest dobrze śpiewać Bogu naszemu, a wdzięczna to jest i ochędoźna chwala. 2. Pan budując Jeruzalem, zgromadza ty, którzy są rozproszeni z Izraela. 3. Który uzdrawia skruszone na sercu, a zawięzuje rany ich. 4. Który zrachował liczbę gwiazd, nazywając każdą swem imieniem. 5. O wielkić jest Pan nasz i wielce mocny, a zrozumieniu jego nie masz liczby. 6. Podnosi Pan uniozone, a złoźniki aż na ziemię uniza. 7. Śpiewajcież Panu z chwałą, a śpiewajcie Bogu naszemu przy harfie. 8. Ten, który okrywa niebiosa obłokami, a karmi, a przyprowadza deszcz ziemi, który dawa rość trawie po górach. 9. Który dawa bydłu pokarm ich i kruczętom, które nań wołają. 10. Ten ci się nie rozkocha w mocy końskiej, ani się kocha w goleniach męskich. 11. Miłujeć Pan ty, którzy się go boją, a którzy ufają miłosierdziu jego. 12. Chwalże Jeruzalem Pana, chwalże Syjonie Boga twojego. 13. Abo-

wiem on czyni mocne zawory w branach twoich, a błogosławi synom twoim w poróć ciebie. 14. Który czyni pokój w granicach twoich, a nasycy cię przewybornym zbożem. 15. Który puszcza słowo swe na ziemię, a barzo prędko bieży słowo jego. 16. Który dawa śnieg jako wełnę, a śrzon rozsypuje jako popiół. 17. Miece lód swój sztukami i któż się ostoi przed zimnem jego? 18. Posyła słowo swe i roztopia je, powienie wiatrem swem a rozplyną się wody. 19. Oznajmuje słowo swe Jakubowi, a ustawy swe i sądy swe Izraelowi. 20. Nie każdemu tak uczynił narodowi, ani im dał poznać sądów swoich. Chwalcie Pana.

Psalm 148.

1. Chwalcie Pana. Wy, stworzenia niebieskie, chwalcie Boga i wy, którzy jesteście na wysokościach, chwalcie go. 2. Chwalcież go wszyscy anieli jego, chwalcież go wszystkie wojska jego. 3. Chwalcież go słońce i miesiąc, chwalcie go wszystkie jasne gwiazdy. 4. Chwalcież go wszystkie niebiosy i wody, które są nad obłoki. 5. Niechajżeś chwałą imię Pańskie, abowiem on rozkazał i stworzone są. 6. I postanowił je na wieki wieczne i dał im prawo, które nie ustanie. 7. Chwalcież Pana wy stworzenia ziemskie, smokowie i wszystkie przepaści. 8. Ogień, grad, śnieg i mgły i wiatr gwałtowny czyniąć dosyć słowu jego. 9. Góry i wszystkie pagórki, drzewa rodzajne i wszystkie cedry. 10. Zwierzęta i wszystkie bydła, gadziny i ptactwa skrzydlate. 11. Królowie ziemscy i wszyscy narodowie. Książęta i wszyscy sędziowie ziemie. 12. Młodzieńcy i też panienki, starszy i z młodszemi. 13. Chwalcież imię Pańskie, gdyż jest wywyższone imię jego samego, a chwala jego na ziemi i na niebie. 14. I wywyższył zacność ludu swego, ku chwale miłośnikom swoim, synom izraelskim, którzy są najbliższym ludem jego. Chwalcież Pana.

Psalm 149.

1. Chwalcież Pana. Śpiewajcie Panu piosnkę nową, a chwala jego niechaj będzie

w zgromadzeniu miłośników jego. **2.** Niechaj się Izrael rozweseli w Stworzycielu swoim, a Syjończycy niechaj się rozkochają w królu swoim. **3.** Chwalcież imię Pańskie na piszczalkach i na bębnie, a przy harfie śpiewajcie jemu. **4.** Abowiem się Pan kocha w ludu swoim, a uwielbi pokorne w zbawieniu. **5.** Rozweselą się miłośnicy jego w chwale, a rozradują się w łożnicach swoich. **6.** Wysławiania Boże będą w uszach ich, a miecze ostre w ręku ich. **7.** Aby czynili pomstę nad pogany, a pofukali narody. **8.** Aby króle ich okowali w pęta, a ślachcice ich w pęta żelazne. **9.** Aby nad nimi uczynili sąd, a takać będzie uczi-

wość wszystkim miłośnikom jego. Chwalcie Pana.

Psalm 150.

1. Chwalcież Pana. Chwalcież Boga na świętym miejscu jego, chwalcie go w utwierdzeniu mocy jego. **2.** Chwalcie go w mocach jego, chwalcie go według zacnej wielmożności jego. **3.** Chwalcie go na głośnych trąbach, chwalcie go na skrzypicach i na harfie. **4.** Chwalcie go na bębnie i na piszczalce, chwalcie go na regalech i na organiech. **5.** Chwalcież go z głośnemi cymbały i z cymbały wdzięcznie brzmiącemi. **6.** Niechajżeż wszelka dusza chwali Pana. Chwalcież Pana.

Argu
Gdy
pom
zaw
był
ksie
sa
lic
kro
ku
ni
pr
Pr
ir